

**9. hrvatski
trijenale
grafike — Kabinet
grafike**

HAZU

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Kabinet grafike

Zagreb
7. svibnja – 16. lipnja 2024.

Galerija Klovićevi dvori
Jezuitski trg 4, Zagreb

**9. hrvatski
trijenale
grafike — Kabinet
grafike**

HAZU

organizacija izložbe
Kabinet grafike HAZU
Hebrangova 1
Zagreb, Hrvatska
e-adresa: kabgraf@hazu.hr
www.kabinet-grafike.hazu.hr

suorganizacija izložbe
Galerija Klovićevi dvori
Jezuitski trg 4
Zagreb, Hrvatska
www.gkd.hr

koordinacija izložbe
Vesna Kedmenec Križić /upraviteljica Kabineta grafike HAZU
Antonio Picukarić /ravnatelj Galerije Klovićevi dvori

konceptija izložbe i likovnog postava
Ana Petković Basletić
Ružica Pepelko

kustosice izložbe
Ana Petković Basletić
Ružica Pepelko

kustosica Galerije Klovićevi dvori
Katarina Srdarev Škorić

marketing i odnosi s javnošću Galerije Klovićevi dvori
Dora Mlinek

pedagoški program Galerije Klovićevi dvori
Liljana Velkovski

tehnička organizacija
Ivo Čurić
Dragutin Matas

tehnička realizacija
Ivo Čurić
Tomislav Antolić
Nino Bellen
Josip Butorac
Boris Kreplnik
Davor Markotić

INES KRASIĆ / NEVERMORE
Samostalna izložba dobitnice Premije HAZU 2019.

konceptija izložbe i likovnog postava
Ines Krasić

kustosica izložbe
Ružica Pepelko

tehnička realizacija izložbe
Krunoslav Medved
Tomislav Hršak
Ivo Čurić

suradnici
Krunoslav Medved
Miloš Popović

vizualni identitet
Sensus Design Factory
Nedjeljko Špoljar
Kristina Špoljar

izložbeni prostor
Galerija Klovićevi dvori
Jezuitski trg 4, Zagreb

organizacijski odbor

akademik Igor Fisković

voditelj Kabineta grafike HAZU, predsjednik Odbora

akademik Igor Rončević

HAZU

Nevena Tudor Perković

ravnateljica Uprave za razvoj kulture i umjetnosti,
Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

mr. sc. Veljko Mihalić, viši stručni savjetnik

voditelj Odjela za knjigu, vizualne umjetnosti, muzejsku djelatnost i baštinu
Gradskog ureda za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba

dr. sc. Petra Vugrinec, muzejska savjetnica

voditeljica Stručne službe i programa Galerije Klovićevi dvori

Vesna Kedmenec Križić, muzejska savjetnica

upraviteljica Kabineta grafike HAZU

Ružica Pepelko, muzejska savjetnica

Kabinet grafike HAZU

Ana Petković Basletić, viša kustosica

Kabinet grafike HAZU

odbor za izbor radova

akademik Zlatko Keser

HAZU, predsjednik Odbora

dr. sc. Lovorka Magaš Bilandžić, izv. prof.

Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

dr. art. Igor Čabraja, izv. prof.

Katedra za grafiku Nastavničkog odsjeka

Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu

Ružica Pepelko, muzejska savjetnica

Kabinet grafike HAZU

Ana Petković Basletić, viša kustosica

Kabinet grafike HAZU

odbor za nagrade

akademik Igor Fisković

HAZU, predsjednik Odbora

akademik Zlatan Vrkljan

HAZU

dr. sc. Ivana Mance Cipek, viša znanstvena suradnica

Institut za povijest umjetnosti, Zagreb

Vesna Kedmenec Križić, muzejska savjetnica

upraviteljica Kabineta grafike HAZU

Ružica Pepelko, muzejska savjetnica

Kabinet grafike HAZU

za nagradu Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske

Nevena Tudor Perković

ravnateljica Uprave za razvoj kulture i umjetnosti MKiM RH

za nagradu Grafičke zbirke Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu

mr. sc. Tamara Ilić Olujčić

voditeljica Grafičke zbirke NSK

za nagradu Muzeja suvremene umjetnosti Zagreb

Kristina Bonjeković Stojković, viša kustosica

voditeljica Zbirke crteža, grafika, plakata i radova na papiru MSU

za nagradu Goranske kiparske radionice Lokve:

sudjelovanje na 5. sazivu grafike

Tihana Karlović, nas. doc. art.

Sveučilište Jurja Dobrile u Puli

nagrade i priznanja

Premija Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Viktor Popović

Nagrada Kabineta grafike HAZU

Krunoslav Dundović

Nagrada Ministarstva kulture i medija RH

Toni Meštrović

Nagrada Gradskog ureda za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba

Mirjana Vodopija

Nagrada Grafičke zbirke Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu

Edvin Dragičević

Nagrada Muzeja suvremene umjetnosti Zagreb

Roberta Vilić

Nagrada Goranske kiparske radionice Lokve: sudjelovanje na *5. sazivu grafike*

Tanja Dabo

Posebna priznanja Odbora za nagrade:

Lora Elezović

Antonio Kutleša

Kristina Novosel

Ivona Pupačić

Jakov Žaper

10	Uvod / Vesna Kedmenec Križić	31	Ideogrami	Nevenka Arbanas Zlatko Keser Zdenka Pozaić Ana Sladetić	117	Ines Krasić / Nevermore samostalna izložba dobitnice Premije HAZU 2019.
14	Popis pozvanih i odabranih autora				120	Subverzivne projekcije Ines Krasić / Ružica Pepelko
15	Tendencije hrvatske grafičke produkcije danas – kontinuitet i otkloni / Ana Petković Basletić	37	Izazov matrice	Daniela Cikatić Javorčić Maja S. Franković Jelena Jelača Veronika Koprivnjak Letricija Linardić Mirna Marijanović Mario Matoković Leo Pavlović Dajana Radoš Tin Samaržija Jasna Šikanja	129	Impressum
		51	Posvojeni toposi	Marina Brkić Hamo Čavrk Edvin Dragičević Josip Jozić Manuela Košević Viktorija Križanović Renata Ladović Meštrović Miran Šabić Mirjana Vodopija Josip Zanki Jakov Žaper		
		65	Introspekcije	Iva Ćurić Marko Dajak Vasja Irma Ivković Melinda Kostelac Kristina Novosel Maja Perak Maja Rožman Celestina Vičević Roberta Vilić Ana Vivoda		
		77	Metamorfoze	Igor Čabraja Antonio Kutleša Jakov Pašalić Viktor Popović Kristina Restović Silvio Vujičić Marko Živković		
		87	Konstrukti	Mario Čaušić Krunoslav Dundović Dajana Džafo Igor Konjušak Vida Meić Dominik Višnjic		
		95	Reinterpretacije	Ivana Franke Nikola Marinčić Domagoj Sušac Iva Šarić		
		101	Arhetip	Kristina Antolić Iva Gobić Duje Medić Danilo Potočnjak		
		107	Aspekti realnosti	Ivana Bajcer Tanja Dabo Lora Elezović Ljubica Golubić Toni Meštrović Ivona Pupačić Vice Tomasović Svebor Vidmar		

uvod

Vesna Kedmenec Križić
Upraviteljica Kabineta grafike HAZU

Hrvatski trijenale grafike, koji sustavno prati nacionalno recentno grafičko stvaralaštvo, ove se godine predstavlja u svojem devetom izdanju. Na toj najvećoj nacionalnoj manifestaciji posvećenoj grafici na našim prostorima izlažu se ponajbolja grafička ostvarenja nastala u razdoblju od prošlog *Trijenala*, od kojeg je prošlo više od tri godine. Razlog je tome nemogućnost organiziranja izložbe zbog ograničenja izazvanih oštećenjima tijekom potresa te posljedično izmještanja Kabineta grafike iz vlastitoga izložbenog i operativnog prostora. S obzirom na opseg i kompleksnost *Trijenala* obratili smo se Galeriji Klovićevi dvori, koja nam je izašla ususret i kao suorganizator izložbe ustupila dio svojega izložbenog prostora i tehničku pomoć, na čemu joj iskreno zahvaljujemo.

Ovogodišnja izložba predstavlja radove autora različitih generacija i poetika, kako onih koji su pozvani na smotru, a radi se o istaknutim umjetnicima nagrađenima na prošlim trijenalima i onima čiji stvaralački dosezi zauzimaju posebno mjesto u suvremenoj umjetničkoj grafici, tako i autora koje je odabrao Odbor za izbor radova. Na natječaj se prijavilo ukupno 75 autora, među kojima je žiri (akademik Zlatko Keser / HAZU; muzejska savjetnica Ružica Pepelko / HAZU; viša kustosica Ana Petković Basletić / HAZU; dr. sc. Lovorka Magaš Bilandžić, izv. prof. / Odsjek za povijest umjetnosti, Filozofski fakultet u Zagrebu; dr. art. Igor Čabraja, izv. prof. / Akademija likovnih umjetnosti, Zagreb) odabrao trideset i jednoga te oni, zajedno s 34 pozvana umjetnika, izlažu ukupno 111 radova s više od 350 grafičkih listova. Autorice koncepcije ovogodišnjeg *Trijenala*, muzejska savjetnica Ružica Pepelko i viša kustosica Ana Petković Basletić, respektabilni zbir kreativnih radova raznolikih grafičkih diskursa sjajno su predstavile u devet tematskih cjelina ispreplićući međusobno radove pozvanih i odabranih umjetnika ostvarene u rasponu od tradicionalnih grafičkih tehnika do najsuvremenijih pristupa mediju.

U sklopu ovogodišnjeg *Trijenala*, kao posebna dionica manifestacije, održava se i samostalna izložba renomirane umjetnice Ines Krasić, dobitnice Premije HAZU na prošlom, *8. hrvatskom trijenalu grafike*. Ta cijenjena multimedijaska autorica jedinstvenoga umjetničkog rukopisa i redovita profesorica na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu predstavlja se izložbom *Nevermore*, u kojoj propituje kako sam grafički medij tako i značenjske obrasce masovne kulture s kojima se u današnjem okruženju neminovno susrećemo.

Uz veliku izložbu *Trijenala* i izložbu Ines Krasić, malenom izložbenom dionicom *In memoriam* prisjećamo se akademika Tonka Maroevića i umjetnika Josipa Butkovića, dviju izuzetnih ličnosti koje su nas napustile u razdoblju od prošlog *Trijenala*. Pisca, prevoditelja, povjesničara umjetnosti i akademika Tonka Maroevića, koji je svojom riječju i eruditskim znanjem godinama sudjelovao u žirijima *Trijenala* te brojnim projektima Kabineta grafike, prisjećamo se pjesničko-grafičkom mapom *Hommage Tonku Maroeviću*. Nastala u izdanju Zbirke Biškupić (2020.), sa sonetnim vijencem pjesnika Luke Paljetka i 33 grafička lista koja su realizirali umjetnici različitih generacija, mapom se odaje počast velikom „renesansnom čovjeku“ kakav je bio Tonko Maroević. Umjetnika i profesora Josipa Butkovića, istraživača i inovatora na polju umjetničke grafike, sudionika brojnih trijenala i izložaba, koji je svojim pe-

dagoškim djelovanjem pridonio oblikovanju riječke grafičke scene i institucionaliziranju grafičkih odsjeka na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci te Umjetničkoj akademiji u Osijeku, prisjećamo se djelima iz grafičke mape *Dvorišta* nastale 2018. godine u Ediciji Argola u izdanju Kabineta grafike HAZU.

Kao i na prethodnim trijenalima, i ove godine dodijeljene su nagrade ponajboljim izlagačima. Žiri za izbor nagrada (akademik Igor Fisković / HAZU; akademik Zlatan Vrklijan / HAZU; dr. sc. Ivana Mance Cipek / Institut za povijest umjetnosti; Vesna Kedmenec Križić / upraviteljica Kabineta grafike HAZU; muzejska savjetnica Ružica Pepelko / Kabinet grafike HAZU; Nevena Tudor Perković / Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske; mr. sc. Tamara Ilić Olujić / Grafička zbirka Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu; Kristina Bonjeković Stojković / Muzej suvremene umjetnosti; Tihana Karlović / Goranska kiparska radionica (Lokve) dodijelio je: Premiju Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti umjetniku Viktoru Popoviću, otkupnu nagradu Kabineta grafike Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti Krunoslavu Dundoviću, otkupnu nagradu Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske Toniju Meštroviću, otkupnu nagradu Gradskog ureda za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba Mirjani Vodopiji, otkupnu nagradu Grafičke zbirke Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu Edvinu Dragičeviću, otkupnu nagradu Muzeja suvremene umjetnosti Roberti Vilić i Nagradu Goranske kiparske radionice Lokve – sudjelovanje na grafičkom sazivu Tanji Dabo. Odbor za nagrade dodijelio je i pet jednakovrijednih posebnih priznanja koja su dobili Jakov Žaper, Antonio Kutleša, Lora Elezović, Kristina Novosel i Ivona Pupačić.

Uz čestitke nagrađenim umjetnicima te autoricama koncepcije i postava ovogodišnjega *Trijenala* koje su studiozno predstavile nacionalnu suvremenu grafičku umjetničku produkciju, zahvaljujem članovima Organizacijskog odbora, Odbora za izbor radova i članovima žirija za izbor nagrada na usuglašenoj i uspješnoj suradnji te domaćinu i suorganizatoru izložbe – Galeriji Klovićevi dvori na čelu s upraviteljem Antonijem Picukarićem. Realizaciju *Trijenala* omogućili su svojom financijskom potporom Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske, Gradski ured za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba te Turistička zajednica Grada Zagreba, na čemu im posebno zahvaljujemo.

Njegujući grafiku kao specifičnu autonomnu likovnu disciplinu, *Trijenale* je pokazao svoju snagu kroz kvalitetnu i zanimljivu grafičku produkciju, za koju vjerujemo da će se i dalje uspješno razvijati i da ćemo deseto jubilarno izdanje *Trijenala* proslaviti zajedno u obnovljenim prostorima Kabineta grafike.

pozvani autori

**Nevenka Arbanas
Igor Čabraja
Mario Čaušić
Hamo Čavrk
Iva Ćurić
Tanja Dabo
Edvin Dragičević
Krunoslav Dundović
Ivana Franke
Maja S. Franković
Iva Gobić
Zlatko Keser
Igor Konjušak
Melinda Kostelac
Letricija Linardić
Renata Ladović Meštrović
Mario Matoković
Vida Meić
Viktor Popović
Zdenka Pozaić
Kristina Restović
Maja Rožman
Ana Sladetić
Domagoj Sušac
Miran Šabić
Iva Šarić
Jasna Šikanja
Celestina Vičević
Roberta Vilić
Ana Vivoda
Mirjana Vodopija
Silvio Vujičić
Josip Zanki
Marko Živković**

odabrani autori

**Kristina Antolić
Ivana Bajcer
Marina Brkić
Daniela Cikatić Javorčić
Marko Dajak
Dajana Džafo
Lora Elezović
Ljubica Golubić
Vasja Irma Ivković
Jelena Jelača
Josip Jozić
Veronika Koprivnjak
Manuela Košević
Viktorija Križanović
Antonio Kutleša
Mirna Marijanović
Nikola Marinčić
Duje Medić
Toni Meštrović
Kristina Novosel
Jakov Pašalić
Leo Pavlović
Maja Perak
Danilo Potočnjak
Ivona Pupačić
Dajana Radoš
Tin Samaržija
Vice Tomasović
Svebor Vidmar
Dominik Višnjić
Jakov Žaper**

tendencije

Ana Petković Baslečić

hrvatske

grafičke

produkcije

danas —

kontinuitet i

otkloni

Hrvatski trijenale grafike, dugogodišnja manifestacija u organizaciji Kabineta grafike HAZU, zamišljen je kao nacionalna izlagačka platforma, odnosno poligon za sučeljavanje kreativnih umjetničkih doseg hrvatskih grafičara unutar trogodišnjeg intervala. Zbog izvanrednih okolnosti (pandemije, potresa i izmještanja Kabineta grafike iz matičnog prostora zbog obnove), ovoga se puta na *Trijenalu* sabiru grafička ostvarenja hrvatskih autora nastala u razdoblju 2020.–2024. godine. U namjeri da izložba predstavi presjek trenutnih stremljenja umjetnika na našoj grafičkoj sceni, ali i aktualnih strategija suočavanja s izazovima sadašnjice u grafičkome mediju, koncepcija *9. hrvatskog trijenala grafike*, zadržavajući format sudjelovanja na izložbi pozivanjem afirmiranih grafičara na izlaganje te žiriranjem odabranih autora koji su se javili na javni poziv, odmaknula se od nekih ranijih postavki. Umjesto nametanja teme, strogoga purističkog pristupa disciplini te podjele na pozvane i odabrane autore, ovogodišnji *Trijenale* u fokus stavlja propitivanje grafičkog medija, odnosno promišljanje grafičke umjetnosti unutar njegovih postulata, ali i mogućnosti njegova otvaranja protežnostima grafičkih parametara ili iskoracima u polje proširene grafike, dok sama izložbena struktura postavlja u dijalog pozvane te žirirane umjetnike kao ravnopravne dionike, čiji su radovi unutar likovnog postava sistematizirani u devet manjih tematskih dionica. Autorice koncepcije pozivom su okupile trideset i četiri umjetnika, a Odbor za izbor radova – od ukupno sedamdeset i pet umjetnika koji su se javili na natječaj uključujući i studente likovnih akademija – odabrao je radove trideset i jednoga umjetnika, čime se obuhvatio relevantan uzorak širokoga generacijskog raspona autora proisteklih mahom iz četiri središnja hrvatska grafička centra (Rijeke, Osijeka, Splita i Zagreba). Ključni kriteriji pri odabirima, uz vladanje tehnikama kao preduvjetom, bili su originalnost vizije i produkcije, odnosno dojmljivost likovnih rješenja koja su potvrđena u tehničkim, prosedejnim, tematskim i konceptualnim premisama.

Mnogostrukost narativa te polivalentnost autorskih pristupa u odmjeravanju s pojavnim svijetom i stvarnošću na *Trijenalu* usustavljeni su u devet izdvojenih kongruentnih cjelina – Ideogrami, Izazov matrice, Posvojeni toposi, Introspekcije, Metamorfoze, Konstrukti, Reinterpretacije, Arhetip i Aspekti realnosti, čiji je redoslijed uvjetovan izložbenim prostorom, a kojima se naznačuju dominantna aktualna umjetnička pitanja i tematske preokupacije – od emotivno-psiholoških individualnih i kolektivnih neuralgija preko prirodnoga i kulturološkog tumačenja i poimanja vremena i prostora te viđenja sadašnjosti u budućnosti i budućnosti u sadašnjosti pa do dijaloga s poviješću i poviješću umjetnosti. Radovi unutar svake cjeline dočaravaju raspon grafičkih paradigmi bliskih poetika, načina vizualnog poimanja i kodiranja originalnih vizija. Dionice Ideogrami, Posvojeni toposi, Introspekcije, Metamorfoze, Arhetip i Aspekti realnosti objedinjuju ostvarenja u kojima autentična stvarnost postaje individualistička dijegetička zbilja, a djela aluzivna ili sugestivna predodžba, odnosno „tamna zrcala istine“¹. S interpretacijskog rakursa Ideogrami, grafikama Nevenke Arbanas, Zlatka Kesera, Zdenke Pozaić i Ane Sladetić, združuju individualističke zaigrane stilizacije i slobodne asocijacije sirove naivnosti ili lirske ekspresivnosti kojima se realna forma i deskriptivna obilježja predmetnog svijeta sublimiraju u apstrahirane znakove i ikoničke prikaze ne-

¹ Zdenko Rus tumači Adornovo shvaćanje. Zdenko Rus, *Slikarstvo / neslikarstvo*, HS AICA, Zagreb, 2011., 105.

izrecive esencije stvarnoga. Tematska cjelina Posvojeni toposi izdvaja radove u kojima se problematizira mjesto, ali i vrijeme, kao njegova implicitna dimenzija. Poigravanjem, doradama, modificiranjima urbanih i pejzažnih motivskih sklopova realnih ili izmaštanih toposa Mirjana Vodopija, Edvin Dragičević, Hamo Čavrk, Jakov Žaper, Miran Šabić, Josip Zanki, Renata Ladović Meštović, Josip Jozić, Viktorija Križanović i Marina Brkić razvijaju distopijske i utopijske pejzaže, urbane krajolike, unutarnje zavičaje i protusvjetove „onkraj beskraja“. U tom nizu alternativnih prostranstava te idealiziranih, meditativnih ili urbanih ambijenata jedino radovi Edvina Dragičevića stapaju oprečna polazišta u jedinstvenu heterotopijsku sliku svijeta civilizacije na izmaku. Introspekcije su po morfologiji, ikonografiji i izvedbi najheterogenija dionica. Okupljeni autoreferencijalni radovi Melinde Kostelac, Maje Rožman, Celestine Vičević, Ane Vivode, Ive Ćurić, Marka Dajka, Vasje Irme Ivković i Kristine Novosel kodirani su odrazi osobnih emotivno-psiholoških stanja proizašli iz intersubjektivnog odnosa između vlastitog „ja“ i zbilje, ali i potrage za pronalaskom vlastite ravnoteže unutar svijeta. U dionici Metamorfoze grupirana su djela Viktora Popovića, Kristine Restović, Igora Čabraje, Silvija Vujčića, Marka Živkovića, Antonija Kutleše i Jakova Pašalića. Iako je riječ o prikazima pretežno utemeljenima na fotografskom predlošku realnog isječka predmetne stvarnosti, radovi nisu opterećeni nužnošću doslovnog. Naprotiv, suptilnim nagovještajima, inkorporiranima u prikaz individualnim prosedejnim i podtekstualnim strategijama, dolazi do vizualnih i značenjskih preobražaja izvornika. Za razliku od spomenute dionice, Aspekti realnosti izdvajaju tipološki različite osobne i društvene fenomene aktualne zbilje. Metodom neposrednog suočavanja, uživljanja ili ironizacije, grafike Tanje Dabo, Tonija Meštovića, Ivone Pupačić, Lore Elezović, Ivane Bajcer, Vice Tomasovića, Svebora Vidmara i Ljubice Golubić problematiziraju nasilje, netoleranciju, ratnu prijetnju, umjetnu inteligenciju, pandemiju bolesti COVID-19, konsumerizam, ali i ležernije, ne i manje važne, događaje poput putovanja i proslava ili preuzetnost svijeta umjetnosti. Ironizacija i suočavanje svojstvene su i radovima Ive Gobić, Kristine Antolić, Duje Medića i Danila Potočnjaka povezanima u dionici Arhetip, čiji je središnji interes antropološka realnost. Polazeći iz tog rakursa, umjetnici se poigravaju ikonografskim predodžbama zasnovanim na drevnim prauzorima Venere i ritualnih maski. Ideali magijskih značajki i moći u suvremenim konceptima i idiomima na tragu povijesnih stilova (naturalizma, neoekspresionizma, novog realizma, pop-arta i pank-supkulture) svojstvenih intervencijama, pojednostavnjivanjima ili pretjerivanjima, iskrivljuju se u transformirane likove u koje je upisana društvena kritika. Transhistorijski pristup apsorpcije kulturnog nasljeđa i umjetnosti kao kolektivne memorije unutar novih autorskih koncepata zamjetan je u dionici Reminiscencije. Riječ je o djelima Ivane Franke, Domagoja Sušca, Ive Šarić i Nikole Marinčića koja ishodišta prošlosti reaktualiziraju svježim intelektualnim impostacijama i rekodiraju ih novim doživljajima dajući im pritom suvremena polazišta. S druge strane, unutar dionica Izazov matrice, Konstrukti i Reinterpretacije grupirane su drugačije oblikovne realizacije i artistski poticaji. Umjesto recepcijskih elaboracija stvarnosti i njezinih odraza fokus je na instrumentalno-procesualnom oblikovanju koje se konkretizira u racionalno-konceptualnim rješenjima apstrak-

tnog izraza. Dionica Izazov matrice s radovima Daniele Cikatić Javorčić, Maje S. Franković, Jelene Jelače, Veronike Koprivnjak, Letricije Linardić, Mirne Marijanović, Marija Matokovića, Lea Pavlovića, Dajane Radoš, Tina Samaržije i Jasne Šikanje, kao i njegovo analoško proširenje dionicom Konstrukti s radovima Marija Čaušića, Krunoslava Dundovića, Dajane Džafo, Igora Konjušaka, Vide Meić i Dominika Višnjica pružaju uvid u tehnicističke mogućnosti i dosege suvremenoga grafičkog medija, koji vješto balansira između tradicije i inovacije.

Grafika se, zbog zahtjevnoga višefaznog procesa oblikovanja, koji je maksimalno uvjetovan izborom tehnike i jasno utvrđenim procesima, nerijetko određuje kao iznimno složena likovna disciplina. Element vještine i stvaranja unutar strogo zadanih normi već se ranije za pojedine naše grafičare pokazao nedostatnim ili ograničavajućim pri realizaciji autorskih inventivnosti. Umjetnička kreativna znatiželja, inventivnost te težnja za osuvremenjivanjem iskaza otvorile su put istraživanju i primjeni veće slobode. Implementacijom netipičnih podloga, analitičke procesualnosti, mentalnih i digitalnih matrica i/li interkonekcija s drugim likovnim vrstama i novim tehnologijama te uobličavanjem djela u grafičke instalacije, objekte, prostorne koncepte i akcije umjetnici su u svojim djelima potencirali kontekstualno-konceptualne konotacije nad metjersko-tehničkim parametrima. Transgresije i iskoraci polemičko-eksperimentalnog pristupa tih prijašnjih ostvarenja naših vrsnih individualista i sjajnih pedagoga te prihvaćanje digitalne grafike ravnopravnom tradicionalnoj zajamčili su današnju pluralističku klimu u kojoj se, uz njegovanje „čiste“ grafike, ohrabruju i realizacije koje u svojim otklonima istovremeno negiraju i afirmiraju ključne postavke i tehničke odrednice discipline pritom propitujući i šireći poimanje grafičkog medija. Uvažavanje akumuliranog iskustva realizacijama proširenog tumačenja zadanih okvira i proisteklih mijena odredilo je modalitet *9. hrvatskog trijenala grafike*. Apostrofiranjem sprege metjerstva, autentičnosti likovnog izraza i/li imperativa suvremenog mišljenja prilikom selekcije te otvaranjem propozicija prema, uvjetno rečeno, radikalnijim parametrima (većim dimenzijama, ali i prostorno progresivnim realizacijama, višeslojnom kombiniranju različitih umnoživih, ali i raznorodnih tehnika, interakcijama s novim tehnologijama, pa čak i antiestetским tendencijama) dozvoljen je odmak od arhaične i purističke koncepcije, pritom bez drastičnoga gubitka ravnoteže i ekstremnih devijacija.

Zahvaljujući liberalnijem postulatnom opredjeljenju, *Trijenale* je obuhvatio aktualne umjetničke pojave te širi raspon pristupa disciplini, u kojem je pristup tradiciji jednakovrijedan suvremenim praksama. Ujedno je predočio prisutnu multiformnost poetika te trasirao trenutne vizualne mogućnosti i sižejne predilekcije suvremenih hrvatskih grafičara. Izložena djela po svojoj formalnoj tipologiji mogu se razdijeliti na grafičke listove, grafičke mape, grafičke knjige umjetnika, digitalnu grafiku te grafičke instalacije, objekte ili akcije, dok se prema pristupu oblikovanju, kao odraz različitih legitimno profiliranih grafičkih umjetničkih struja, mogu grupirati u tri skupine – tradicionalna grafika, eksperimentalno-konceptualna grafika te digitalna grafika. Strogo uzevši, tradicionalna grafika podrazumijeva poštivanje svih normi i specifičnosti pojedine grafičke tehnike, prvenstveno tehnika dubokog i visokog tiska, te otiskivanje na papiru, bilo da je tisak ručno rađen ili industrijski proizveden, a u čijoj

je stvaralačkoj osnovi autorski crtež. Toj skupini pripadaju ugledne suvremene hrvatske grafičarke poput Nevenke Arbanas ili Zdenke Pozaić, kojima se ovaj put pridružuje i slikar Zlatko Keser. Ipak, zamjetno je kako i ostale generacije grafičara (Igor Konjušak, Kristina Antolić, Jasna Šikanja, Letricija Linardić, Josip Jozić, Duje Medić, Viktorija Križanović), kao i one novije (Maja Perak, Tin Samaržija, Leo Pavlović, Jelena Jelača) posvećeno i uspješno stvaraju ustrajući u manualno-dukturnoj opciji tradicionalne grafike. Spomenutoj skupini pridružuje se i Josip Zanki, koji, ostajući vjeran autorskomu gustom crtačko-bakropisnom idiomu, surovost i organsku ljepotu kornatskoga krajolika iznimno otiskuje u sitotisku.

Termin eksperimentalno-konceptualna grafika obuhvaća širok spektar divergentnih prosedejnih postupaka i multimedijjskih prekoračenja, neopterećenih tradicionalnim pravilima, a u skladu s umjetničkim impulsima i konceptima, kojima se ispituju vizualne i tehničke protege, razvijajući nove mogućnosti medija. Mnogolikost otklona od konvencionalnog razvidna je s jedne strane u manjim ili većim procesualnim i materijalnim odstupanjima u bilo kojoj stvaralačkoj fazi (npr. fizičko ili kemijsko odstupanje, poimanje djela kao rada u trajnom nastajanju – *work in progress*, upotreba *ready-made* matrica ili papira, gotovih podloga koje nisu papir ili pigmenata poput prašine, zemlje, pijeska i sl.), u homogenizaciji različitih postupaka i raznorodnih tehnika te u poigravanju i svjesnom stapanju grafike s različitim tehnologijama – od fotografije i fotomehaničkih metoda (fotomontaže, fotogravure ili fototransfera) preko digitalne razrade i obrade digitalnog motiva do sprege sa znanošću, novom 3D tehnologijom – ili u jačoj ili slabijoj interakciji s ostalim likovnim i vizualnim medijima (oprostorenost, perforacije, aplikacija, dorade lakom ili sprejom, koncem i sl.). S druge strane u tu skupinu ubrajaju i konceptualnije realizacije kao prostorni i scenični koncepti ili grafičke akcije koje se u finalizaciji mogu i ne moraju materijalizirati u grafičkom listu. Granica između prve struje i one potonje djelomice je rastezljiva. Grafički otisci na papiru tiskani temeljnim grafičkim tehnikama su umjereniji otkloni u oblikovanju, poput manje ekstremnih procesualno-tehničkih novina (uporaba neobičnih materija – konopa, folija i sl. ili metoda – suha akvatinta, analitička procesualnost), ili vizualni obrasci povezani s fotografijom, ali bez direktnih apropiacija ili fotomontaža, te digitalna obrada motiva fluktuiraju između tradicionalne i eksperimentalno-konceptualne kategorije, iz današnjega, otvorenijeg, rakursa se mogu svrstati i pod tradicionalnu grafiku. U tu fluidnu zonu umjerenih iskoraka tradicionalne recepcije svrstavaju se beskonačna grafička prostranstva Hame Čavrka. Njegovim grafikama uz bok su i sižejno razrađeni, realistični bakropisi iscrpne rukopisne strukture i istančanih detalja Edvina Dragičevića, Mirana Šabića, Ivone Pupačić i Ivane Bajcer koji ishodište nalaze u stvarnosti i njezinim fotografskim isječcima te bakropisni crteži Ane Sladetić prošireni motivskom transpozicijom u svjetlosna tijela. Toj se skupini priključuju i antipodni radovi Jakova Pašalića i Mirne Marijanović.

„Osmozna“ polupropusnost među naznačenim usmjerenjima prestaje s intenziviranjem eksperimentalno-konceptualnih komponenta u oblikovanju djela. Ipak, i unutar te struje realizacije se u osnovi još uvijek predominantno konkretiziraju u uvriježenoj formi grafičkog

otiska i lista, a koji se mogu strukturirati i u grafičke instalacije, knjige umjetnika ili grafičke objekte. Autorski diskursi i individualistički pristupi konceptualizaciji djela generiraju pluralizam metodologija i strategija koje je teško usustaviti. Sama preobrazba medija provodi se poznatim, starim, i novim alatima. Primijenjene divergencije u pojedinim primjerima dovode do negacije duktnosne auratičnosti ruke, pa čak i ponovljivosti. Unatoč heterogenom aspektu, kod radova svrstanih u tu kategoriju moguće je razabrati dva zasebna središnja stvaralačka poticaja: imperativ eksperimenta i imperativ narativa, prema kojima ih je uputno i razlučiti.

Imperativ eksperimenta objedinjava umjetnička istraživanja metjersko-tehničkih danosti grafike, odnosno otklone od metodologije tradicionalne obrade matrice suvremenim promišljanjem i primjenom alternativnih mogućnosti grafičkog procesa. Raskorak od ustaljenih postupaka i materijala provediv je na svim razinama – od matrice preko razrade do otiskivanja, pa gdjekad i naklade. Razlike, specifičnosti i raspon mogućnosti naznačene metjersko-eksperimentalne opcije odražavaju se u radovima Maje S. Franković, aktivne nositeljice jedne od tendencija unutar te opcije te u radovima Marija Matokovića, Dajane Radoš, Marija Čaušića, Melinde Kostelac, Vide Meić, Daniele Cikatić-Javorčić, Veronike Koprivnjak i Dominika Višnjica. Razigrane apstraktno-figurativne monumentalne metjerske bravure Maje S. Franković prepoznatljive su po nesputanom uslojavanju raznovrsnih tehnika i materijala, kao i *ready-made* aplikacija. S druge strane, estetizirane dubokotisne apstrakcije velikog formata Marija Matokovića i Dajane Radoš lice su i naličje matričnoga procesualnog mišljenja lišena gotovo svakog narativa. Na tragu usmjerenja Josipa Butkovića, Mario Matoković grafikama bilježi faze intervencija na matrici, koja se neprekidno mijenja i polako nestaje nagrizanjem jetke, dok Dajana Radoš, minimalnim intervencijama suhe igle i bakropisa, bilježi zatečene, odnosno nastale promjene na ploči tijekom tridesetogodišnjeg razdoblja. U kontekstu istraživanja u mediju kroz proces kreativne mijene u tehnikama dubokog tiska i kontinuiranog nastajanja rizomska grafička instalacija Marija Čaušića predočava najsloženiji konstrukt. Osim eksperimenta i procesualnosti, instalaciji je inherentan i aspekt prostora. Modularni grafički motivski sklopovi apstraktnoteksturalnih elemenata i geometriziranih formi dehumanizirane futurističke atmosfere dinamičkim principom povezani su u prostornu mrežu korelacija. Tvorba zagonetnih prizora uslojavanjem više matrica integrirana je i u radove Melinde Kostelac. Njezine ekspresivne apstrahirane forme i jedva čitljivi tipografski dnevnički zapisi vizualizacije su prolaznosti vremena u dubokom tisku i kolografiji, uz dopune pijeskom i *photoechingom*. Upravo pojačana brojnost kolografija, u tehničkom smislu, jedna je od zanimljivijih pojava ovog *Trijenala*. Tehnika kartonskog tiska, čiji je tiskovni proces moguć u dubokom, ali i u visokom tisku, daje dojmljive krajnje rezultate. Uz Maju S. Franković i Melindu Kostelac, koje se kolografijom koriste kao jednom od gradivnih tehnika, Vida Meić, Daniela Cikatić Javorčić, Veronika Koprivnjak i Dominik Višnjic tom se u određenoj mjeri eksperimentalnom tehnikom koriste kao temeljnom tehnikom. Izuzev Daniele Cikatić Javorčić, koja kolografiju kombinira s linorezom, ostali autori kolografsku matricu dorađuju suhom iglom ili je tiskaju čak bez dodatnih intervencija. Pomoću oblikovanih podloga-matrica, koje mogu biti

i *ready-made* predmeti, poput tetrapak ambalaže (Veronika Koprivnjak) ili segmenta podne podloge (Vida Meić), grafičari konstruiraju složene i teksturalno efektne apstraktne otiske. Dubokotisne otiske, što sumiraju prolaznost vremena, Vida Meić kroz knjigu umjetnika dalje analitički raščlanjuje u digitalnome mediju. U zonu imperativa eksperimenta ubrajamo i intermedijski oblikovana ostvarenja Krunoslava Dundovića, Marka Živkovića, Nikole Marinčića i Antonija Kutleše. Naime pod sveprisutnim utjecajem digitalnih tehnologija u eri virtualnosti i tehnokracije nije začudan prodor tehnološkog supstrata unutar stvaralačkih procesa grafičke discipline. Poštujući integritet grafičke tehnike i format lista, apstraktne akvatintne blistave alkemijske gradacije Krunoslava Dundovića materijalizacija su vizuala konstruiranog različitim izmjeničnim pretapanjima digitalnoga (računalnog) i analognoga (grafičkog). Srodan pristup primjenjuje i Marko Živković u svojim akvatintnim sfumatika. Nikola Marinčić zabilježeni zvučni okoliš prenosi u vizualne varijacije superponiranjem digitalnog otiska i sitotiska. Posebno uzbudljiv intermedijalan koncept, temeljen na dinamičkoj razmjeni analognog i digitalno-tehnološkog, utjelovljen je u dvije trodijelne instalacije mladoga grafičara Antonija Kutleše. Osnovni biomorfni bakropis filigranske fature umjetnik metamorfozira u nove stadije razvoja – u otisak s 3D modelirane i ispisane matrice te u slijepotisni grafički objekt.

Prema ranijoj diferencijaciji, drugi podsmjer eksperimentalno-konceptualne struje sumiran je u imperativu narativa. Iako su i unutar te skupine realizacije predominantno u formi grafičkog lista ili grafičke instalacije, suvremenim promišljanjem i primjenom alternativnih metjerskih te intermedijskih i novomedijskih pristupa autorski diskursi i individualističke konceptualizacije djela artikulirani su u sklopove originalnih vizija.

Osvremenjeni iskaz, oslobođen kulta ruke (Focillon), u epohi postauratske umjetnosti (Benjamin) i ikonički obrat [*iconic turn*] (Boehm) primarno se ostvaruju kroz vizualne obrasce neposredno povezane s fotografijom i njezinim digitalnim manipulacijama te s internetom kao masovnim digitalnim vizualnim repozitorijem odraza suvremene zbilje i svakodnevne komunikacije. Fotografija, medij u kojem se isprepliću zbiljsko i magično, stvarnost i iluzija, konkretno i slučajno, realno i virtualno, alat je koji u suvremenim praksama umjetnicima pruža neposrednije odmjeravanje s iskustvenim svijetom i društvenim fenomenima. Integracijom fotografije u grafički prikaz primjenom raznovrsnih umjetničkih strategija – od manipulacija, simulacija, iluzionističkih simulakruma i asimilacija do direktnih posvajanja – umjetnici intenziviraju kontekstualizaciju teme, ali se pritom, neopterećeni nužnošću fotografske doslovnosti, i poigravaju njezinom vizualnom percepcijom, skrivenim značenjima te mogućim podtekstualnim sadržajem. Mnogolikost i intenzitet umjetničkih resemantizacija stvarnosti i tvarnog, utemeljenog na fotografskom vizualu, dočaravaju nam grafike Viktora Popovića, Tonija Meštrovića, Mirjane Vodopije, Tanje Dabo, Igora Čabraje, Kristine Restović, Silvija Vujičića, Jakova Žapera, Lore Elezović, Marka Dajka, Dajane Džafo, Marine Brkić i Manuele Košević. Izuzev grafika autora koje su oblikovane u cijelosti ili djelomice tehnikama dubokog tiska te rijetke pojavnosti litografije na *Trijenalu* (mapa Tanje Dabo), u toj skupini prevladavaju otisci nastali u tehnici sitotiska (serigrafije).

Srodan vid prosedejnog iskoraka u serigrafiji određenog narativom donose nam grafike Viktora Popovića i Tonija Meštovića. Obuzet arhiviranjem izgubljenih i izmijenjenih lokaliteta, Viktor Popović preuveličanim fotografskim fantazmima historijskog interijera palače Vranyczany-Dobrinović u Zagrebu aludira na entropijske mijene uvjetovane zubom vremena. Metafizička tjeskoba gotovo monokromatskog prikaza na rubu nestajanja postignuta je korištenjem prašine s lokaliteta kao pigmenta. Otiskivanje prahom, u navedenom slučaju zemljanim, primijenjeno je i u radu Tonija Meštovića. Multimedijски umjetnik u grafiku prenosi dokumentacijske fotografije svoje terapijske otočne radne akcije za vrijeme *lockdowna* uzrokovanog pandemijom bolesti COVID-19. Među specifičnim procesualnim prekoračenjima potencirane naracije još su i diptih Silvija Vujičića te grafička instalacija Lore Elezović. Dok Silvio Vujičić motivsku fragilnost monumentalizirane radiološke snimke šaka naglašava krhkošću tekstilne podloge, stanjene do paučinaste tekture nizom kemijskih procesa, Lora Elezović jedinstvene 3D stereoskopske prikaze s motivima egzotičnih putovanja ostvaruje preklapanjem digitalnog tiska i bakropisa. Primjena postupka uslojavanja više grafičkih tehnika radi širenja sižejnog konteksta i podteksta vidljiva je još i u radovima Kristine Restović, u kojima dolazi do resemantizacije fotografski generiranih dihotomijskih motiva splitske arhitektonske plastike i medicinskih pomagala u duhovite aluzivne grafike, te u stilski oprečno kodiranim otiscima Marka Dajka i Dajane Džafo (figuracija-apstrakcija), u kojima se istovremeno sažimaju i razlažu kompleksne teme vlastitih sjećanja, ili pak u grafici Jakova Žapera, u kojoj je prisutna apstraktno-aluzivna reinterpretacija početne serigrafije s apstrahiranim prikazom riječkog stadiona. Ništa manje konceptualne, zanimljive ili zahtjevne nisu ni grafike otisnute jednom tehnikom. Mirjana Vodopija fluidnost i stalnu mijenu vode, jednog od osnovnih elemenata, transponira u poetične beskrajne monokromne serigrafije blistavoga pastelnog kolorita, u kojima je jedinstveno prostranstvo jezera dokinuto linearnim pravcima alegorijske asocijativnosti. S druge strane, u akvatinti Igora Čabraje naizgled spokojan prikaz crnoga dijafanog svemirskog prostranstva u kojem se jedva nazire nekadašnja internacionalna svemirska postaja MIR, antonimijskom konotativnom igrom transcendiru u vizije sanjarskog uzleta, ali i ratnog mraka, sažimajući tako svu dihotomiju aktualnoga povijesnog trenutka. Stanje kolektivne mahnitosti i opće krize zbivanja Tanja Dabo sagledava iz društvenog rakursa. Pod utjecajem svakodnevnog suočavanja s bujajućom spiralom nasilja i mržnje obnovljenih radikalizama nacionalističkih i totalitarnih ideologija tijekom trajanja cjelogodišnjega istraživačkog projekta *Usputno zlo*, umjetnica u litografskoj grafičkoj mapi *Jama 2024*. dijakronijskim pristupom reaktualizira mapu *Jama* iz 1944. godine Zlatka Price i Ede Murtića. Složen litografski prijepis potresne amblematske poeme Ivana Gorana Kovačića praćen vizualnim reinterpretacijama – transferima fotografija natpisa govora mržnje i simbola povijesnih zločinačkih režima snimljenih u javnom prostoru – aktivistički je čin osude i denuncijacija specifičnoga patološkog društvenog fenomena aktualne zbilje. Dvojbe koje objektivno stanje nameće na osobnoj razini, nesagledivost vremenskog protoka i nemogućnost jasne artikulacije proživljenih iskustava, polazeći od fotografskog predloška, tematiziraju u sitotisku i Marina Brkić i Manuela Košević.

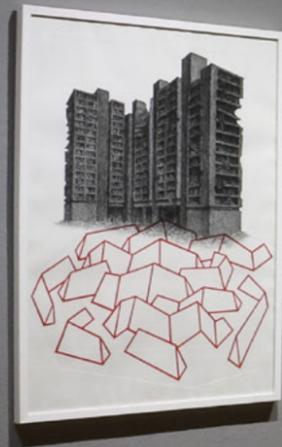
U skupinu određenu imperativom narativa, uz ostvarenja utemeljena na asimilaciji fotografije, ubrajamo i radove naglašenog sižeja i konceptualno-metjerske konkretizacije. Unutar tih koordinata izdvajaju se grafičke instalacije Roberte Vilić, grafike Celetine Vičević i Ive Ćurić, grafička mapa Kristine Novosel, knjiga umjetnika Vasje Irme Ivković te grafička akcija Maje Rožman, koje, osim po recepcijskom dojmu (dionica Introspekcije), spaja i nekonvencionalnost pristupa u materijalizaciji individualiziranih grafičkih koncepata. Celestina Vičević u dubokom tisku na žuticu otiskuje crveni biljni svijet (vlati trave), vizualnu metaforu rasta, stvaranja, nježnosti, transformacije, snage, odnosno vidljiv iskaz neiskaziva progresivnoga ženskog principa dualnoga kozmičkog ritma. Sublimirana esencija kozmičke energije naglašena je končanim tvorevinama koje, kao dodatni sloj naracije, ističu meditativne težnje i dugotrajnost unutarnjih spoznajnih procesa. Letristički diptih Ive Ćurić, na tragu ranijih radova koji se temelje na aluzivnim aproksimacijama nepredmetne stvarnosti iz djelokruga prirodnih znanosti, kao i *device-art* instalacija, tematizira disbalans stvoren izostankom ili odsutnošću elementa unutar sustava i njegove reperkusije. Tematski pomak u izvedbi se, tehnikom slijepog tiska i dodatnim zamučivanjem vidljivog apliciranjem spreja, manifestira kao perceptivni izazov. Odmak od osnovnog formata radi simulacije sadržaja u knjizi umjetnice Vasje Irme Ivković postignut je inkorporiranjem ispisanog *rotulusa* u tehnici litografije u ručni mehanizam za namotavanje, kojim se oponaša probavni sustav. S druge strane, višedijelna autoreferencijalna instalacija Roberte Vilić određena je intimističkim suspregnutim govorom konfesionalne intonacije. Minimalističkim akromatskim apstraktnim idiomom umjetnica vizualno bilježi osobna emotivna previranja sutona jedne ljubavi. Introspektivni narativ u knjigama umjetnika dodatno je istaknut riječima zaglavlja *ready-made* podloga (stranica rječnika) i lapidarnim rečeničnim isječcima tiskanim pisaćim strojem. Tekstualni sadržaj pisan pisaćim strojem, uz vizualnu predodžbu osmrtnice, sastavni je oblikovni element potresne grafičke mape Kristine Novosel. Vizualna naracija teme gubitka bliske osobe, sagledana u opreci sjećanje – zaborav, obrnuto proporcionalnim odnosom riječi i „slike“ postupno razvija predodžbu o zaboravu na smrt u korist dragocjenih sjećanja. Premda je emocionalna dimenzija osobnog i proživljenog svojstvena i grafičkoj akciji Maje Rožman, njezina umjetnička intervencija kritički uopćava autoreferencijalna polazišta. Usmjerena na ukazivanje i podizanje svijesti o ozbiljnosti posljedica riječi implicitne rodne pristranosti i verbalnog nasilja unutar naizgled benigne komunikacije u poslovnom okruženju, umjetnica, procesualnim strategijama analogije i simulacije, klečanjem na drvenim matricama replicira jedva zamjetljivu bol poniženja otiska-ožiljka izrečenog u slijepom tisku na koži koljena. Grafička akcija, dokumentirana nizom fotografija, pritom paralelno problematizira i samu protežnost shvaćanja grafičkog medija.

Među profiliranim umjetničkim strujama grafičke discipline kao posljednju skupinu izdvajamo digitalnu grafiku. U doba tehnokracije i, mekluanovski rečeno, „elektroničke međuovisnosti“ ona je izraz i simptom digitalnog vremena, a čiji, posredni i neposredni, začeci počivaju na ideji stvaranja umjetnosti pomoću tehnologije i misaonim zasadama programirane

umjetnosti. Unutar takve uzajamnosti grafika je dobila svojega legitimnog digitalnog dvojnika, zapravo simulaciju u kojoj je „matrica“ elektronička, odnosno računalni program, aplikacija ili drugim digitalni postupak, koji ujedno određuje i „duktusni idiom“, dok je „tehnika“ vrsta digitalnog tiska, a otiskivanje je ispisivanje; podloga je i dalje papir, ali i bilo koji drugi materijal na kojem se može tiskati, kao naprimjer aluminijski kompozit (Ivana Franke), kamen (Iva Gobić), naljepnica (Vice Tomasović), tkanina (Ana Vivoda). Makar na ovogodišnjem *Trijenalu* digitalna grafika nije zastupljena u velikom broju, predstavljena je konceptijski promišljenim, likovno sugestivnim i kontekstualno interesantnim radovima Ivane Franke, Domagoja Sušca, Ive Gobić, Renate Ladović Meštović, Ane Vivode, Vice Tomasovića i Svebora Vidmara. Iako je riječ o digitalnim realizacijama, pojmovna polazišta i sadržajne preokupacije sintone su aktualnim grafičkim ostvarenjima. Rad Ivane Franke, duhovno blizak eksperimentalizmu novih tendencija, je kompjutorska vizualizacija programirane manipulacije četverodimenzionalnim geometrijskim tijelom – *hiperkockom*². Apstraktnom totalitetu titrajućih „fraktalnih“³ prikaza, oku nesagledive višedimenzionalne matematičke realnosti, inherentna je umjetnička imanentna i postojana stvaralačka preokupacija istraživanjem senzorne percepcije i provociranjem osjetilnih mogućnosti. Drugačiji diskurs, bliske ambivalencije, u potki je radova Domagoja Sušca i Ive Gobić. Naime njihove digitalne grafike u autentičnim autorskim konceptima na tematskoj razini problematiziraju umjetnost kao kulturno nasljeđe – kod Domagoja Sušca u smislu *hommagea*, a kod Ive Gobić u smislu referentne točke – ali i potenciraju razmišljanja o mediju u kontekstu postmedijalnosti i proširenosti stvaralačkog polja. Domagoj Sušac, uzimajući kao polazište reprodukciju monokroma IKB 79 (1959.) novog realista Yvesa Kleina, odnosno neodadaističkog „autoportreta bez autoportretiranog“⁴ za rizomski postavljen i internetski simpliran poliptih afirmira aproprijaciju i repeticiju kao legitimne današnje kreativne strategije. Dok Iva Gobić, polazeći od fotografske zabilježbe evaporirajućih otisaka vlastita tijela na kamenu, prikaza na tragu ikoničkih arhetipskih Venera paleolitskog razdoblja, ali i *Antropometrije* Yvesa Kleina, afirmira ekstenziju medija (grafička akcija) kroz grafički medij (digitalna grafika). Fotografije su osnova radova Renate Ladović Meštović i Ane Vivode, ali u službi intimnog narativa. Umjetnice, asocijativnim strategijama i digitalnim doradama (Renata Ladović Meštović), odnosno aluzivnim intervencijama (Ana Vivoda), u prikazima individualiziranih autoreferencijalnih motiva (otok/tijelo) konkretiziraju vlastita suočavanja s emocionalnom dimenzijom iskustvene stvarnosti (pitanje sreće/traume proživljenog). S druge strane, digitalne grafike Vice Tomasovića i Svebora Vidmara kritički problematiziraju umjetnu inteligenciju (AI) i razornu moć rata. Umjetnici pristupaju dvama aktualnim društvenim fenomenima disparatnim pristupom programiranom crtežu. Dok je ekspresivna digitalna grafika Svebora Vidmara neposredno generirana u crtačkom programu, u potki digitalne grafike aluzivnog naziva Vice Tomasovića autorski je crtež digitalno generiran samostalno putem *cyberspace* umjetne inteligencije i naknadno digitalno kolažiran i nadoslikan. Obojica autora, različitim pristupima prikazu (strategija suočavanja naspram strategije iskušavanja), donose metaforičke interpretacije zloslutne budućnosti.

- 2 Vidi više u: Ivana Mance, „Ivana Franke / Ekstra dimenzije / jeste li unutra ili vani?“ u: *Osmi hrvatski trijenale grafike* (katalog izložbe), Kabinet grafike HAZU, Zagreb, 2019., str. 60–69.
- 3 Isto, str. 63.
- 4 Domagoj Sušac, *Prijavnica / 9. hrvatski trijenale grafike*, 2024.

Prikazana heterogenost današnje grafičke produkcije od metjerskog iskaza i protežnosti grafičkog medija putem digitalne matrice i osuvremenjivanja istraživanjem i eksperimentiranjem unutar discipline pa sve do konceptualnoga grafičkog mišljenja i performativne akcije pružila je uvid u simptomatična promišljanja i inovativna stremljenja unutar „plemenitog zanata“ kristalizirajući sliku suvremenih grafičkih tendencija trenutka. Sliku koja, s vremenskim odmakom i asimiliranim iskustvom, aktualizira i redefinira Kinertovu premisu (1979.): „Grafika nije nešto samo nacrtano i odštampano, umnoženo. Ona je način mišljenja i voljenja.“ potvrđujući neiscrpnu vitalnost „ezoteričnog alkemijskog crnog“ medija, ali i njegovu suverenost i relevantnost unutar suvremenih umjetničkih praksi.

**9. hrvatski
trijenale
grafike**

**— Kabinet
grafike**

HAZU

1/5 bilroapis

"Gluwa"

A. Mandeliev 2023.

ideogrami

Nevenka Arbanas
Zlatko Keser
Zdenka Pozaić
Ana Sladetić

Jan 04 1/2 "2024" Nevenka Arbanas 2024

NEVENKA ARBANAS

(Batina, 1950.)
 Diplomirala je (1975.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. A. Kinert) u Zagrebu, gdje je završila (1977.) i specijalistički studij grafike (prof. A. Kinert). Usavršavala se u Parizu u *Atelieru 17* W. Haytera te na Akademiji likovnih umjetnosti u Pragu (prof. L. Čepelák). Bila je profesorica na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2000.–2017. Na temelju umjetničkih dostignuća stekla je akademski stupanj doktorice umjetnosti (2017.) iz polja likovnih umjetnosti. Dobitnica je Nagrade *Vladimir Nazor* za životno djelo (2018.). Njezin umjetnički opus prepoznatljiv je po grafičkim listovima velikog formata, grafičkim mapama i bibliofilskim izdanjima.

NAPLAVINE NOĆI, 2024.

grafička mapa (esej Luko Paljetak)
 ed. Nevenka Arbanas
 linorez
 12 grafika
 500×350 mm
 (dim. pojedinačnog lista)
 papir Fabriano
 285 g/m²

Zlatko Keser

ZLATKO KESER

(Zagreb, 1942.)

Diplomirao je (1967.) slikarstvo (prof. O. Postružnik) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je završio i poslijediplomski studij štafelajnog slikarstva (prof. O. Postružnik). Suradnik je u Majstorskoj radionici Krste Hegedušića (1971.–1975.). Radio je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1982.–2008. Redoviti je član HAZU od 2004. Dobitnik je Nagrade *Vladimir Nazor* za životno djelo (2015.). Stvara primarno u mediju crteža i slikarstva.

ZAIGRAN, 2022.

grafička mapa / ed. Galerija Canvas
linorez
9 grafika / 1010×710 mm
papir Munken Linx Rough
300 g/m²

Diplomirala je (2009.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. Z. Tišljar) u Zagrebu, gdje je završila poslijediplomski doktorski studij (prof. A. Rašić). Usavršavala se na više međunarodnih umjetničkih rezidencija u Njemačkoj, Belgiji, Francuskoj, Finskoj i SAD-u. Izvanredna je profesorica na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Grafičko djelovanje proširuje na područja instalacija, slikarstva i novih medija.

PORCULANSKA PJESMA, 2023.

bakropis
700×500 mm
papir Fabriano Rosaspina 285 g/m²
svjetlosna led rasvjeta

GLAVA, 2023.

bakropis
700×500 mm
papir Fabriano Rosaspina 285 g/m²
svjetlosna led rasvjeta

Zdenka Požaić

ZDENKA POŽAIĆ

(Čazma, 1940.)

Diplomirala je (1966.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. A. Mezdjić, prof. A. Kinert) u Zagrebu, gdje je (1968.) završila specijalistički studij grafike (prof. M. Detoni). Studijski je boravila u Richmondu, Windsoru i Londonu (1964.-1969.). Uz umjetničko djelovanje u području drvoreza i linoreza, objavila je brojna izdanja grafičko-pjesničkih mapa.

SVJETLOST MRTVIH ZVIJEZDA I, 2024.

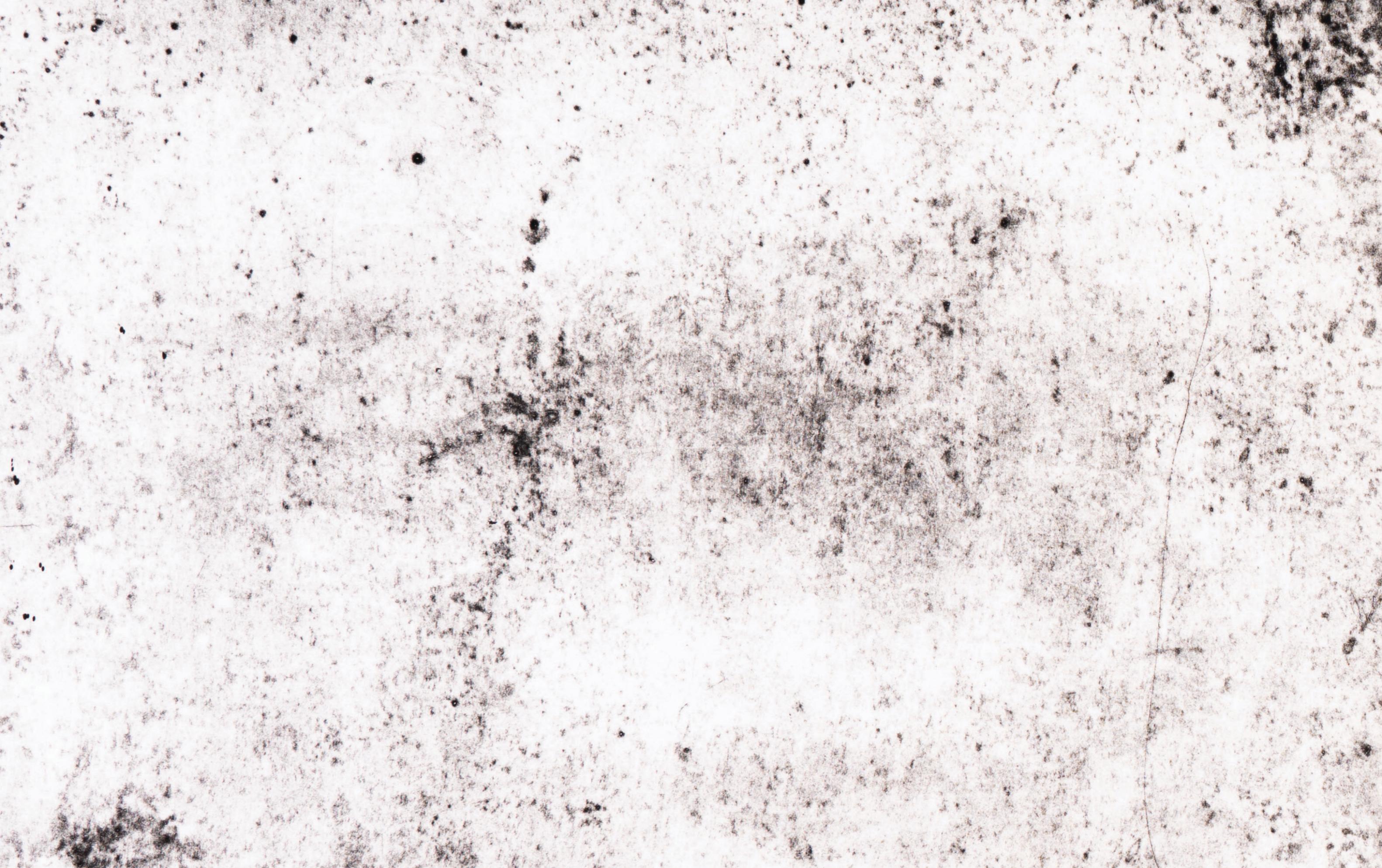
linorez, drvorez
887×580 mm
ručno izrađeni japanski papir

SVJETLOST MRTVIH ZVIJEZDA II, 2024.

linorez, drvorez
886×540 mm
ručno izrađeni japanski papir

SVJETLOST MRTVIH ZVIJEZDA III, 2024.

linorez, drvorez
900×580 mm
ručno izrađeni japanski papir

izazov matrice

Daniela Cikatić Javorčić

Maja S. Franković

Jelena Jelača

Veronika Koprivnjak

Letricija Linardić

Mirna Marijanović

Mario Matoković

Leo Pavlović

Dajana Radoš

Tin Samaržija

Jasna Šikanja

DANIELA CIKATIĆ JAVORČIĆ

(Split, 1969.)

Diplomirala je (1996.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. M. Šutej) u Zagrebu, gdje je završila (2014.) i poslijediplomski doktorski studij grafike (prof. N. Arbanas). Likovna je terapeutkinja u Centru za autizam u Splitu te suradnica na kolegiju art-terapije splitske Umjetničke akademije. Umjetnički interes proširuje i na grafičke instalacije.

SKRIVENI DIJELOVI (I), 2024.

kolografija, linorez
565x390 mm
papir Hahnemühle
Mould-made Copperplate
250 g/m²

SKRIVENI DIJELOVI (II), 2024.

kolografija, linorez
565x390 mm
papir Hahnemühle
Mould-made Copperplate
250 g/m²

7/7 likovna kolografija / SKRIVENI DIJELOVI / D. Cikatić Javorčić / 2024.

MAJA S. FRANKOVIĆ

(Rijeka, 1951.)

Diplomirala je (1985.) na Odsjeku za likovne umjetnosti Pedagoškog fakulteta u Rijeci, a magistrirala (1989.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. B. Suhy) u Ljubljani. Usavršavala se na studijskim boravcima (London, New York) te u atelijeru *Cité Internationale des Arts* u Parizu. Odlikovana je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1997.). U razdoblju 2005.–2018. bila je redovita profesorica u trajnom zvanju na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Osnivačica je i umjetnička voditeljica Galerije *E. Kumičić* u Brseču. Umjetnička su područja njezina djelovanja grafike velikog formata, knjige umjetnika i bibliofilska izdanja grafičkih mapa.

HREN, 2021.

duboki tisak, kolografija, suha igla, reljefni tisak
1970×990 mm
papir Fabriano
250 g/m²

ČOWJEK KOJI ČITA NOVINE, 2024.

duboki tisak, kolografija, suha igla,
chine collé i kolaž novina
970×1940 mm
papir Fabriano
250 g/m²

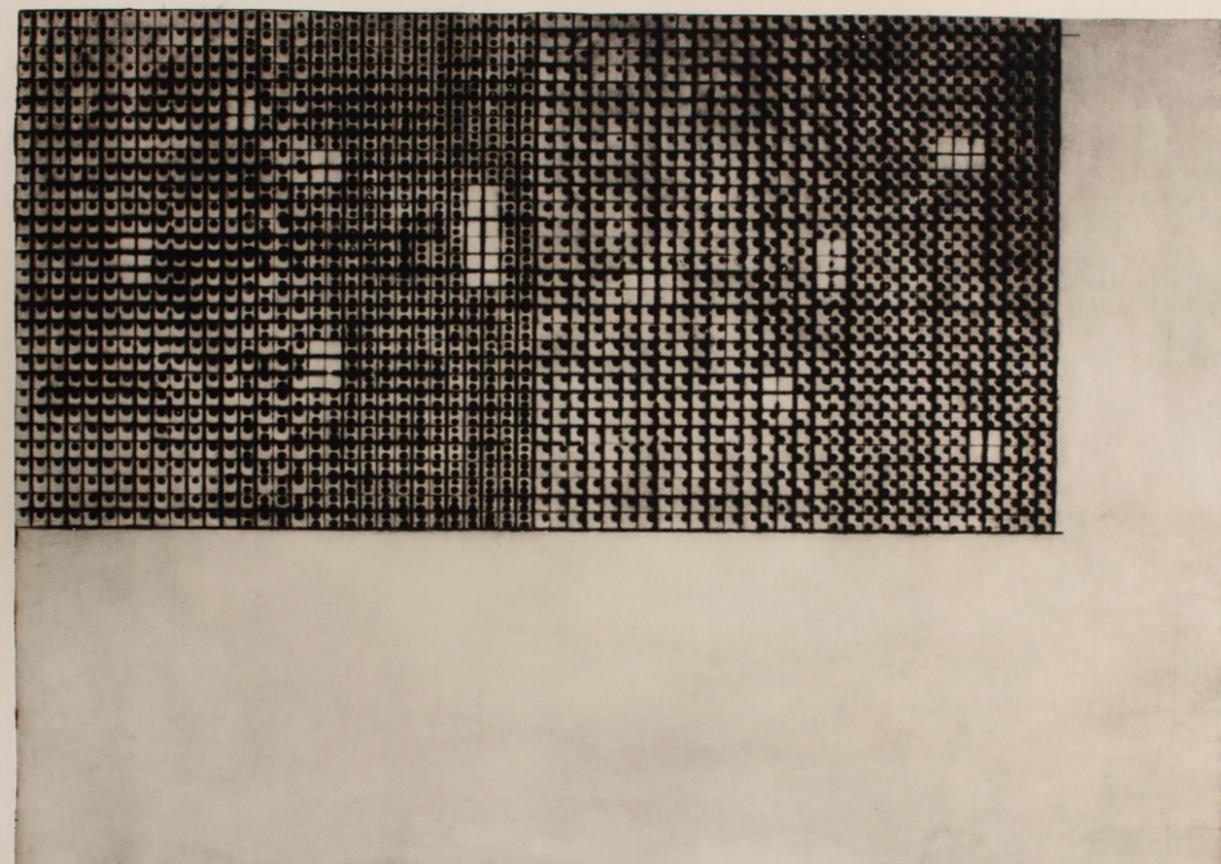
JELENA JELAČA

Diplomirala je (2012.) na Odjelu likovne kulture i likovne umjetnosti na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Bavi se animacijom, tradicionalnom grafikom i izradom nakita.

(Supetar, 1987.)

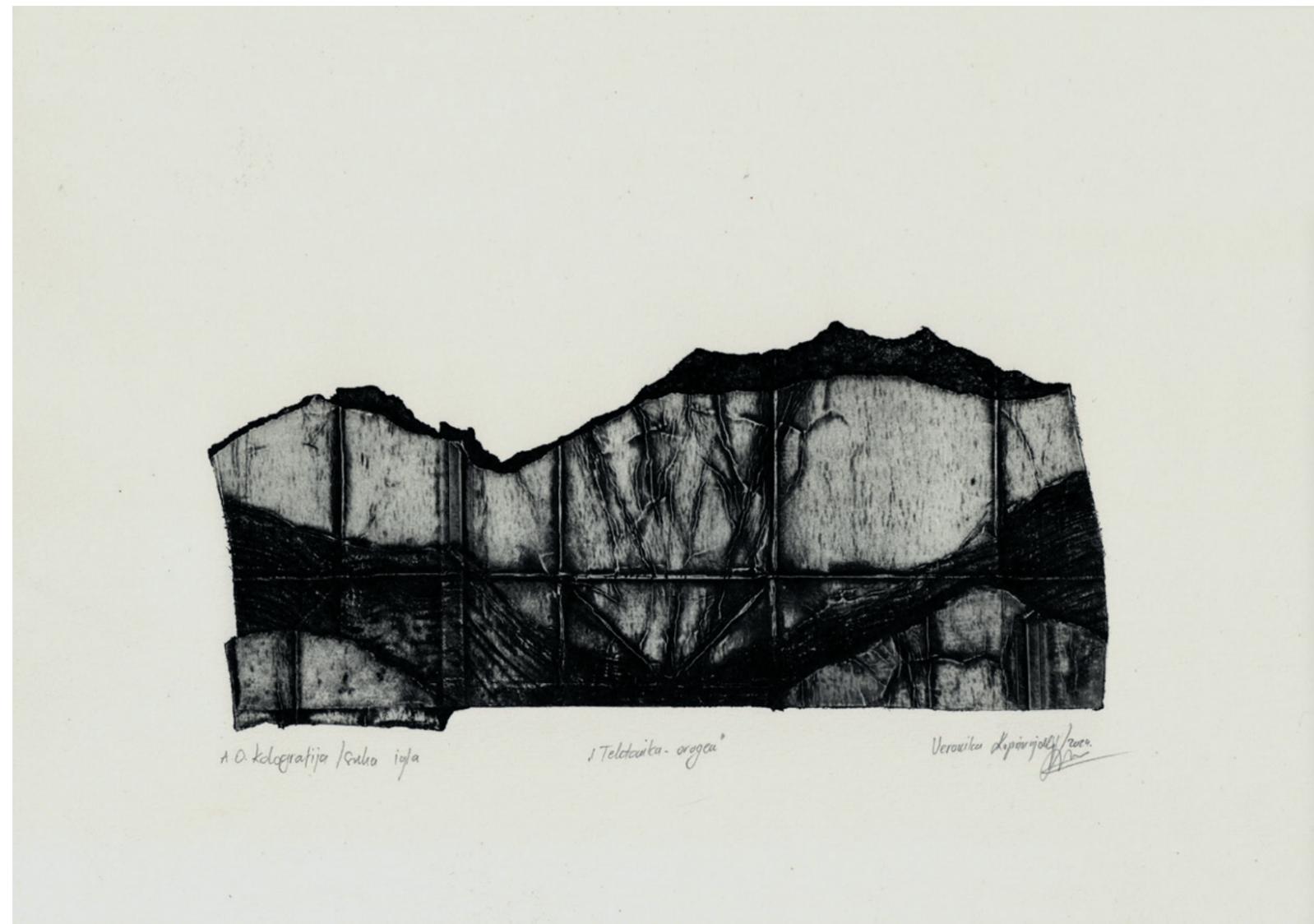
BEZ NAZIVA, 2022.

suha igla
700×1000 mm
papir Fabriano Rosaspina
300 g/m²

Bez naziva

Jelena Jelača 2022

VERONIKA KOPRIVNJAK (Zabok, 1998.)
Završila je (2021.) diplomski studij likovne kulture (prof. I. Čabraja) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Zaposlena je (od 2021.) na mjestu administrativnog tajnika Nastavničkog odsjeka na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

TEKTONIKA — OROGEN, 2024.
kolografija, suha igla
3 grafike / 400x450 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Hahnemühle
230 g/m²

LETRICIJA LINARDIĆ

(Rijeka, 1971.)

Diplomirala je (1997.) likovnu kulturu (prof. J. Butković) na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, magistrirala (2003.) na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna (prof. L. Logar) u Ljubljani te doktorirala na Pedagoškom fakultetu u Ljubljani (dr. sc. T. Tacol). Redovita je profesorica na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Umjetnički interes proširuje na područja grafičkih instalacija, prostornih koncepata te akcija.

ZATOČENOST I, 2024.

suha igla
1000×670 mm
papir Hahnemuhle
280 g/m²

ZATOČENOST II, 2024.

suha igla
1000×670 mm
papir Hahnemuhle
280 g/m²

ZATOČENOST III, 2024.

suha igla
1000×670 mm
papir Hahnemuhle
280 g/m²

Mirna Marijanović

MIRNA MARIJANOVIĆ

(Solun, 1992.)

Završila je studij arhitekture na Sveučilištu u Volosu. Godine 2021. magistrirala je ilustraciju na Kraljevskom umjetničkom koledžu (*Royal College of Art*) u Londonu. Radi kao dizajnerica za *London Museum Studio* te se bavi umjetničkom grafikom i ilustracijom.

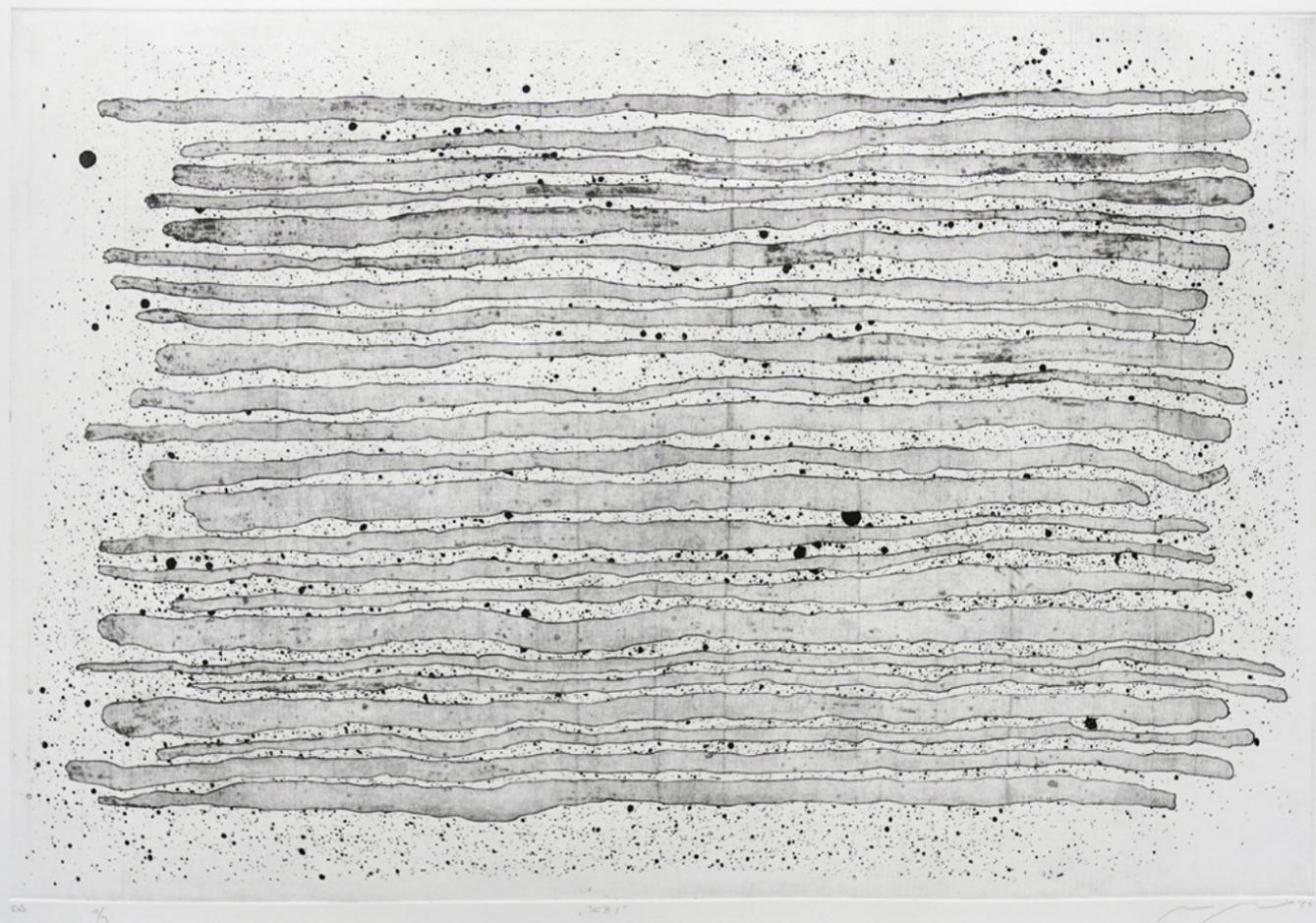
BN 2, 2021.

suha akvatinta
375×280 mm
papir Somerset Velvet
250 g/m²

BN 3, 2021.

suha akvatinta
375×280 mm
papir Somerset Velvet
250 g/m²

MARIO MATOKOVIĆ

(Osijek, 1985.)

Diplomirao je (2010.) likovnu kulturu (prof. J. Butković) na osječkoj Umjetničkoj akademiji. Docent je na Odsjeku za vizualne i medijske umjetnosti Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku. Inicijator je umjetničke rezidencije u sklopu projekta MMML Studija. Uz grafičko djelovanje, bavi se videom, instalacijom, performansom te umjetničkom fotografijom.

SK'B I, 2023.

rezervaž, akvatinta
1250×900 mm
papir Hahnemühle
Mould-made Copperplate
350 g/m²

SK'B II, 2023.

rezervaž
1250×900 mm
papir Hahnemühle
Mould-made Copperplate
350 g/m²

SK'B III, 2023.

akvatinta
1250×900 mm
papir Hahnemühle
Mould-made Copperplate
350 g/m²

LEO PAVLOVIĆ (Pakrac, 2000.)
Student je diplomskog studija vizualne umjetnosti, modul grafike (prof. M. Matoković),
na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku.

ORNAMENT 1, 2023.

bakropis
682×989 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

ORNAMENT 2, 2023.

bakropis
680×986 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

ORNAMENT 1 i 2, 2023.

bakropis
680×987 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

DAJANA RADOŠ (Rijeka, 1982.)
Završila je preddiplomski (2010.) (prof. J. Butković) i diplomski (2011.)
studij likovne pedagogije (prof. M. S. Franković) na Akademiji primije-
njenih umjetnosti u Rijeci. Radi u zvanju više asistentice na Katedri za
grafiku riječke Akademije primijenjenih umjetnosti.

BALAŽEVIĆEVE PLOČE – TRAGOVI VREMENA 1987.–2020., 2020.
knjiga umjetnika
suha igla, bakropis
uvezane grafike /
710×510 mm (dim. zatvorene knjige)
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

Tin Samaržija

TIN SAMARŽIJA

(Zagreb, 1997.)

Završio je preddiplomski studij na Grafičkom odsjeku (prof. R. Šimrak) te (2022.) diplomski studij grafike (prof. J. Baće) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Dobitnik je nekoliko pohvala za uspješan rad te skupne Rektorove nagrade za segment likovnog rješenja plakata i vizualnog identiteta opere *Brundibar* (2018.).

EKVILIBRIJ (I), 2023.

bakropis
530×390 mm
Hahnemühle Butten papir
300 g/m²

EKVILIBRIJ (II), 2023.

bakropis
530×390 mm
Hahnemühle Butten papir
300 g/m²

EKVILIBRIJ (III), 2023.

bakropis
530×390 mm
Hahnemühle Butten papir
300 g/m²

JASNA ŠIKANJA

(Rijeka, 1964.)

Diplomirala je (1989.) likovnu kulturu (prof. J. Butković) na Pedagoškom fakultetu u Rijeci te magistrirala (2005.) na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna (prof. B. Suhy) u Ljubljani. Redovita je profesorica na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci.

DALEKO I BLIZU, 2021.

grafička mapa / ed. Goranska kiparska radionica Lokve
drvorez
5 grafika / 245×320 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Awagamy Kozo Nature
46 g/m²

posvojeni toposi

Marina Brkić
Hamo Čavrk
Edvin Dragičević
Josip Jozić
Manuela Košević
Viktorija Križanović
Renata Ladović Meštović
Miran Šabić
Mirjana Vodopija
Josip Zanki
Jakov Žaper

MARINA BRKIĆ

(Požega, 1985.)

Diplomirala je (2023.) kiparstvo (prof. A. Korkut) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Osnivačica je i voditeljica Galerije Rupa (2023.), neovisne studentske galerije na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

OTISCI DANA, 2023.

sitotisk

460×350 mm

(dim. pojedinačnog lista triptiha)

papir Munken

300 g/m²

Sitotisk 2/5

„Povojeni toposi“ 1. izdanje 2023.

Marina Brkić

HAMO ČAVRK

(Sarajevo, 1950.)

Diplomirao je (1977.) na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu. Suradnik je u Majstorskoj radionici A. Augustinčića (1977.-1979.). Magistrirao je (2007.) na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna u Ljubljani. Odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1994.). Profesor je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci 2007.-2015. Uz grafiku i kiparstvo, umjetničko djelovanje proširuje na grafičko-svjetlosne objekte, videoprojeksije i instalacije.

CARTA INCOGNITA, 2020.

grafička mapa / ed. Argola

akvatinta

5 grafika / 495×349 mm (dim. pojedinačnog lista)

papir Fabriano

285 g/m²

Hamo Čavrk - *CARTA INCOGNITA* - *Sarajevo*

EDVIN DRAGIČEVIĆ

Diplomirao je (1997.) likovnu kulturu (prof. P. Jakelić) na Fakultetu prirodoslovno-matematičkih znanosti i odgojnih područja u Splitu. Redoviti je profesor na Umjetničkoj akademiji u Splitu, gdje predaje na kolegijima grafike. Održao je niz međunarodnih grafičkih radionica. Uz grafiku, bavi se grafičkom opremom i ilustracijom knjiga.

(Split, 1968.)

ALTIUS 1, 2024.

bakropis
1000x700 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

ALTIUS 2, 2024.

bakropis
1000x700 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

ALTIUS 3, 2024.

bakropis
1000x700 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

Josip Jozić

JOSIP JOZIĆ

(Zenica, 1958.)
Diplomirao je grafiku (prof. Dž. Hozo) na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu.
Radi na Grafičkom fakultetu u Zagrebu kao predavač na Katedri za grafički dizajn i slikovne informacije (kolegij Originalna grafika).

ZIMA, 2022.

rezervaž, akvatinta, strugana akvatinta
320×485 mm
papir Fabriano
280 g/m²

ε.κ. 4/8 komb. 107.

"Zima"

Jozić '22.

MANUELA KOŠEVIĆ

Studentica je diplomskog studija grafike (prof. M. Vodopija). Dobitnica je Rektorove nagrade za skupni scenografski projekt (*Thelma i Louise i O miševima i ljudima...*, ALU, ADU, 2020.) te za umjetnički rad *Squishy Feelings* (s Anamarijom Kvas, 2023.).

(Zadar, 1999.)

LANDSCAPE, 2021.

sitotisak
555×365 mm
papir Steinbach
250 g/m²

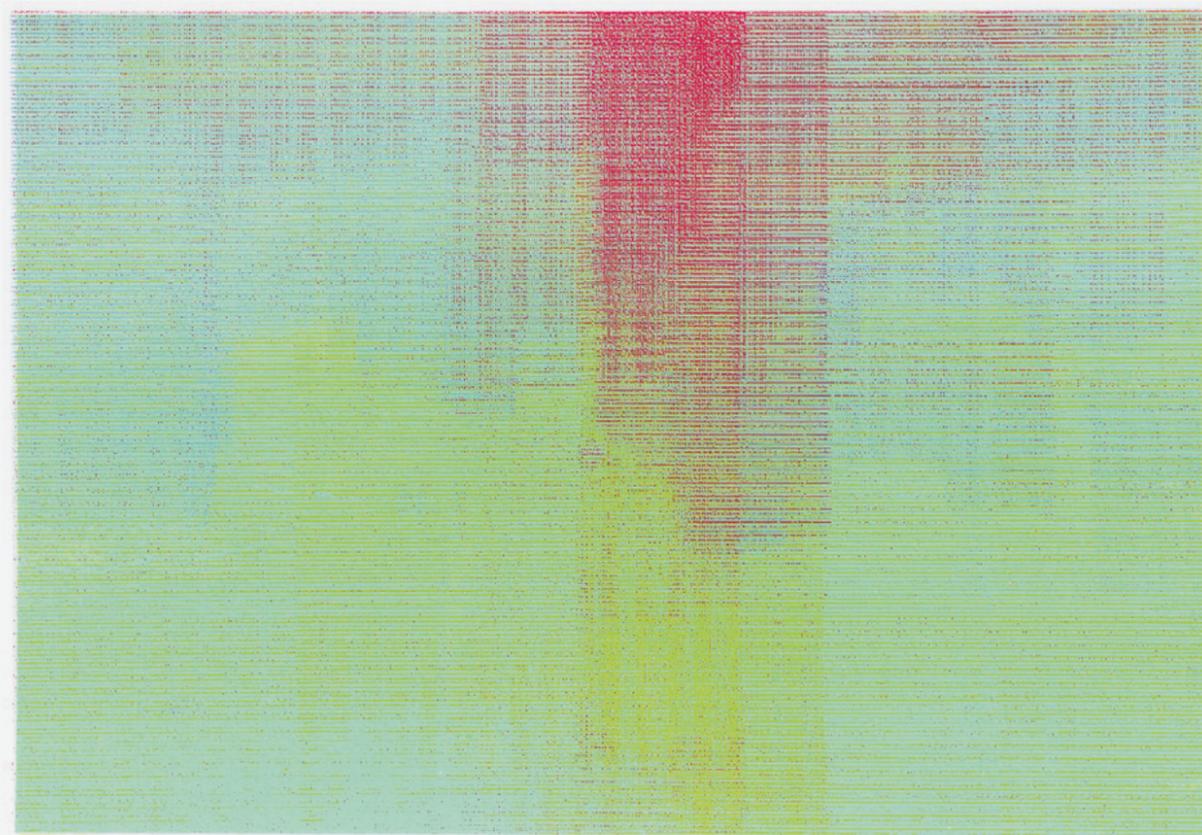
SEASCAPE, 2021.

sitotisak
365×555 mm
papir Steinbach
250 g/m²

CITYSCAPE, 2022.

sitotisak
365×555 mm
papir Steinbach
250 g/m²

Manuela Košević

6/3 squishy

- Cityscape

Manuela 2022.

Viktorija Križanović

VIKTORIJA KRIŽANOVIĆ

(Slavonski Brod, 1991.)

Završila je preddiplomski (2014.) i diplomski (2017.) studij likovne kulture (prof. M. Čaušić) na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Grafički se usavršavala na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna (*Academy of Fine Arts and Design*) u Bratislavi (2017.). Radi kao vanjska suradnica na Odjelu društveno-humanističkih znanosti u polju likovne pedagogije Sveučilišta u Slavonskom Brodu.

TIŠINA, 2023.

akvatinta, bakropis
326×204 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

JESEN, 2023.

akvatinta, otvoreno jetkanje, bakropis
326×204 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

RENATA LADOVIĆ MEŠTROVIĆ

(Zagreb, 1971.)

Diplomirala je (1996.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. F. Paro) u Zagrebu, gdje je (2015.) završila i poslijediplomski specijalistički studij grafike (prof. F. Paro). Umjetnički interes proširuje na područja grafičkih instalacija i prostornih koncepta te grafičkog dizajna.

EKSTENZIJA SREĆE I, 2022.

digitalni tisak
637×920 mm
papir Arches
150 g/m²

EKSTENZIJA SREĆE II, 2022.

digitalni tisak
637×920 mm
papir Arches
150 g/m²

EKSTENZIJA SREĆE III, 2022.

digitalni tisak
637×920 mm
papir Arches
150 g/m²

MIRAN ŠABIĆ

(Brežice, 1986.)

Diplomirao je (2010.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. F. Paro) u Zagrebu, gdje je završio (2017.) i poslijediplomski doktorski studij (prof. A. Rašić, prof. L. Kovač). Usavršavao se na više umjetničkih rezidencijalnih programa u Njemačkoj, Belgiji i SAD-u. Izvanredni je profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Uz grafičko djelovanje, bavi se slikarstvom, videom i instalacijom.

URBANA PROLAZNOST, 2020.

grafička mapa / ed. Argola
bakropis
5 grafika / 350×500 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

HAIKU IZ BOLNICE, 2023.

grafičko-pjesnička mapa
(stihovi Luke Paljetka) /
ed. Zbirka Biškupić
bakropis, akvatinta
16 grafika / 265×195 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Hahnemuhle Butten
300 g/m²

MIRJANA VODOPIJA

(Zagreb, 1963.)

Diplomirala je (1987.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. M. Šutej) u Zagrebu. Autorica je brojnih scenografija i vizualnih identiteta emisija u produkciji Hrvatske televizije. Od 2007. godine predaje na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, trenutno je u zvanju redovite profesorice. Na temelju umjetničkih dostignuća stekla je doktorat umjetnosti (2023.) u području likovne umjetnosti, u polju grafike. Izražava se u raznim likovnim medijima od grafike i crteža preko fotografije i videa do instalacija i ambijentalnih koncepata.

VODA, 2023.

sitotisak
500×700 mm
papir Hahnemühle

MULJ, 2023.

sitotisak
500×700 mm
papir Hahnemühle

JOSIP ZANKI

(Zadar, 1969.)

Diplomirao je (1994.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. M. Šutej) u Zagrebu. Doktorirao je (2016.) na poslijediplomskom studiju etnologije i kulturne antropologije Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Od 2011. godine član je Europskoga kulturnog parlamenta te od 2018. dopredsjednik Hrvatskog društva likovnih umjetnika. Izvanredni je profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

BURA, 2022.

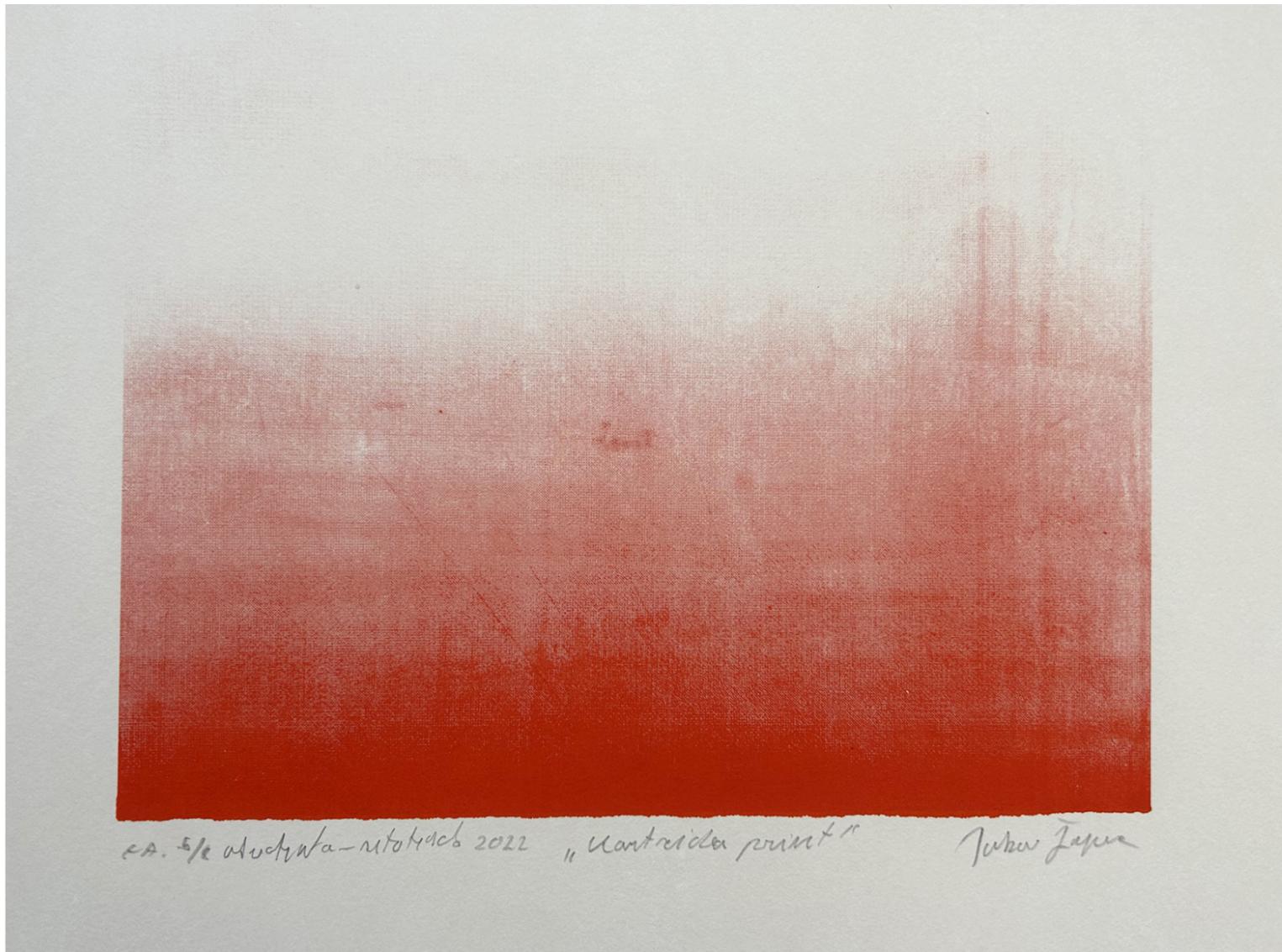
sitotisak
320×448 mm
papir

PROVERSA, 2022.

sitotisak
320×448 mm
papir

ZIDI, 2022.

sitotisak
320×448 mm
papir

JAKOV ŽAPER

(Vrpolje, 1956.)

Diplomirao je (1981.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. A. Kinert) u Zagrebu. Od 1981. bio je suradnik u Majstorskoj radionici kod prof. Ljube Ivančića i Nikole Reisera. Završio je poslijediplomski studij dizajna te je magistrirao slikarstvo na Kraljevskome tehnološkom institutu u Melbourneu (*Royal Melbourne Institute of Technology*). Zaposlen je kao docent na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci.

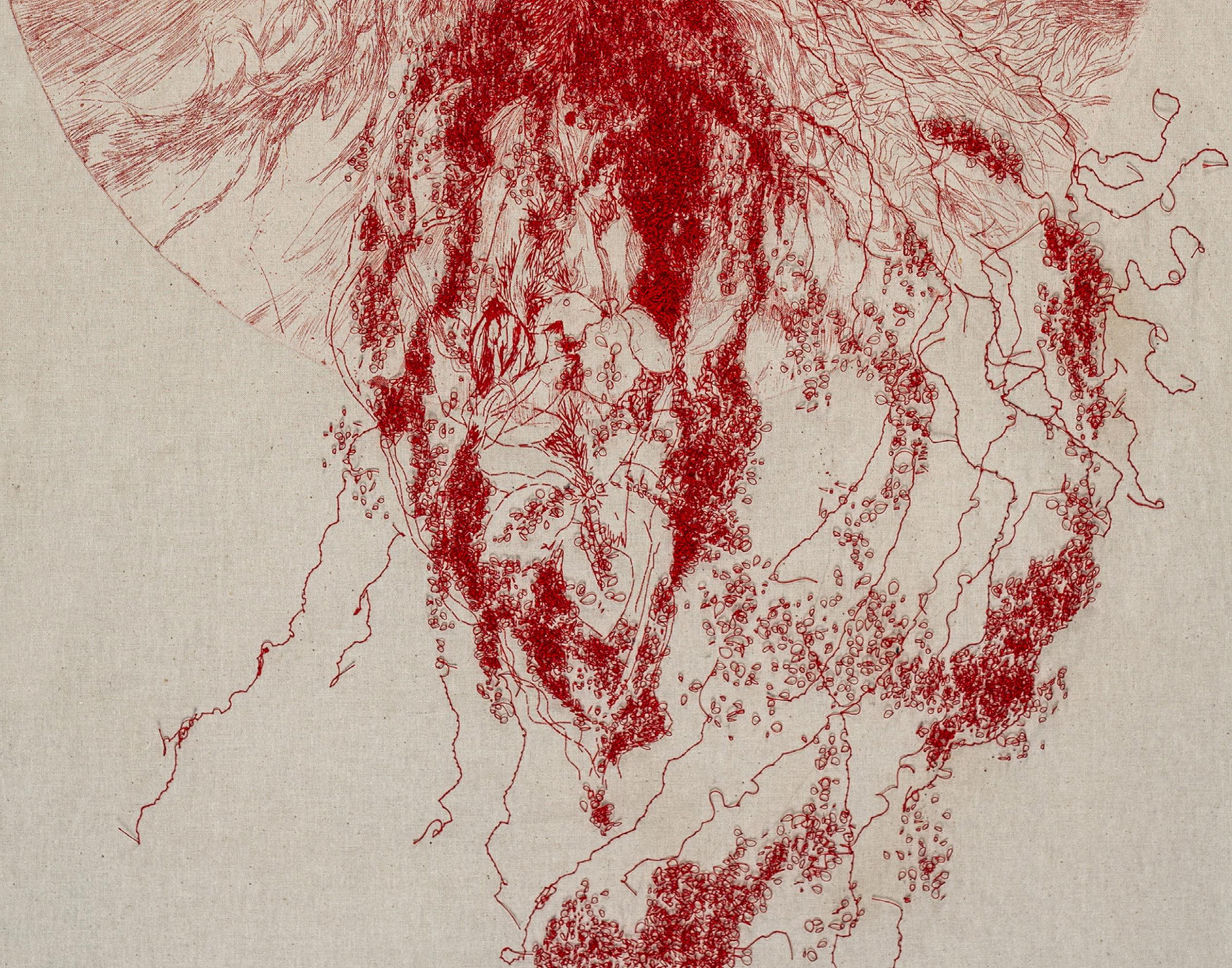
KANTRIDA PRINT I, 2020.

akvatinta, sitotisk
500×700 mm
papir Fabriano Rosaspina
300 g/m²

KANTRIDA PRINT II, 2022.

sitotisk
500×700 mm
papir Fabriano Rosaspina
300 g/m²

introspekcije

Iva Ćurić
Marko Dajak
Vasja Irma Ivković
Melinda Kostelac
Kristina Novosel
Maja Perak
Maja Rožman
Celestina Vičević
Roberta Vilić
Ana Vivoda

Iva Ćurić

IVA ĆURIĆ

(Zagreb, 1984.)

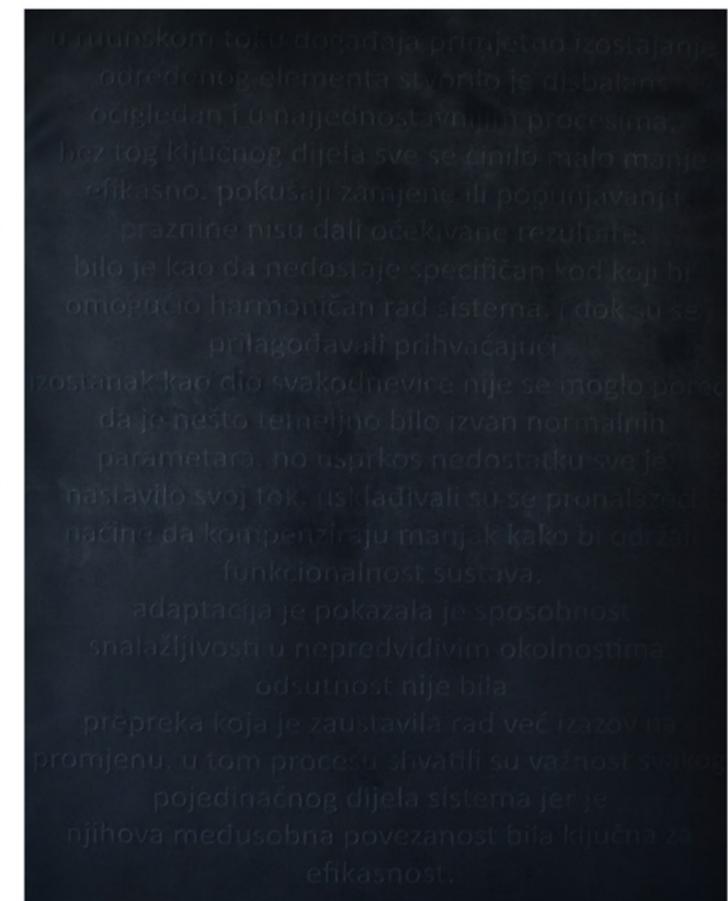
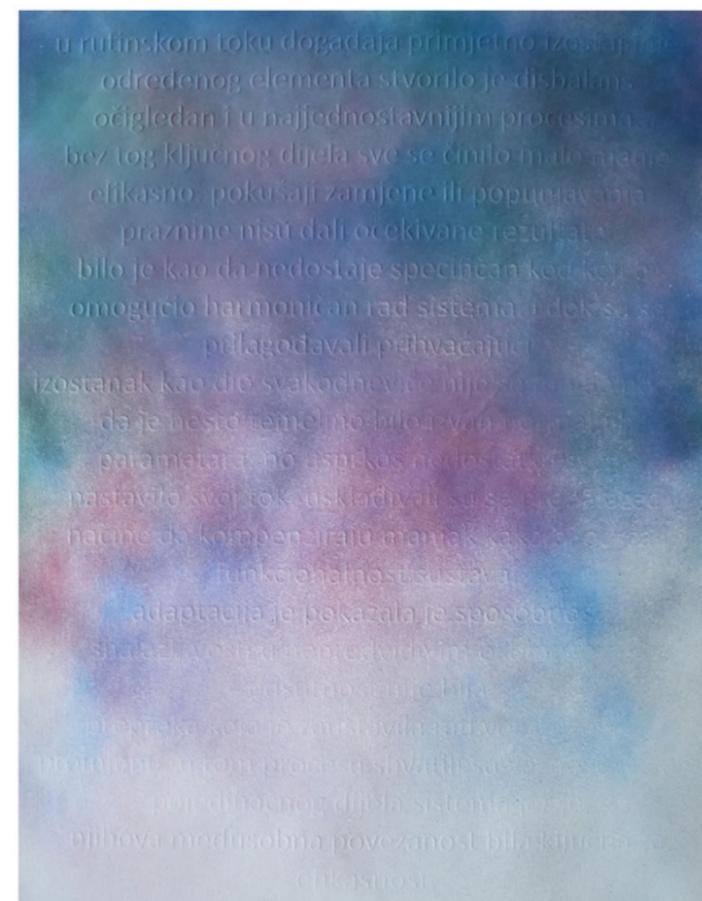
Diplomirala je (2010.) likovnu kulturu (prof. I. Krasić) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Boravila je na studentskoj razmjeni na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna (prof. L. Logar) u Ljubljani (2006./07.). Trenutno je viša asistentica na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Na likovnoj sceni djeluje u području proširene grafike i interaktivnih instalacija.

NULA, 2024.

slijepi tisak, akrilni sprej
740x580 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

JEDAN, 2024.

slijepi tisak, akrilni sprej
740x580 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

MARKO DAJAK

(Split, 1990.)

Završio je (2020.) diplomski studij likovne kulture (prof. I. Krasić) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Radi kao stručni suradnik na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

AUTOSUGESTIJA, 2024.

grafička mapa / ed. Marko Dajak

akvatinta, sitotisak

9 grafika / 530x390 mm (dim. pojedinačnog lista)

papir Hahnemühle

280g/m²

VASJA IRMA IVKOVIĆ (Zagreb, 2001.)

Studentica je diplomskog studija grafike (prof. M. Vodopija) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Dobitnica je Rektorove nagrade za skupni projekt (Opera B. Papandopula *Amfitrion*, 2023.). Djeluje kao kustosica u Udruzi Kružok.

LEŽERNA MAŠINA, 2024.

knjiga umjetnika
litografija
44x4000 mm
cigaretni papir 13g/m² / svitak
staklena kutija dim. 35x180x320 mm

MELINDA KOSTELAC (Rijeka, 1968.)
Diplomirala je (1996.) likovnu kulturu (prof. J. Butković) na Pedagoškom fakultetu u Rijeci te magistrirala (2005.) na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna (prof. L. Logar) u Ljubljani. Upisala je (2016.) poslijediplomski doktorski studij grafike na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. D. Babić) u Zagrebu. Izvanredna je profesorica na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci.

HORTIKULTURA STANJA – NESTANAK 1, 2023.
akvatinta, photoetching, kolografija, tehnika pijeskom
680×975 mm
papir Fabriano Avorio
220 g/m²

HORTIKULTURA STANJA – NESTANAK 2, 2023.
akvatinta, photoetching, kolografija, tehnika pijeskom
680×975 mm
papir Fabriano Avorio
220 g/m²

KRISTINA NOVOSSEL (Zagreb, 2002.)
Studentica je završne godine preddiplomskog studija grafike (prof. M. Vodopija) na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Sudjelovala je na umjetničko-educacijskom projektu *Matrice: Apsurd* (2023.).

5. 1. 2015., 2024.
grafička mapa
akvatinta, ispis pisanim strojem
7 grafika / 305×207 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Hahnemühle
300 g/m²

MAJA PERAK

(Vinkovci, 2000.)

Studentica je diplomskog studija, smjer primijenjene grafike (prof. S. Junaković), na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Bila je polaznica grafičke edukacije na Akademiji likovnih umjetnosti *Jan Matejko* u Krakovu (2023.).

GODIŠNJA DOBA, 2023.

akvatinta, rezervaž, bakropis

4 grafike / 497×350 mm

papir Canson

160g/m²

94. Maja Perak, Hrvatska

„Ljeto“

2023.

Maja Rožman

MAJA ROŽMAN

(Zagreb, 1981.)

Diplomirala je (2006.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. A. Kuduz) u Zagrebu, gdje završava poslijediplomski doktorski studij (prof. M. Vodopija). Usavršavala se na više međunarodnih umjetničkih rezidencijalnih programa (Beč, Amersfoort, Pariz). Izvanredna je profesorica na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje obnaša dužnost prodekanice za međunarodnu i međusveučilišnu suradnju. Istražuje mogućnosti u polju proširene grafike.

UPISANO, 2023.

slijepi tisak na koži, matrice, dokumentarna fotografija akcije
15 fotografija / 210×297 mm (dim. pojedinačnog rada instalacije)
papir Hahnemühle Photo Rag
308g/m²

CELESTINA VIČEVIĆ

(Rijeka, 1976.)

Diplomirala je (2000.) likovnu kulturu (prof. J. Butković) na Filozofskom fakultetu u Rijeci te je završila (2015.) poslijediplomski doktorski studij grafike (prof. N. Arbanas) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Izvanredna je profesorica na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Grafički medij proširuje u područje grafičkih objekata, knjige umjetnika, instalacija i ambijenata.

SHAKTI – PLANINA I ISPOD NJE, 2021.

bakropis, akvatinta, vez koncem
1200×800 mm
platno žutica

SHAKTI – OTVARANJE, 2021.

bakropis, vez koncem
1200×800 mm
platno žutica

SHAKTI – ŠIRENJE, 2021.

bakropis, vez koncem
1200×800 mm
platno žutica

Roberta Vilić

ROBERTA VILIĆ

(Banja Luka, 1971.)

Završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Diplomirala je (1998.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. Z. Keser) u Zagrebu. Umjetničko djelovanje u polju monokromnog apstraktnog slikarstva proširuje u medij grafičke instalacije i knjige umjetnika.

MISLI / ODVAJANJE, 2023.- 2024.

instalacija / grafički listovi, umjetničke knjige, matrice:

30 grafičkih listova:

suha igla

180×120 mm (dim. pojedinačnog otiska)

papir iz rječnika

5 knjiga umjetnika:

suha igla

180×120 mm (dim. pojedinačnog otiska)

papir iz rječnika

2 grafička lista:

suha igla

700×500 mm (dim. pojedinačnog otiska)

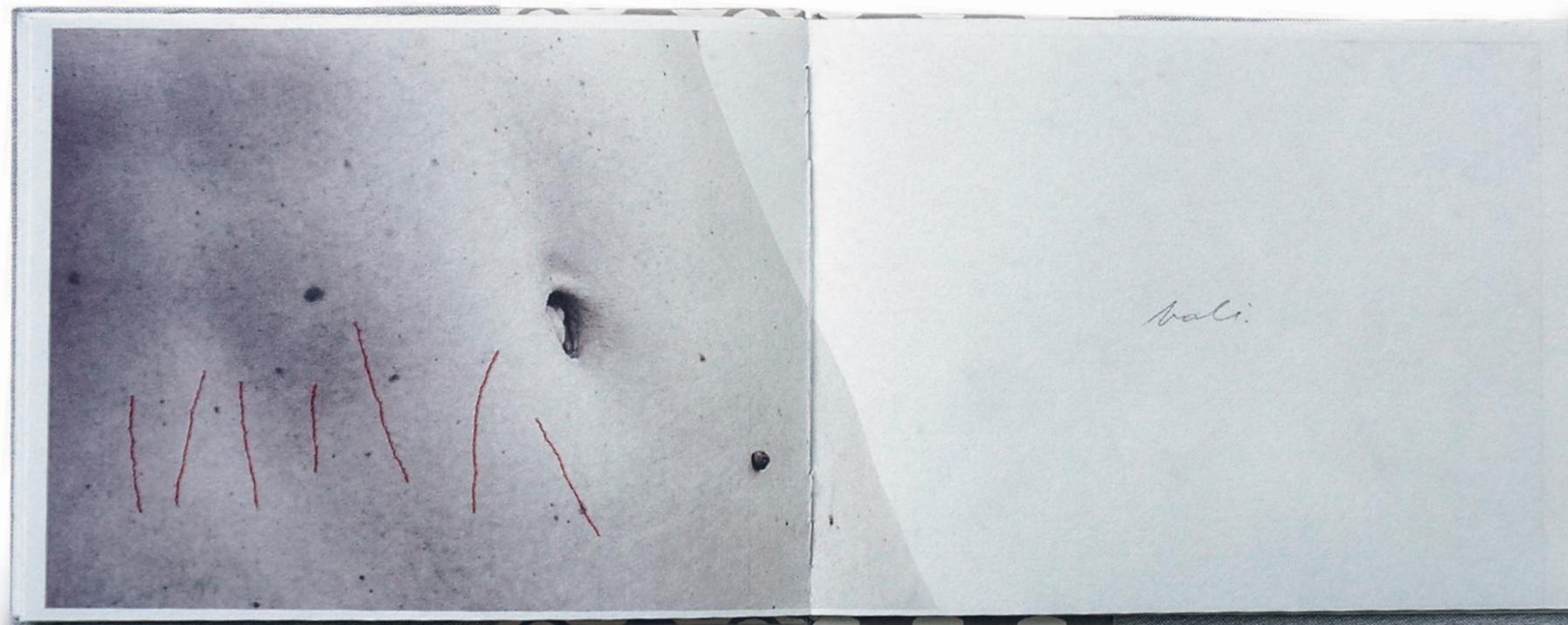
papir Fabriano

10 matrica:

ljevenka/drvofigks

160×100 mm

ANA VIVODA

(Rijeka, 1979.)

Diplomirala je (2002.) likovnu kulturu (prof. M. Franković) na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Završila je (2004.) poslijediplomski studij na Kraljevskome sveučilišnom koledžu likovnih umjetnosti (*Royal University College of Fine Arts*) u Stockholmu te poslijediplomski doktorski studij grafike (2013.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. N. Arbanas) u Zagrebu. Izvanredna je profesorica na Odjelu za nastavničke studije u Gospiću Sveučilišta u Zadru. Grafičko djelovanje proširuje na polje instalacije i knjige umjetnika.

KNJIGA OŽILJAKA, 2024.

instalacija / digitalni tisak, vez koncem:
4 grafike / 1000×1500 mm (dim. pojedinačnog rada)
tkanina (crepe georgette)

KNJIGA OŽILJAKA, 2023.

knjiga umjetnika
digitalni tisak, vez koncem
200×255 / 200×510 mm
papir

metamorfoze

Igor Čabraja
Antonio Kutleša
Jakov Pašalić
Viktor Popović
Kristina Restović
Silvio Vujičić
Marko Živković

Igor Čabraja

IGOR ČABRAJA

(Slavonski Brod, 1976.)

Diplomirao je (2006.) na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti (prof. D. Babić) u Zagrebu, gdje je završio (2020.) i poslijediplomski doktorski studij grafike (prof. I. Krasić). Radio je kao vanjski suradnik u zvanju asistenta na Odsjeku za likovnu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku. Od 2010. zaposlen je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje i danas radi u zvanju izvanrednog profesora.

MIR, 2024.

akvatinta, fototransfer
780×1060 mm
papir Hahnemuehle
230 g/m²

ANTONIO KUTLEŠA

(Zagreb, 1993.)

Završio je (2018.) studij likovne kulture (prof. I. Krasić) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje trenutno radi kao vanjski suradnik na Nastavničkom odsjeku Katedre za grafiku te na Odsjeku za kiparstvo. Dobitnik je Nagrade Galerije Kranjčar na 36. *Salonu mladih* (2022.). Proširuje područje vizualnih umjetnosti primjenom novih tehnologija kroz različite medije.

CVIJET, 2024.

trodjelna grafička instalacija:

Cvijet

bakropis

200×200 mm

Cvijet – z90°

visoki tisak (3D matrica)

200×200 mm

Cvijet – 360°

slijepi tisak, grafički objekt

60×60×55 mm

papir Hahnemühle

300 g/m²

PLOD, 2024.

trodjelna grafička instalacija:

Plod

bakropis

200×200 mm

Plod – x90°

visoki tisak (3D matrica)

200×200 mm

Plod – 360°

slijepi tisak, grafički objekt

25×25×40 mm

papir Hahnemühle

300 g/m²

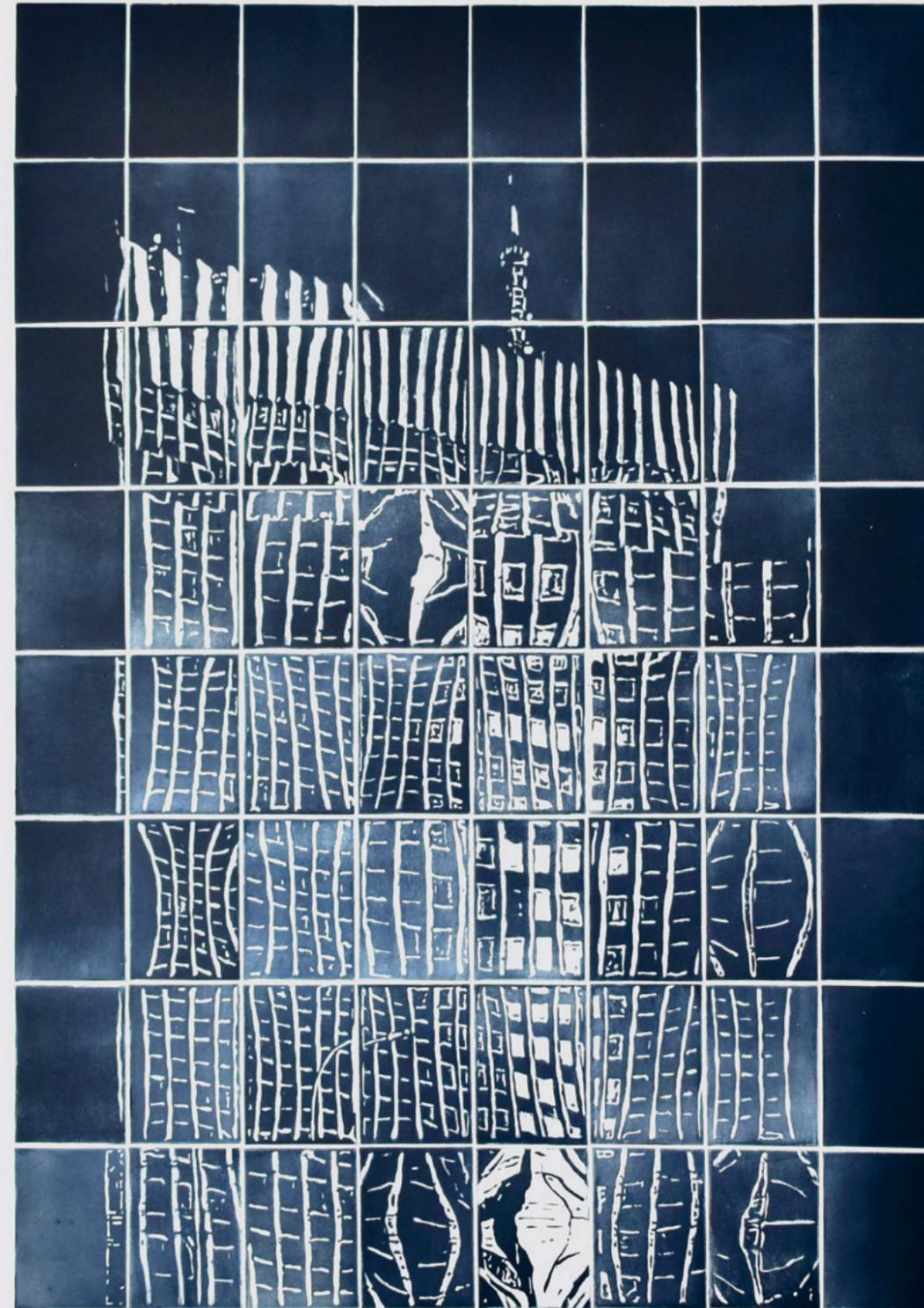
JAKOV PAŠALIĆ

(Zagreb, 1999.)

Student je diplomskog studija likovne kulture, smjer grafike (prof. I. Čabraja), na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Sudjelovao je na umjetničko-
edukacijskom projektu *Matrice: Apsurd* (2023.). Dobitnik je Rektorove na-
grade za scensko oblikovanje (opera I. Kuljerića *Životinjska farma*, 2022.).

REFLEKSIJA ZAGREPCANKE, 2024.

bakropis, akvatinta
1006x780 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

VIKTOR POPOVIĆ

(Split, 1972.)

Diplomirao je (1996.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. V. Jordan) u Zagrebu. Boravio je na brojnim međunarodnim rezidencijalnim programima (Berlin, Ghent, New York, Portland, Pariz). Od 1998. predaje na Slikarskom odsjeku Umjetničke akademije u Splitu, gdje od 2018. radi u trajnom zvanju redovitog profesora, a dužnost prodekana za umjetnost i znanost obnaša od 2023. Slikarsku vokaciju proširuje na područja grafičkih instalacija, *ready-madea*, *site-specific* instalacija i prostornih koncepata.

BEZ NAZIVA

(Arhiv, palača Vranyczany-Dobrinović), 2023.

sitotisak / prašina, lak
1000×1400 mm
papir
400 g/m²

BEZ NAZIVA

(Arhiv, palača Vranyczany-Dobrinović), 2023.

sitotisak / prašina, lak
1000×1400 mm
papir
400 g/m²

BEZ NAZIVA

(Arhiv, palača Vranyczany-Dobrinović), 2023.

sitotisak / prašina, lak
1000×1400 mm
papir
400 g/m²

KRISTINA RESTOVIĆ

(Split, 1973.)

Diplomirala je (1997.) na Likovnoj akademiji u Firenci. Iste godine završila je Međunarodnu školu za specijalizaciju u umjetničkoj grafici // *Bisonte* u Firenci. Magistrirala je (2007.) na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna (prof. L. Logar) u Ljubljani. U zvanju izvanredne profesorice radi kao vanjski suradnik na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

MALE MILOSTI I INFUZIJE, 2020.

bakropis, suha igla, sitotisak
700×500 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

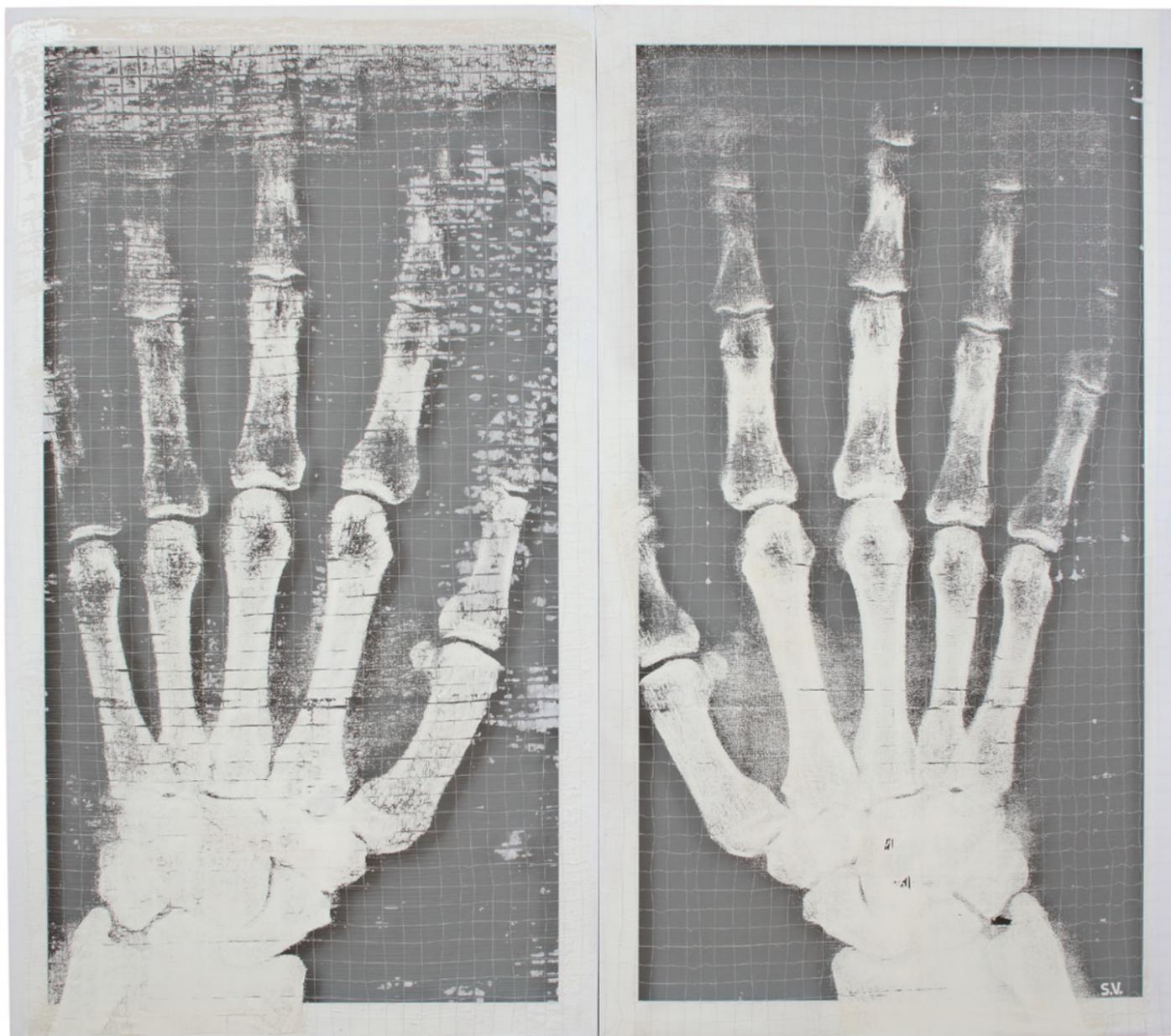
MALE MILOSTI I HOLTER, 2020.

bakropis, suha igla, sitotisak
700×500 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

MALE MILOSTI I KATETERI, 2020.

bakropis, suha igla, sitotisak
700×500 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

SILVIO VUJIČIĆ (Zagreb, 1978.)
Diplomirao je (1999.) na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu
te (2005.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. M. Šutej) u Zagrebu.
Djeluje u području proširene grafike i instalacija. Uz likovnu djelatnost,
bavi se modnim dizajnom i kostimografijom.

PORTRET MUŠKARCA S RUKAMA NA STOLU, 2024.
sitotisak
1820×2040 mm (dim. diptiha)
tekstil

MARKO ŽIVKOVIĆ

(Kostrč, 1956.)

Diplomirao je (1981.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. Dž. Hozo) u Sarajevu. Usavršavao se na studijskim putovanjima u Parizu, Beču, Stuttgartu, Kölnu, Budimpešti, Pečuhu. Do umirovljenja je predavao na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Područja njegova umjetničkog djelovanja u mediju su grafike, slikarstva i crteža.

PUT PRAHA III, 2020.

digitalni print, akvatinta
775×528 mm
papir Hahnemühle
280 g/m²

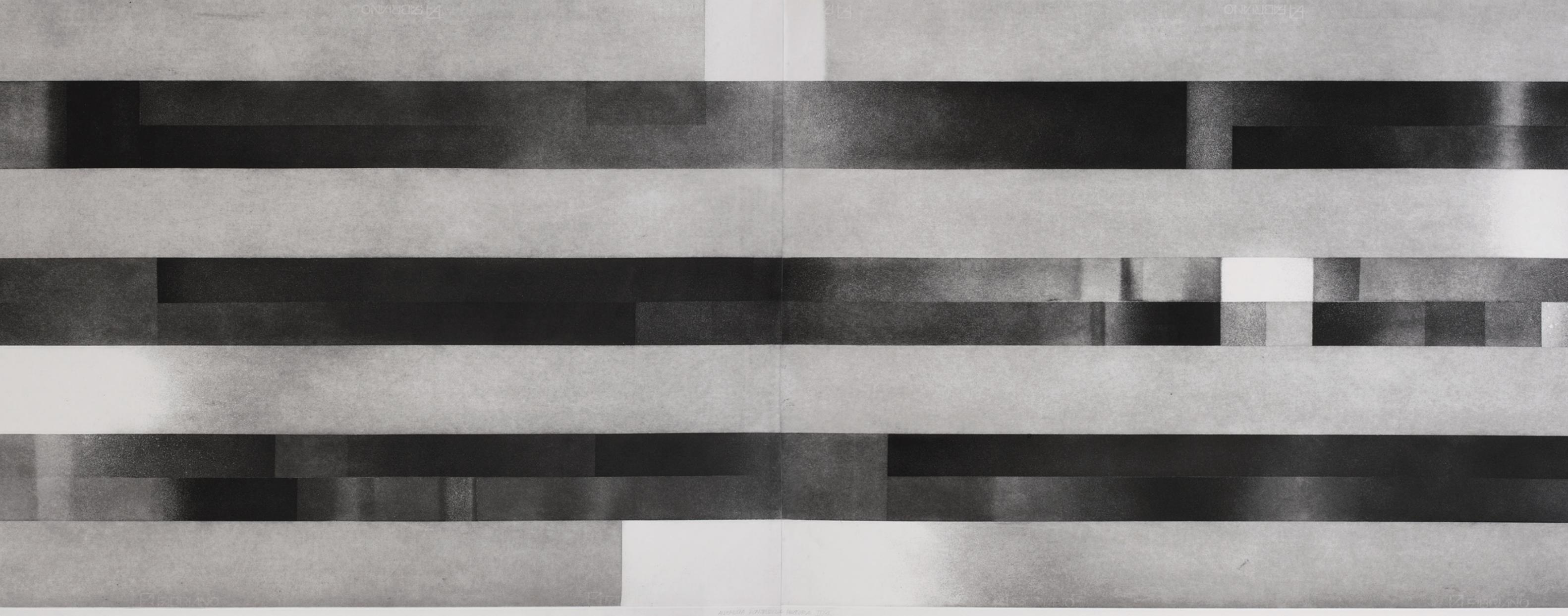
PUT PRAHA IV, 2020.

digitalni print, akvatinta
775×528 mm
papir Hahnemühle
280 g/m²

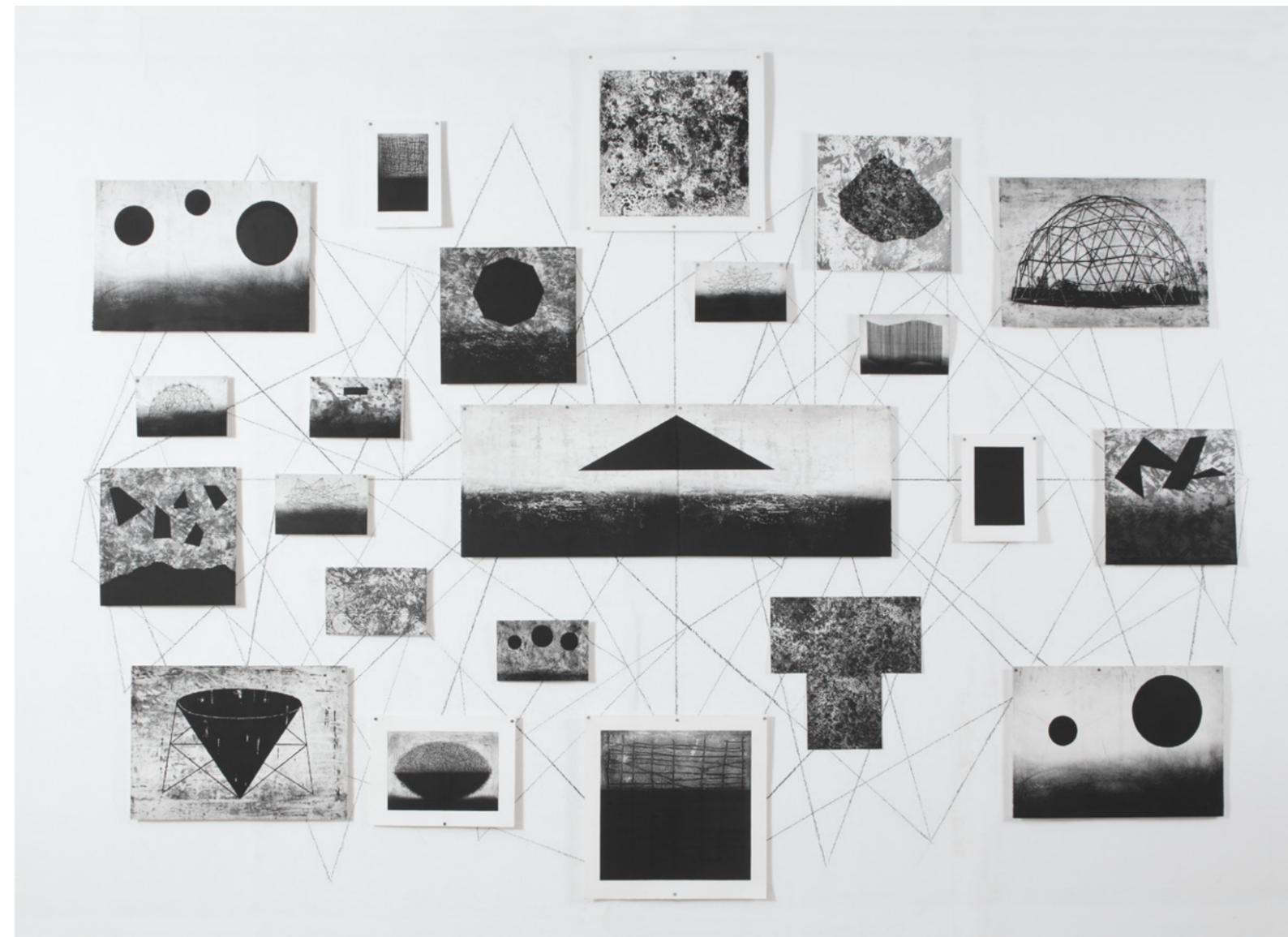
Metamorfoze

konstrukti

Mario Čaušić
Krunoslav Dundović
Dajana Džafo
Igor Konjušak
Vida Meić
Dominik Višnjic

MARIO ČAUŠIĆ

(Osijek, 1972.)

Diplomirao je (2001.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. A. Kuduž) u Zagrebu. Od 2005. zaposlen je na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, na Odsjeku za likovnu umjetnost, gdje predaje na kolegiju grafike, danas u zvanju redovitog profesora. Bavi se vizualnom umjetnošću kroz različite medije, osobito grafike te crteža, slika, videa i instalacije.

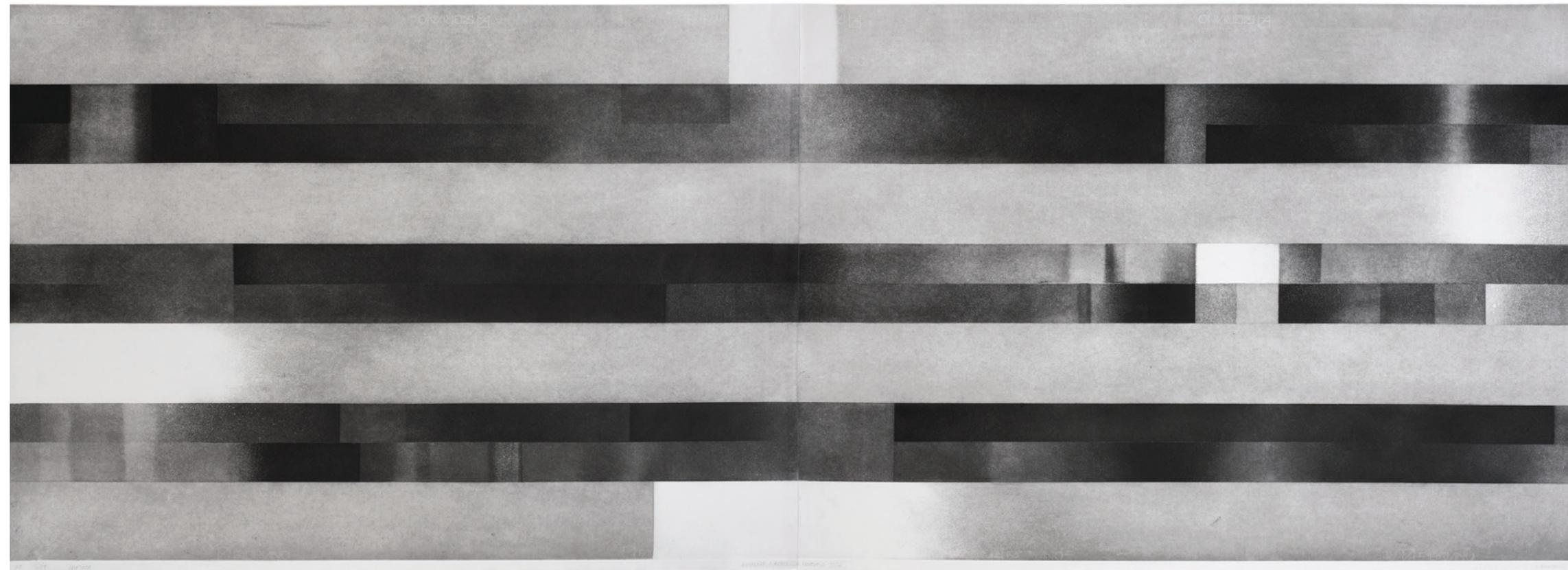
PROCES, 2023.-2024.

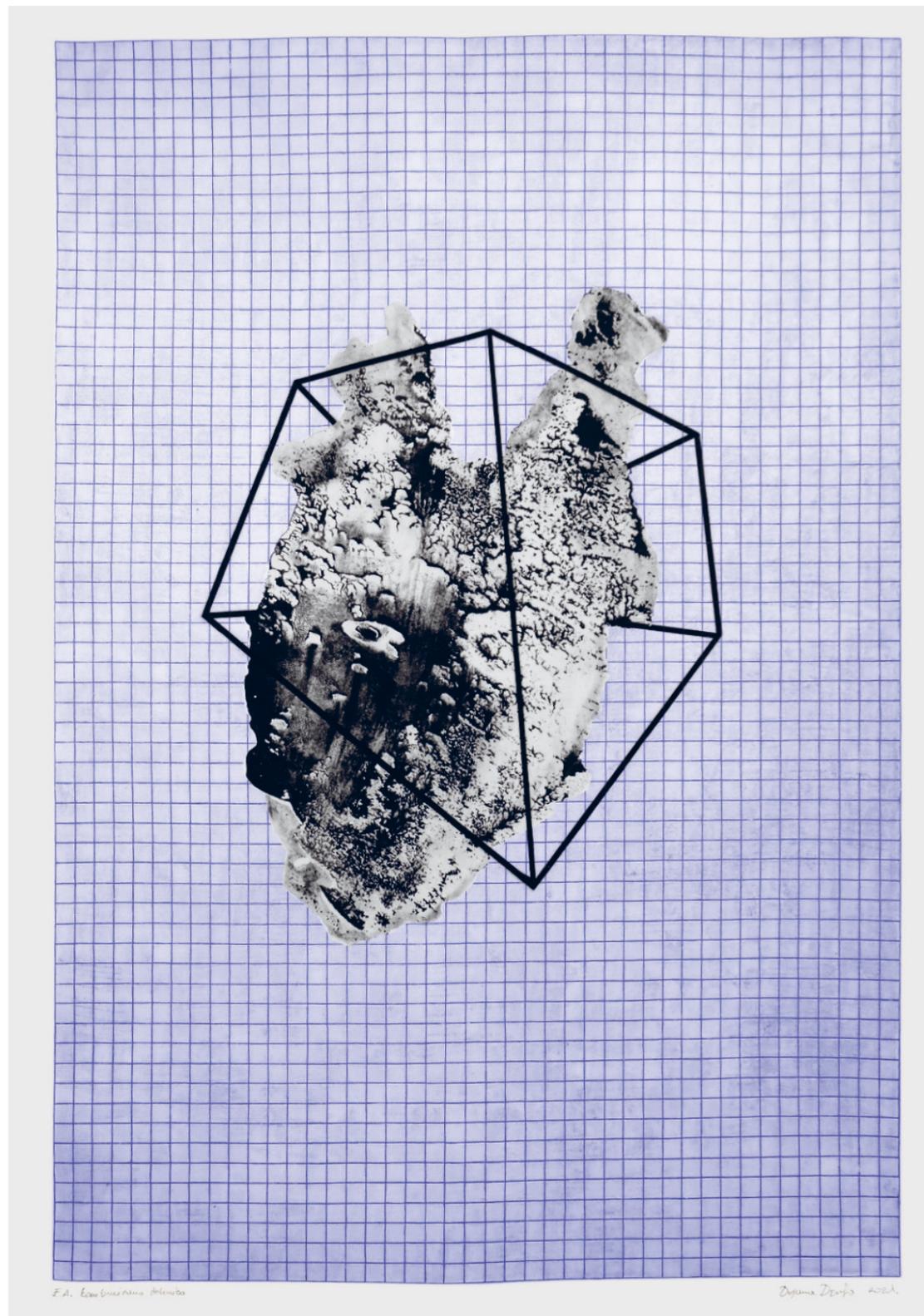
akvatinta, bakropis, otvoreno jetkanje, suha igla
2400×3620 mm (dim. poliptiha)
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

Krunoslav Dundović

KRUNOSLAV DUNDOVIĆ (Osijek, 1987.)
Diplomirao je (2015.) likovnu kulturu (prof. D. Sušac) na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Član je organizacijskog odbora Međunarodne radionice umjetničke grafike – *IWAGO* (2015.-2019.). Od 2017. godine radi na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, a trenutno je u zvanju umjetničkog suradnika.

ALKEMIJSKA KONSTRUKCIJA PROSTORA II/1, 2024.
akvatinta
700×2000 mm
papir Fabriano Rosaspina
285g/m²

DAJANA DŽAFO

(Split, 1988.)
Završila je preddiplomski studij povijesti umjetnosti i filozofije (2013.) na Filozofskom fakultetu u Splitu te preddiplomski (2016.) i diplomski studij (2019.) na Odsjeku likovne kulture i likovne umjetnosti (prof. E. Dragičević) Umjetničke akademije u Splitu.

(Split, 1988.)

SJEĆANJA 2, 2021.

bakropis, suha igla, akvatinta, fotografura
1000×700 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

SJEĆANJA 3, 2021.

bakropis, suha igla, akvatinta, fotografura
1000×700 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

SJEĆANJA 4, 2021.

bakropis, suha igla, akvatinta, fotografura
1000×700 mm
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

Igor Konjušak

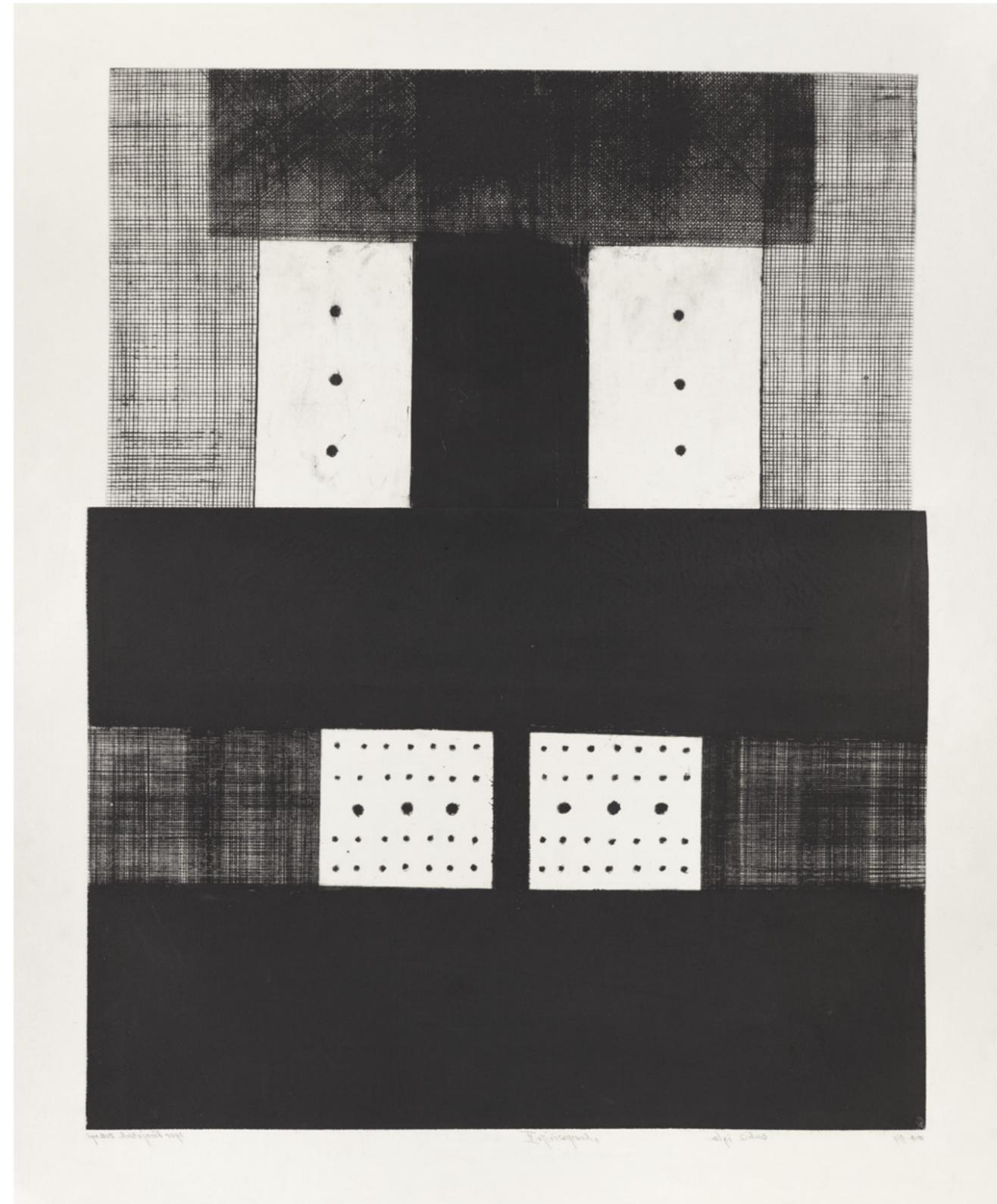
IGOR KONJUŠAK

(Zagreb, 1957.)

Diplomirao je (1983.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. M. Berber, prof. Dž. Hozo) u Sarajevu, gdje je (2012.) i magistrirao (prof. Dž. Hozo). Na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti završio je poslijediplomski doktorski studij grafike (prof. I. Šiško). Do umirovljenja (2022.) bio je zaposlen kao viši stručni suradnik na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

KOMPOZICIJA V, 2021.

suha igla
810×1010 mm
papir Hahnemühle
400 g/m²

Vida Meić

VIDA MEIĆ

(Čakovec, 1991.)

Završila je preddiplomski (2015.) i diplomski (2017.) studij likovne kulture (prof. I. Krasić) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. U razdoblju 2017.-2022. bila je zaposlena u Hrvatskom društvu likovnih umjetnika (HDLU) u Zagrebu kao voditeljica projekata Europske unije. Radi kao asistentica na Nastavničkom odsjeku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

USPORAVANJE, 2024.

suha igla, kolografija na polyflor ploči
500×550 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

USPORAVANJE, 2024.

kolografija na polyflor ploči
500×550 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

USPORAVANJE, 2024.

knjiga umjetnika, 4 sveska
digitalni tisak
250×250 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

DOMINIK VIŠNJIĆ (Varaždin, 2000.)
Student je na diplomskom studiju likovne pedagogije (prof. C. Vičević) na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Dobitnik je Nagrade *APURI* (2021.). Voditelj je Galerije Studentskog centra u Rijeci (2024.).

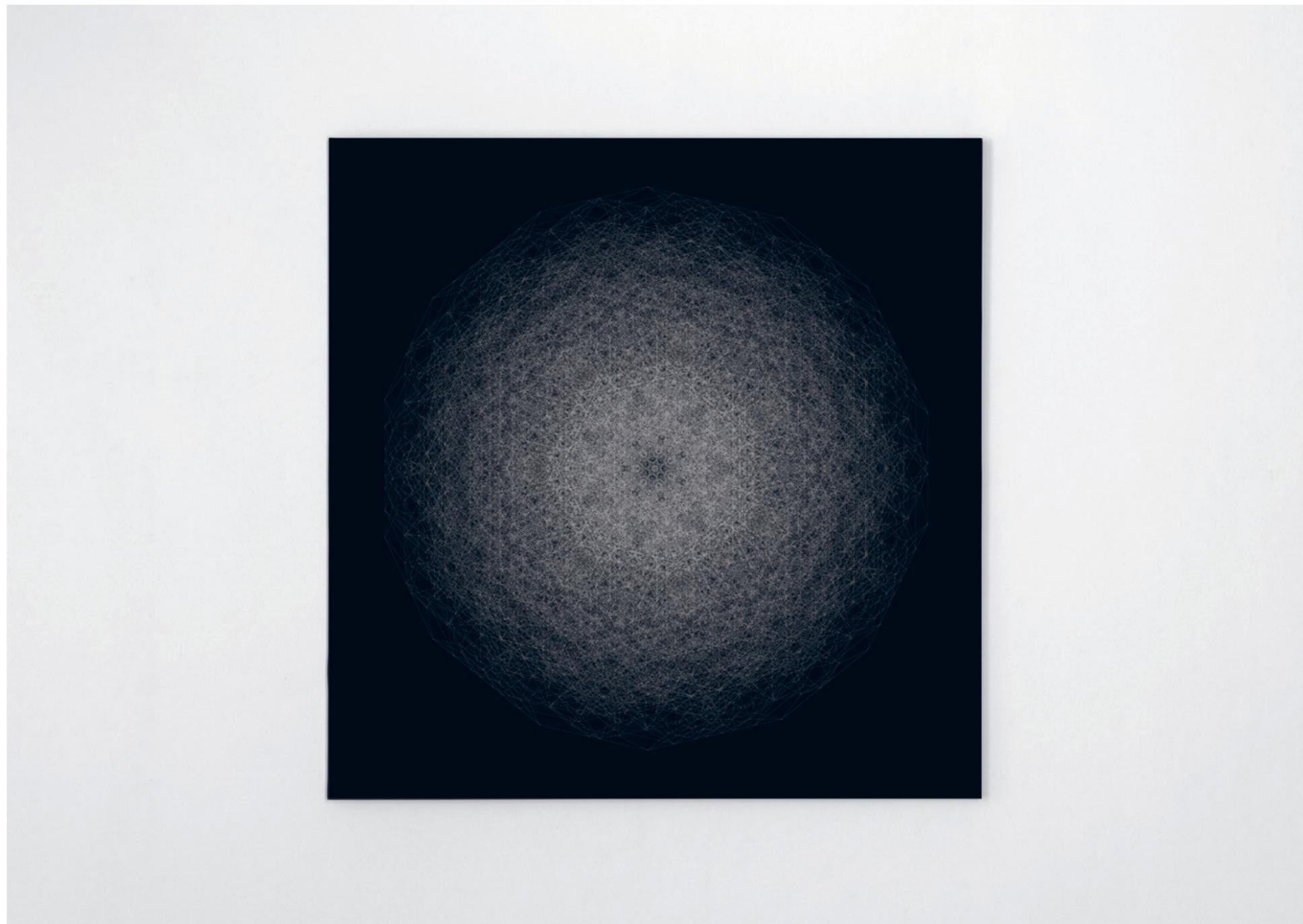
METAKOGNICIJA FALDANJA, 2023.
kolografija, suha igla, srebrni listići
2 grafike / 945×675 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Fabriano Rosaspina
285 g/m²

reinterpretacije

Ivana Franke
Nikola Marinčić
Domagoj Sušac
Iva Šarić

IVANA FRANKE

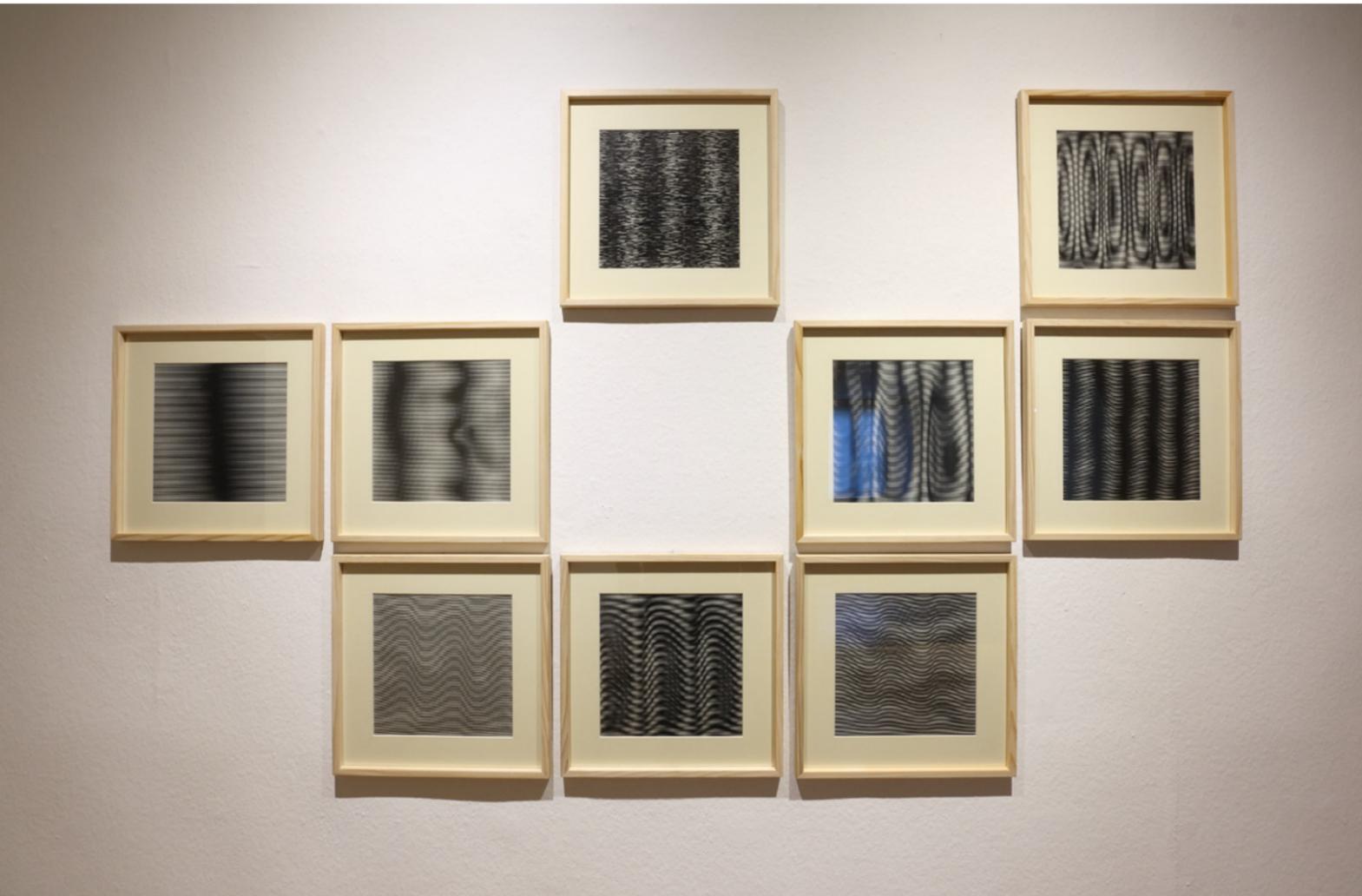
(Zagreb, 1973.)

Diplomirala je (1997.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. M. Šutej) u Zagrebu. Usavršavala se na studijskim istraživačkim programima Centra za suvremenu umjetnost Kitakyushu (2001./2002.) i Instituta za prostorne eksperimente u Berlinu (2009./2010.) te na drugim istaknutim rezidencijalnim programima uključujući MoMA PS1 New York. Osim stvaranja u polju proširene grafike i knjige umjetnika, bavi se *site-specific* instalacijama te ambijentalnim konceptima. Članica je suradnica HAZU (2024.).

PLANETARNA MAGLICA (Svijet t01245_4), 2020.

UV direktni tisak
1500×1500 mm
aluminijски kompozit

Nikola Marinčić

NIKOLA MARINČIĆ

(Sisak, 2000.)

Student je završne godine diplomskog studija likovne kulture na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. I. Čabraja) u Zagrebu. Sudjelovao je na umjetničko-edukacijskom projektu *Matrice* (2022.).

VARIJACIJE, 2023.

sitotisak, digitalni tisak
9 grafika / 420x420 mm (dim. pojedinačnog otiska)
papir Hahnemühle 230 g/m²; folija

Domagoj Sušac

DOMAGOJ SUŠAC

(Zagreb, 1974.)

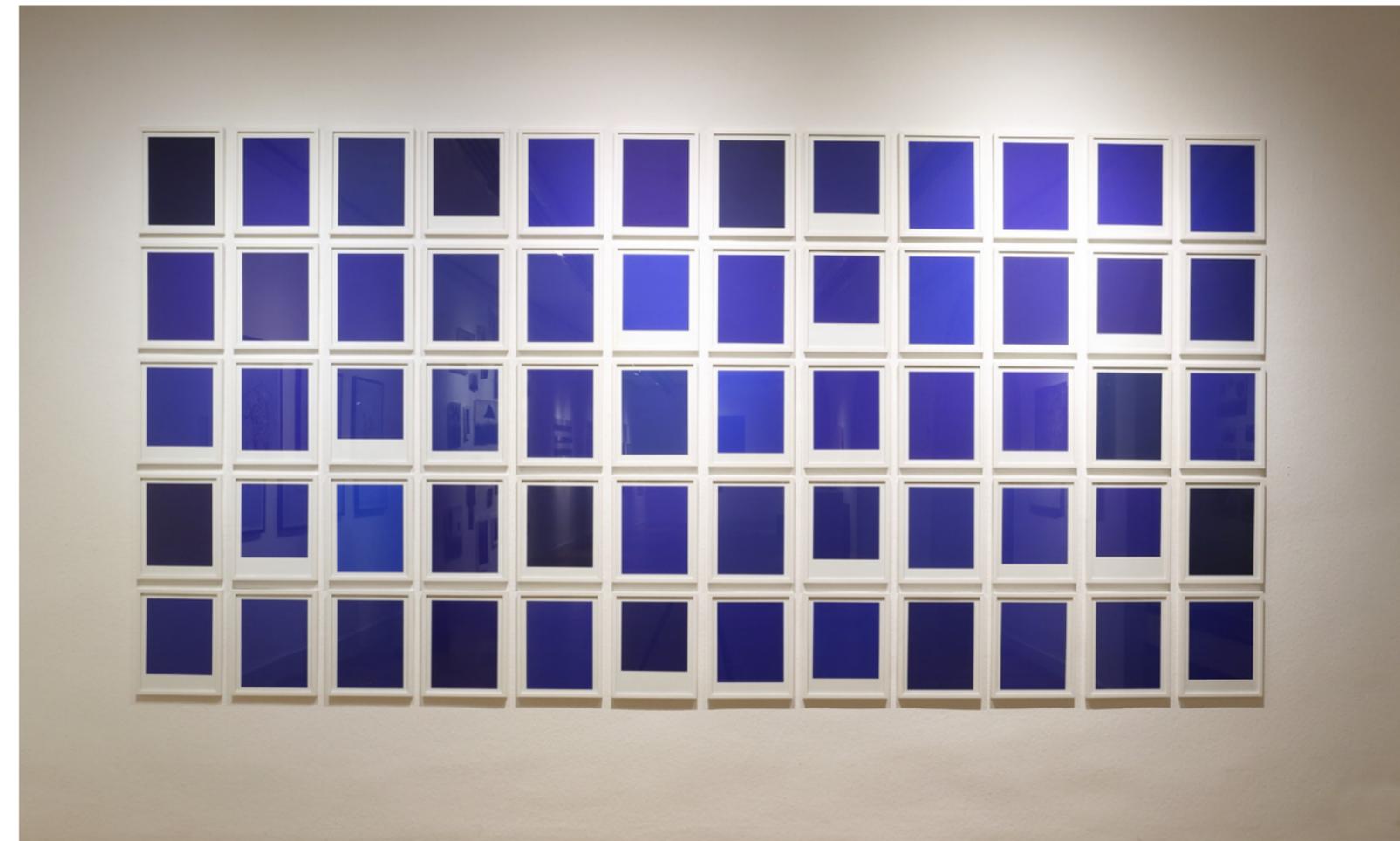
Diplomirao je (2000.) na Akademiji likovnih umjetnosti (prof. M. Šutej) u Zagrebu. Redoviti je profesor na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Organizator je i suosnivač raznih međunarodnih projekata u Hrvatskoj na području umjetnosti i kulture. Umjetnički djeluje u području vizualnih i likovnih praksi kroz medij grafike, slikarstva, proširenog kiparstva te umjetničke fotografije.

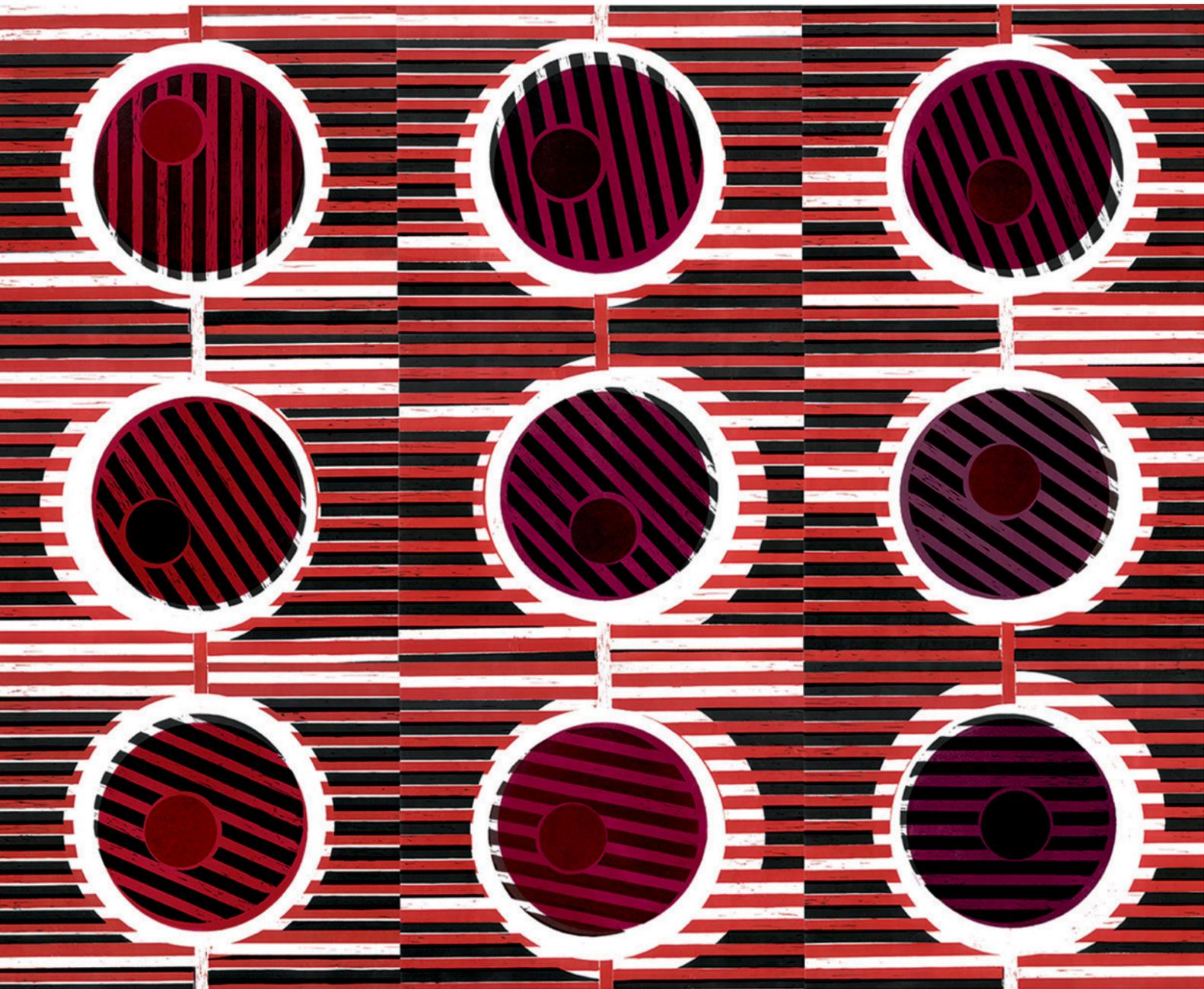
POST FESTUM, 2008.-2020.

digitalni tisak
60 grafika / 180×350 cm (dim. poliptiha)
papir Canson
310 g/m²

MONOKROM 69, 1959./1976./2019.

reprodukcija iz knjige / offset tisak
415×285 mm
knjižna stranica

IVA ŠARIĆ

(Varaždin, 1985.)

Diplomirala je (2010.) likovnu kulturu (prof. I. Krsić) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Učiteljica je likovne kulture u osnovnim školama u Varaždinu i Vidovcu.

ROUTINE ALERT, 2021.

linorez
310×282 mm (dim. segmenta)
1240×1128 mm (dim. poliptiha)
papir Color copy
250 g/m²

BEZ NAZIVA, 2021.

linorez
266×330 mm (dim. segmenta)
798×990 mm (dim. poliptiha)
papir Color copy
250 g/m²

arhetip

Kristina Antolić
Iva Gobić
Duje Medić
Danilo Potočnjak

KRISTINA ANTOLIĆ (Zagreb, 1966.)
Diplomirala je (1995.) na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Profesorica je likovne kulture u XV. gimnaziji u Zagrebu.

IZVRNUTA, 2024.
linorez
1000×700 mm
Hammer papir
220g/m²

IVA GOBIĆ

(Rijeka, 1973.)

Diplomirala je (1995.) likovnu kulturu (prof. J. Butković) na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Završila je (2008.) poslijediplomski studij restauracije na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna u Ljubljani. Radi u zvanju konzervatora-restauratora savjetnika za papirnu i knjižnu građu u Državnom arhivu u Rijeci.

ARCHETYPE II, 2024.

digitalni tisak
1400×1000 mm
papir Hahnemühle
Matt Fibre
200 g/m²

ARCHETYPE III, 2024.

digitalni tisak
1400×1000 mm
papir Hahnemühle
Matt Fibre
200 g/m²

ARCHETYPE IV, 2024.

digitalni tisak
1400×1000 mm
papir Hahnemühle
Matt Fibre
200 g/m²

Duje Medić

DUJE MEDIĆ

(Brela, 1986.)

Diplomirao je (2010.) na Grafičkom odsjeku (prof. N. Arbanas) Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Boravio je na umjetničkoj rezidenciji *Cité Internationale des Arts* u Parizu (2016.). Bavi se grafikom, crtežom, multimedijским radovima i grafičkim dizajnom.

BETEŽNI, 2020.

drvorez
500×500 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

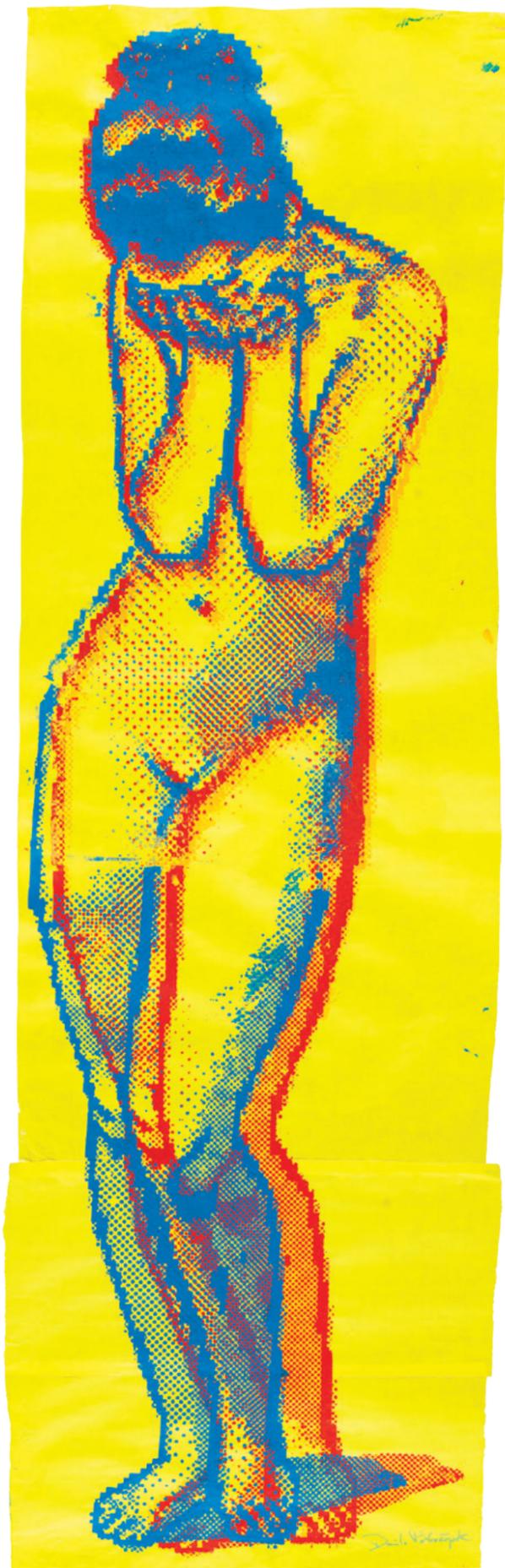
PIJANAC, 2020.

linorez
500×500 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

MULAC, 2020.

linorez
500×500 mm
papir Hahnemühle
230 g/m²

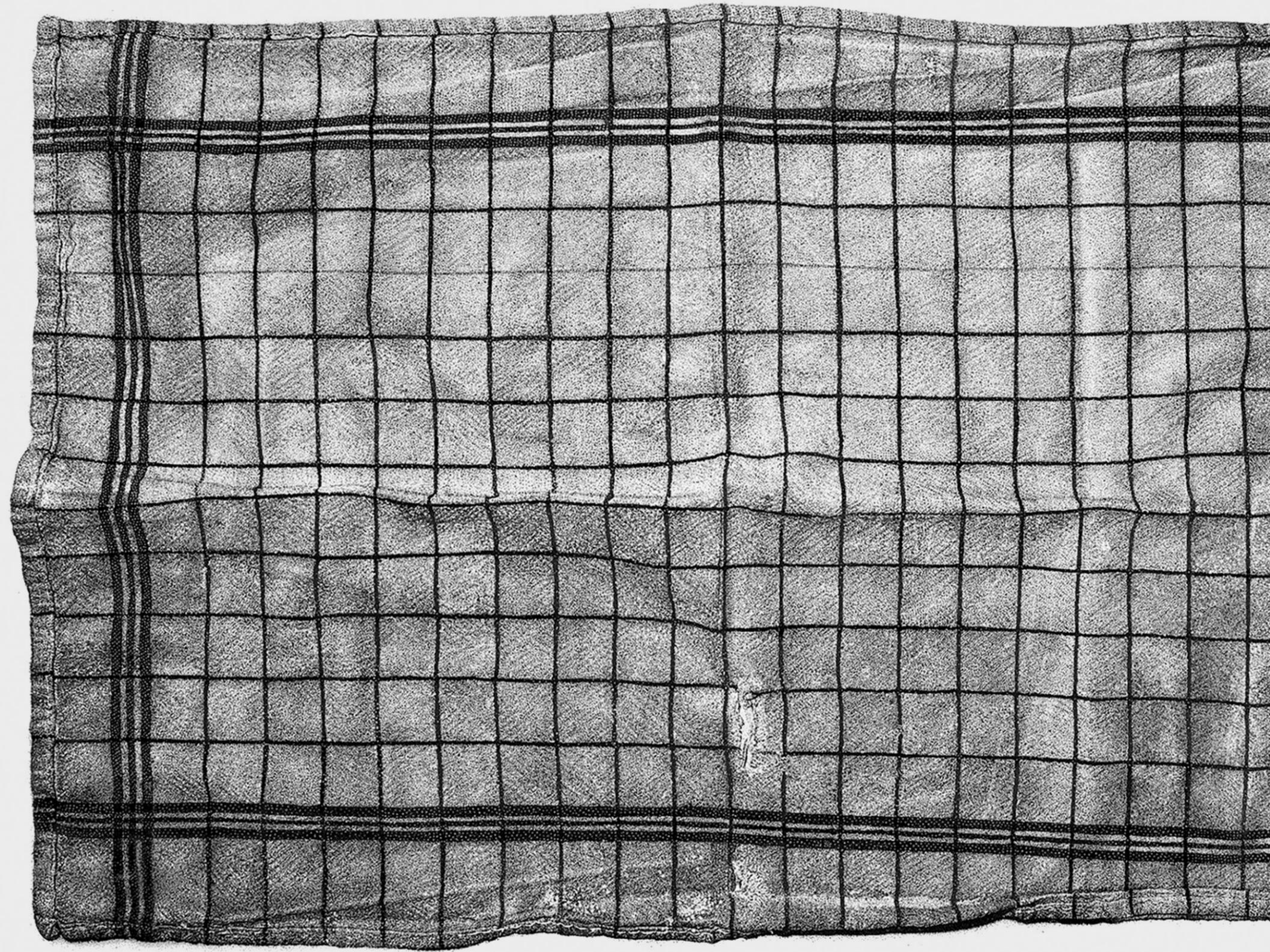
Danilo Potočnjak

DANILO POTOČNJAK (Santiago, 1983.)
Diplomirao je dizajn na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta *Diego Portales* (*Universidad Diego Portales*) u Santiagu, a grafiku (2013.) na Grafičkom odjelu (prof. N. Arbanas) Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

GRAFIKA 1, 2023.
sitotisak
1000×600 mm
papir

GRAFIKA 3, 2023.
sitotisak
1580×470 mm
papir

aspekti realnosti

Ivana Bajcer
Tanja Dabo
Lora Elezović
Ljubica Golubić
Toni Meštrović
Ivona Pupačić
Vice Tomasović
Svebor Vidmar

IVANA BAJCER (Zabok, 1993.)
Završila je (2018.) diplomski studij grafike (prof. T. Dabo) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Asistentica je na Katedri grafike na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Bavi se vizualnom umjetnošću kroz različite medije.

**WE CREATE WHAT WE DESPISE.
WE DEMOLISH WHAT WE HOLD DEAR, 2024.**
bakropis
605×980 mm (dim. pojedinačnog lista triptiha)
papir Hahnemühle
350 g/m²

O BOŽE MOJ, ZAGRLILA ME ŽENA
 SAD ZAGRLJAJEM DRUGE SVOJE SMRTI:
 KAKO JOJ KOŽA LICA NAGRBLJENA...
 STARICO! BAKO! UZEH JOJ TRTI
 KOŠCATE RUKU I ŽARKO IH LJUBIH.
 ČINILO MI SE: MRTVU MAJKU UBIH.

ČUO SAM KAKO UMIRUĆI STENJE,
 I POŽELIO LUDO DA OŽIVI.
 SVE LEŠEVE TAD MOLIH OPROŠTENJE.
 OČUTJEM TVRDU USNU, GDJE SE KRIVI-
 OBEZNAHNIH SE. KAD SAM OPET SKIDO
 MRAK NESVIJESTI, JOŠ SAM GORKO RIDO.

16

TANJA DABO

(Rijeka, 1970.)

Diplomirala je (1997.) na Odsjeku likovne kulture (prof. J. Butković) Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Magistrirala je grafiku (2003.) na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna (prof. L. Logar) u Ljubljani. Doktorirala je (2023.) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje danas radi u zvanju redovite profesorice. Grafičko djelovanje proširuje u područja videoinstalacija, ambijentalnih instalacija, prostornih intervencija, akcija i performansa.

JAMA 2024., 2024.

grafička mapa / ed. Tanja Dabo

litografija

26 grafika / 270x420 mm (dim. pojedinačnog lista)

papir Hahnemühle Rooster

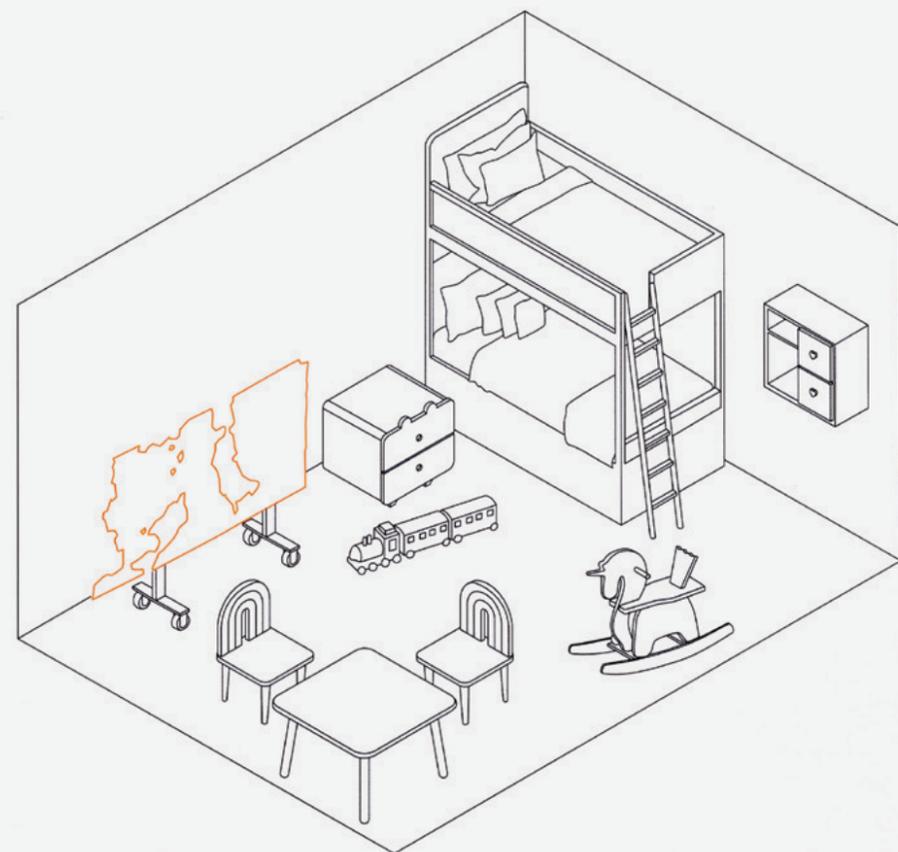
130 g/m²

Lora Elezović

LORA ELEZOVIĆ (Toronto, 1995.)
Završila je preddiplomski (2017.) i diplomski (2020.) studij likovne kulture (prof. I. Čabraja, prof. I. Krasić) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Dobitnica je Nagrade Iva Vranečković – Vladimir Dodig Trokut: umjetnici umjetniku na 36. Salonu mladih (2022.).

STEREOSKOP, 2024.
grafička instalacija:
digitalni tisak, bakropis
3 grafike / 140×168 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Fabriano Rosaspina 220 g/m²
3 grafičke stereoskopske kartice, stereoskop, kutija

1/6 Sitotisk

„OČI SPAGIUS“

Ljubica Golubić, '23.

LJUBICA GOLUBIĆ (Karlovac, 1994.)
Završila je (2019.) vizualne komunikacije na studiju dizajna pri Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Studentica je diplomskog studija grafike (prof. M. Vodopija) na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

HANDLE WITH CARE, 2023.
sitotisk
6 grafika / 510x600 mm (dim. pojedinačnog lista poliptiha)
papir Fabriano Academia
220 g/m²

TONI MEŠTROVIĆ

(Split, 1973.)

Diplomirao je (1999.) na Odsjeku za grafiku Akademije likovnih umjetnosti (prof. Z. Tišljar) u Zagrebu. Studirao je (1997.) *Video/Digital Imaging* (prof. V. Export) na Međunarodnoj ljetnoj akademiji likovnih umjetnosti (*International Sommerakademie für Bildende Kunst*) u Salzburgu. Završio je (2004.) poslijediplomski studij *Medienkunst* (prof. D. Larchera, prof. A. Moore) na Visokoj školi medijske umjetnosti (*Kunsthochschule für Medien*) u Kölnu. Predaje na Odsjeku za film i video Umjetničke akademije u Splitu u zvanju redovitog profesora. Umjetnička su mu područja djelovanja film, video, zvuk, instalacija i grafika.

SOLIDNI RADOVI, 2022.

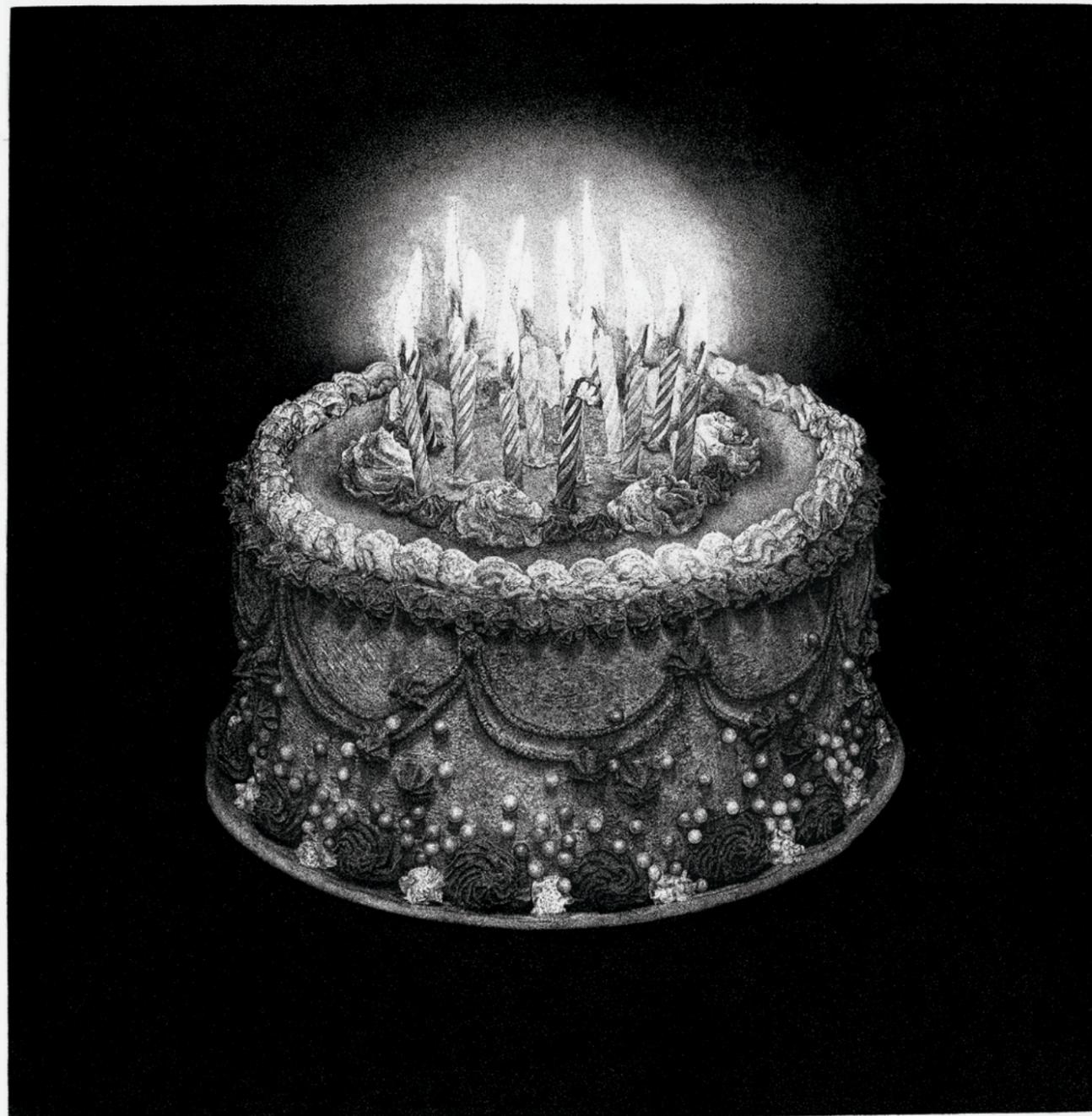
sitotisak, zemljani pigment
9 grafika / 700×560 mm (dim. pojedinačnog lista)
papir Fabriano Tiepolo
290 g/m²

IVONA PUPAČIĆ

(Split, 1996.)

Završila je (2021.) diplomski studij slikarstva (prof. V. Perkov) i (2023.) studij likovne kulture i likovne umjetnosti sa specijalizacijom iz grafike (prof. M. Zemunik) na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Boravila je na rezidenciji u Centru *Frans Marsereel* (*Frans Marsereel Centrum*) u Kasterleeu, u Belgiji (2023.). Radi kao asistentica na grafičkim kolegijima Odsjeka likovne kulture i likovne umjetnosti Umjetničke akademije u Splitu.

TODAY, 2022.

bakropis

1000×695 mm

papir Fabriano Rosaspina

285 g/m²

DOMESTIC GRID, 2023.

bakropis, akvatinta

690×1860 mm

papir Fabriano Rosaspina

285 g/m²

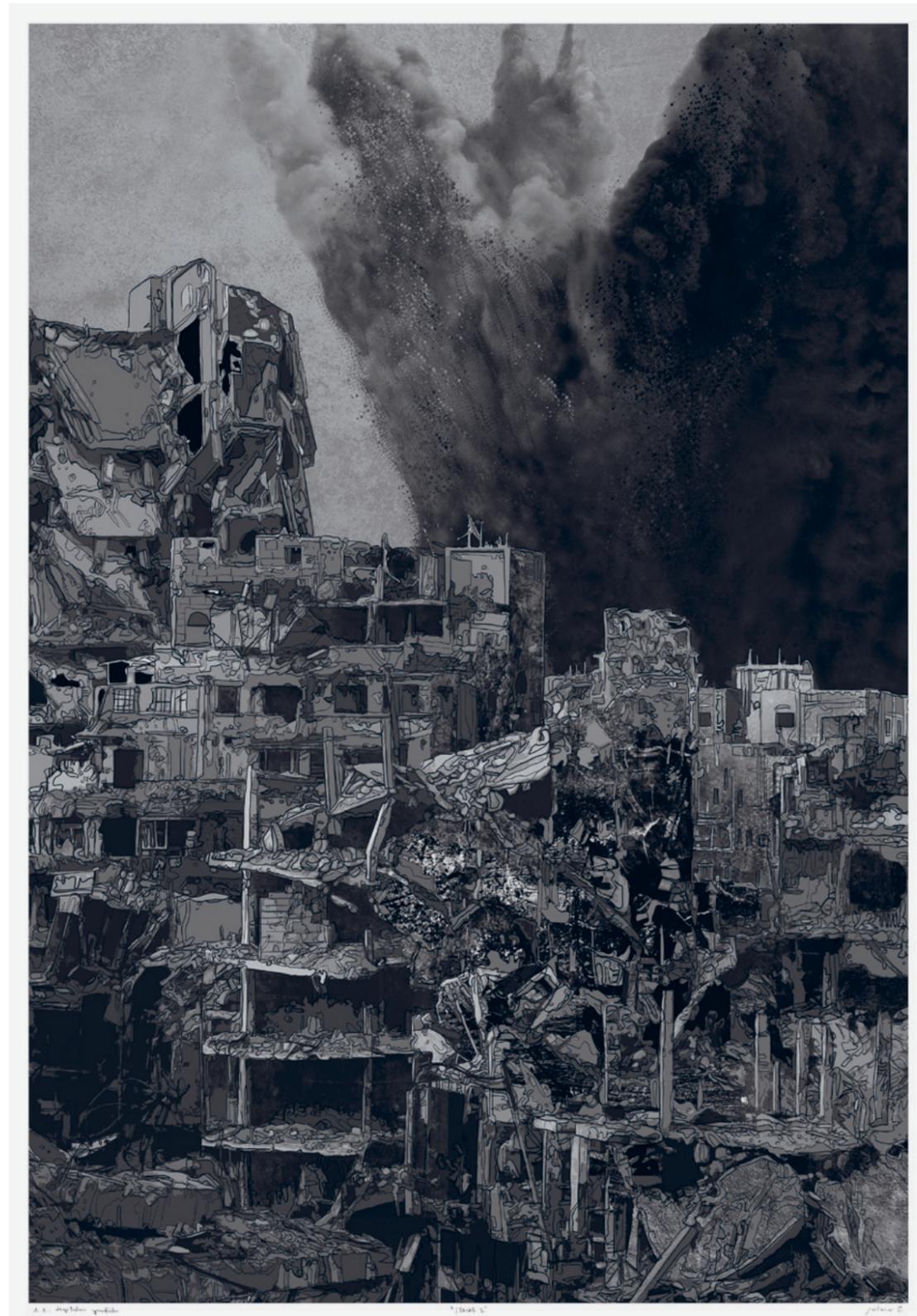
VICE TOMASOVIĆ (Split, 1986.).
Završio je (2009.) studij likovne kulture i likovne umjetnosti (prof. Ž. Marović) na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Osnivač je i ravnatelj Festivala suvremene umjetnosti *Almissa Open Art* u Omišu. Bivši je predsjednik Hrvatske udruge likovnih umjetnika (HULU) u Splitu i voditelj izložbene djelatnosti u Salonu Galić. Voditelj je Botaničke zbirke u Klisu. Umjetnički djeluje na području performansa, instalacija i slikarstva.

AMBIS, 2024.
digitalni tisak
1470×1470 mm
samoljepljiva podna folija

SVEBOR VIDMAR (Zagreb, 1973.)
Diplomirao je (1999.) na Nastavničkom odsjeku (prof. M. Šutej) Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Viši je stručni suradnik – voditelj Galerije Vladimir Filakovac u Narodnom sveučilištu Dubrava.

STRIKE 2, 2021.
digitalni tisak
1000×700 mm
papir ORAJET
200 g/m²

Svebor Vidmar

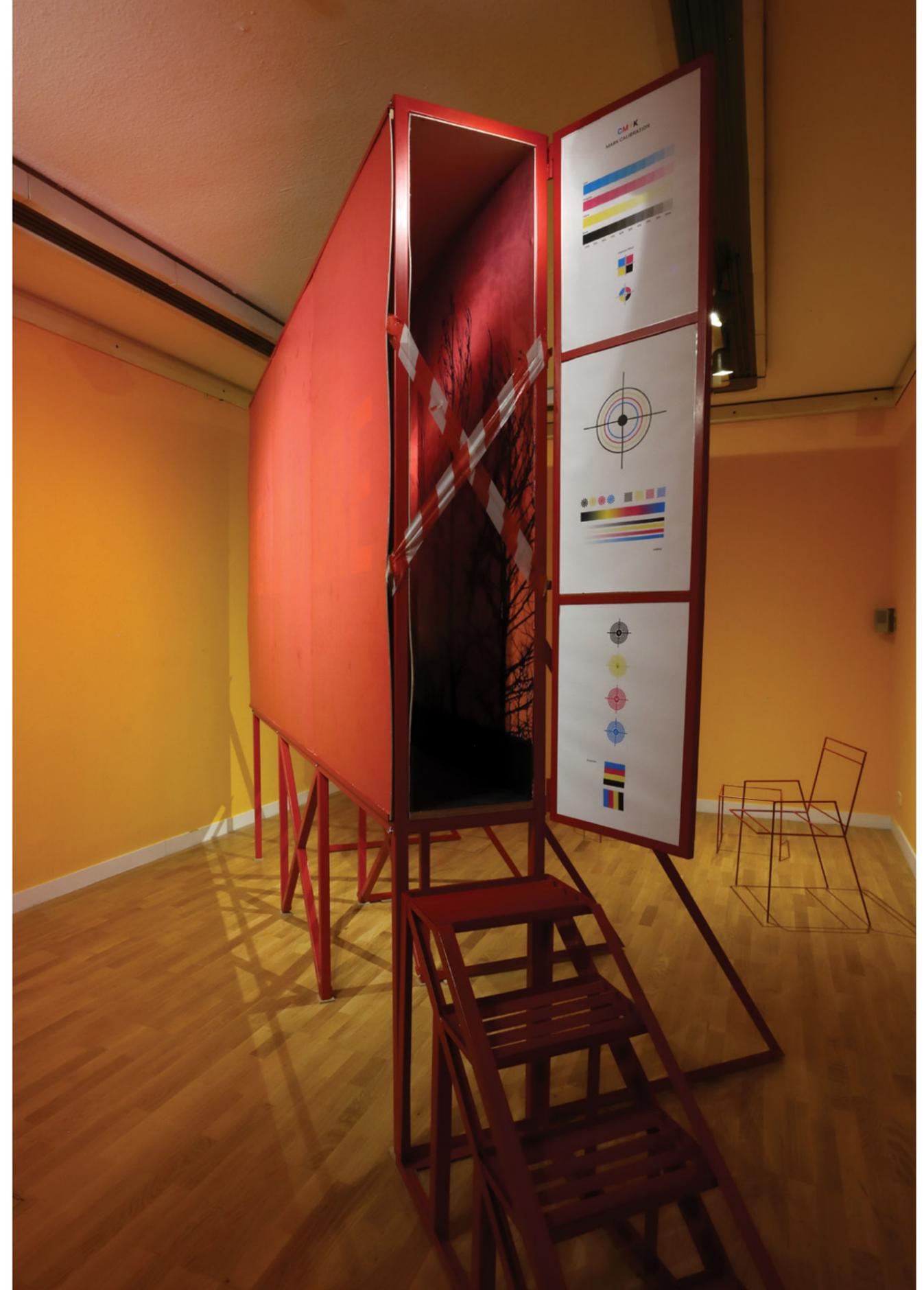

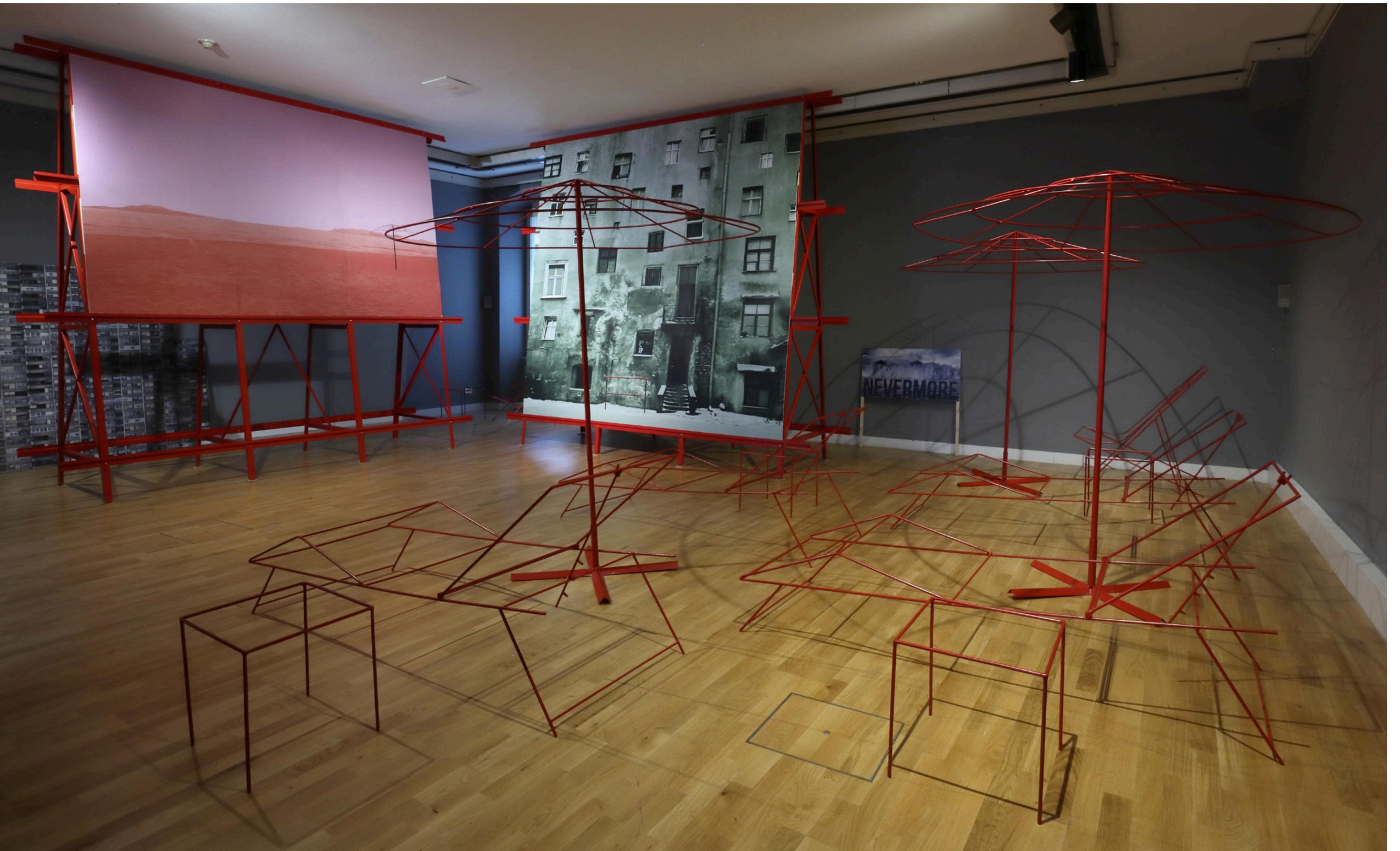

Ines Krašić

samostalna izložba
dobitnice
Premije HAZU
2019.

Nevermore

subverzivne projekcije

Ines
Krašić

Ružica Pepelko

Dokolica je zanimanje s punim radnim vremenom koje traži svu pažnju — štoviše, to je poziv.

Ne možete se usput baviti nečim drugim.¹

Performativne strategije prijenosa i prijevoda grafičke poruke, njezinih značenjskih premisa i autorske parafraze unutar oblikovnih aspekata projekta *Nevermore* osnovne su postavke samostalne izložbe Ines Krasić, dobitnice Premije HAZU na 8. *hrvatskom trijenalu grafike* 2019. godine. Umjetnički habitus Ines Krasić primarno je oblikovan na postulati- ma grafičkog medija, ali se kreativni raspon njezina artističkog senzibiliteta ogleda u transgresijama multimedijски izvedenih prostornih koncepata i instalacija koji provociraju sa- držajnom prodornošću i sceničnom oblikovnošću.

Idejni otponac za realizaciju recentnog projekta *Dokolica* proizašao je iz aluzivnih re- fleksija na rad Mladena Stilinovića *Umjetnik radi*² te na kritičke sintagme njegova manife- sta *Pohvala lijenosti*³ iz 1993. godine u kojem polemizira: „... Nije dovoljno znati o lijenosti, ona se mora prakticirati i usavršavati. Umjetnici Zapada nisu lijeni i zato više nisu umjetni- ci, već proizvođači nečega. Potpuna zaokupljenost umjetnika Zapada nevažnim stvarima, kao što su proizvodnja, promocija, sistem galerija, sistem muzeja, sistem natječaja (tko je prvi), zaigranost objektima, sve to udaljilo ih je od lijenosti, od umjetnosti...”

Ines Krasić počinje razvijati koncept *Dokolice* na društvenim, povijesnim i sociološ- kim referencijama „dokoličarske“ tematike. Dokolica i dokoličarenje u starih Helena zna- čilo je vrijeme posvećeno filozofiranju, kontemplaciji i mentalnom progresu isprepletenom s hedonističkim užicima u finom životnom balansu.⁴ Suvremeni čovjek doveo se do pot- puno drukčijeg pristupa radu i životu razbijajući harmonične sponne između pojmova *vita activa* i *vita contemplativa* te stavljajući svoje poslovne i privatne obaveze u nepremostiv zijev, raskorak. Današnje društvo, ubrzavajući vlastiti tempo, dovodi se do krajnjih grani- ca izdržljivosti, na rub iscrpljenosti pretvarajući se — kako to ispravno detektira korejsko- njemački kulturolog i filozof Byung-Chul Han — u „društvo umora“ s krajnjim ishodom sa- gorijevanja pojedinca (*burnout*), koji nije imao vremena uzeti si vrijeme za predah, odmor, dokoličarenje, pa umoran, zgažen, izmožden i u konačnici depresivan suvremeni čovjek postaje „arhetip društva umora“, tzv. „umorni Prometej“⁵. Prema rumunjskom filozofu Co- stici Bradatanu, takvi pojedinci prelaze na stranu onih koji su odustali, koje društvo etike- tira kao gubitnike, premda ih njihova spoznaja društvene i biološke propasti izdiže u sfe- re „slavljenja neuspjeha“, svojevrsne moralne i egzistencijalne poniznosti, a koju neuspjeh kao fenomen duhovne nadogradnje donosi.⁶

Idejno, projekt *Dokolice* utemeljen je upravo na individualnim i kolektivnim sociokul- turnim diskursima, na tragu kojih Ines Krasić zadire u problematiku statusa suvremenog čovjeka i njegova odnosa prema radu, odnosno (ne)mogućnostima upražnjavanja slobod- nog vremena. Kao odgovor na otvorena polemička pitanja i etičke reperkusije koje „za- dana“ tema povlači Ines Krasić realizira skulptoralnu instalaciju opredmećenih simbola dokolice (ležaljke, *lounge* stolice, suncobrani...). Šuplje žičane strukture ležaljki i sunco- brana, osim simboličke, pa i dekorativne, funkcije, na interpretativnoj razini imaju znamen potpune nefunkcionalnosti, a time i auru nepotrebnosti, odnosno suvišnosti, s obzirom na

1 Citat iz: Costica Bradatan, *U slavu neuspjeha. Četiri lekcije o poniznosti*, Biblioteka Janus, TIM press, Zagreb, 2023., 177.

2 Serija umjetnikovih fotografija na kojima leži u krevetu nastalih 1973.–1983.; predstavljeno 2003. na Bijenalu u Veneciji.

3 <https://www.stocitas.org/mladen-stilinic-pohvala-lijenosti.htm>.

4 Prema Bradatanu, čovjek nije stvoren za rad, jer tko radi, nije slobodan, što argumentira Aristotelovom filozofskom tezom prema kojoj slobodan čovjek ne ovisi o životnim nužnostima i prisilama te raspolaže trima životnim oblicima — životom okrenutim uživanju u lijepim stvarima, životom u polisu koji stvara lijepa djela te kontemplativnim životom neprestano zadržanim u području ljepote. Costica Bradatan: *U slavu neuspjeha. Četiri lekcije o poniznosti*, Biblioteka Janus, TIM press, Zagreb, 2023., str. 69–70.

5 Byung-Chul Han: *Društvo umora*, Mizantrop, Zagreb, 2020., 9.

6 Bradatan, *ibid.*, 15–17.

to da u današnje vrijeme nema raspoloživog vremena za dokolicu. Koncipiran poput filmskog studija, postav izložbe insceniran je s monumentalnim strukturama reklamnih panoa (*billboarda*), jedva jedvice uguranim u galerijske gabarite, na kojima su *jumbo* plakati s motivima pejzaža i urbanih panorama. Konstrukcije *billboarda*, veličina koje odgovaraju realnima, i isprinti na potrošnom *blueback* papiru, koji se zaista i koristi u marketinškom oglašavanju, simuliraju unutar interijera suvremene eksterijerne nosače promidžbenih poruka. Instalacija s *billboardima* u konceptu je mišljena kao simulakrum modela grafičkog medija kao ultimativnog diseminatora slike, znaka i poruke, te se proročka sintagma „medij je poruka“ Marshalla McLuhana (1964.)⁷, koja se naslanja na njegovo tumačenje paradigme grafičkog medija kroz termin „Guthenbergova galaksija“⁸, ukotvila u osnovi umjetničke strategije Ines Krasić.

Mogućnost fizičke intruzije posjetitelja u *billboard* izložen u galeriji duhovita je ironizacija nerealnog svijeta konzumerizma i reklama, skrivenih poruka i aluzivnih strategija „uvlačenja“ konzumenta u mentalne opsjene kreatora potrošačke groznice, ali, kako navodi I. Krasić, „ne kao poziv na potrošnju već kao upozorenje“, dodatno istaknuto pokličem „nikad više“. Konceptijska metoda inverzije stvarnog i fiktivnog, materijalnog i virtualnog, eksterijernog i interijernog realiteta dovedena je tako do interpretativne spekulacije, čime je imerzivna komponenta rada još jače istaknuta. Na teorijskoj osnovi ne možemo ne povući paralelu s Brinkemperovom parafrazom „Platonove pećine“ Susan Sontag u kojoj „ostajemo zatočeni (...) u jednom određenom svijetu slika kao potrošači medija, dakle u jednoj modernoj verziji pećine, duhovno siromašnjoj dogmi poplavljenoj beskrajnom bujicom slika“⁹. Na vratima *billboarda* istaknute su uvećane vektorske/kolorističke grafičke oznake koje se u postupku digitalnog isprinta izrezuju s margina, a ovdje su u ludičkim zaigranostima Ines Krasić označitelji vizualizacije cjelovitoga grafičkog procesa. Vizualne projekcije dokoličarskog života dopunjene su u prostoru ležerno polegnutim prosvjednim panoima, odbačenim transparentima prosvjednika na kojima su istaknute upozoravajuće i opresivne parole „Must“, „Must Have“ i „Nevermore“.

Predodžba komunikacijskoga kaosa nastavlja se i na plakatima na kojima Ines Krasić interferira, bez značenjskih danosti, izdvojene, opsesivno prikupljane, motive iz vlastitoga mentalnog repozitorija s onima nasumično odabranima iz javne domene – interneta. Kompozicijskim diverzijama kadrova stvoreni su vizualni hibridi koji u osnovi rada nose generirana rješenja *prompt* naredbi, namjerno izmaknutoga značenjskog konteksta, i u otklonu su od kanona *paradigme slike*. Prizori na *billboardima* konstrukti su brikolažiranih panorama, svojevrstne heterotopije (Foucault) urbanoga ikonografskog repertorija ili krajolika pseudoromantičarskog ozračja, u postmodernističkom iščitavanju transmutirani u topose (de)konstruirane simulakrumske topografije. Motivska i kromatska prezasićenost vizualnoga kadra strategijskim spekulacijama „prevarene kognicije“ i „banaliziranja sadržaja“ (I. Krasić) u srži grafičkog artefakta ispisuje autoričino intencionalno „lišavanje slike znače-

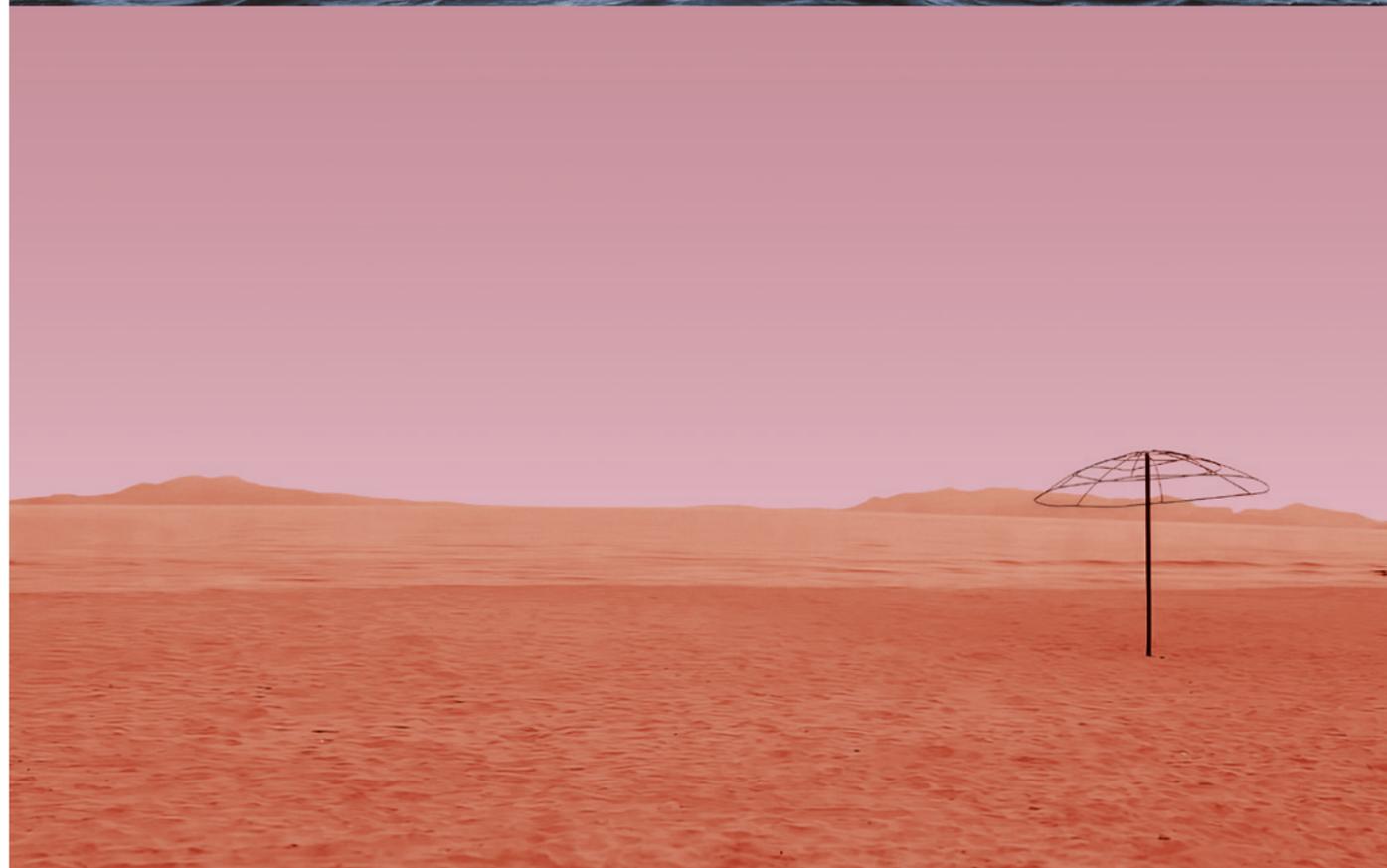
- 7 Studija *Understanding Media* u kojoj već 1964. godine tvrdi kako medij (televizija, internet, tiskani mediji) kao oblikovatelj komunikacije ima veći utjecaj na percipijenta informacije od same poruke koju prenosi, v.: Marshall McLuhan, *Razumijevanje medija: Mediji kao čovjekovi proizvođači*, Golden Marketing / Tehnička knjiga, Zagreb, 2008.
- 8 Maršal Mekluan, *Gutenbergova galaksija: Civilizacija knjiga*, Nolit, Beograd, 1973.
- 9 „Mi smo danas, kao nikad prije, zatočeni sjena, privida i osjetilnih percepcija dok god se one fotografski i medijski umnožavaju“, iz teksta Petera V. Brinkempera: „Susan Sontag: Fotografije kao tema varijacija“, u: *Susan Sontag. O fotografiji*, Naklada EOS, Osijek, 2007., 150, 152.

nja“, odnosno izmicanja smislenog podteksta.¹⁰ Umjetnički čin odraz je sudara namjere i slučajnosti, snažnog sraza fikcije i realnosti, gdje je granica između artifičnog i zbiljskog svijeta nejasna i interpretativno raslojena na snažne aktualne referentne točke tematske protežnosti (konzumerizam, stanogradnja, klimatske promjene...) kojima Ines Krasić gradi infrastrukturni silogizam instalacije. Subverzivna prosedejna strategija, ostvarena pomoću konceptualnih narativa grafički mišljene instalacije koja provocira nametljivo prostornom intervencijom, rezultat je ispreplitanja umjetničke grafičke i kiparske vokacije, a oslanja se na postavke Forsterove sintagme „pervasive strategy of art“ iz projekta *Ekspedicija*.¹¹

Primjenjujući grafičke parametre umnoživosti i multioriginala na izgrađenoj „platformi“ (*billboardu*) za diseminaciju poruka i znakova vlastitih „brendiranih“ vizuala i proglasa, Ines Krasić stvara ironičnu, odnosno izvrnutu mikroviziju današnjega neurasteničnog svijeta proizašlu iz trivijalnih aspekata masmedijskih fenomena. Prepoznatljivi artistski idiom biva posvojen iz javne domene i konstruiran na postulatima suvremene umjetničke prakse i postmodernističke estetike. Sadržajno indeksira društvenu angažiranost, ironizira površnost, apsurdnost i grotesknost današnjeg „društva umora“, upozorava na neminovnu konačnost i nepovratnost pojava na globalnoj razini, koju pojačava jasno istaknutom verzalnom porukom *nevermore*¹² na crvenoj podlozi *jumbo* plakata i u naslovu izložbe.

- 10 Razrada sintagme „strategije programirane greške“ povučene iz teksta predgovora R. Pepelko za grafičku mapu *Ines Krasić / Periferija*, Edicija Argola, izdanje Kabineta grafike HAZU, Zagreb, 2016.
- 11 Blaženka Perica, u predgovoru kataloga izložbe *Ekspedicija/Expedition* (MSU, Zagreb, 2021., 7), realizaciju projekta svodi pod termin „mimetic exacerbation“ Hala Forstera (v. *Bad New Days. Art, Criticism, Emergency*, London / New York, 2017., 94–95) kojim opisuje umjetničku strategiju prožimanja skulptoralnih/objektnih prostornih modelacija i slikovitosti uz oslonac u novim medijima i tehnologijama.
- 12 Referencija na citat „... quoth the Raven 'Nevermore'“ iz poeme *Raven* Edgar Allan Poea.

Ines Krasić rođena je 1969. u Mostaru. Diplomirala je 1993. godine na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, u klasi prof. Dubravke Babić (Nastavnički odsjek, smjer grafika), i stekla zvanje profesorice likovne kulture. Zaposlena je na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, od 2016. godine u umjetničko-nastavnom zvanju redovne profesorice. Na hrvatskoj i međunarodnoj umjetničkoj sceni samostalno izlaže od sredine 1990-ih izražavajući se u različitim medijima u rasponu od grafike, grafičkih objekata, instalacija i multimedije do *device arta*. Sudjelovala je na brojnim važnim skupnim izložbama i kustoskim koncepcijama u zemlji (*Salon mladih*, HDLU; *Hrvatski trijenale grafike*, Kabinet grafike HAZU; *Trijenale hrvatskoga kiparstva*, Gliptoteka HAZU; *Hrvatski trijenale crteža*, Kabinet grafike HAZU; *Zagrebački salon*, HDLU) te na nekoliko skupnih međunarodnih izložbi, od kojih ističemo *Bijenale mladih Mediterana* u Rimu, *Oktobarski salon* u Beogradu i *Međunarodni grafički bijenale* u Ljubljani. Sudjeluje i na važnim izložbama *device arta* u zemlji i inozemstvu (*8. Međunarodni festival računalne umjetnosti* u Mariboru (2002.); *Device art*, Zagreb–Beograd–San Francisco (2006.) i *Media Mediterranea* u Puli (2007.), selektor i produkcija *Kontejner*; izložba *TransLife: Media Art China* u Kineskom nacionalnom muzeju umjetnosti (*National Art Museum of China* – NAMOC) u Pekingu (2011.)).

Dobitnica je nekoliko nagrada za svoj umjetnički rad: 1993. Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu; 1998. Nagrade *25. salona mladih*; 2000. Velike nagrade *VII. trijenala hrvatskog kiparstva*; 2001. *Hdemia International Award* na *24. međunarodnom grafičkom bijenalu* u Ljubljani; 2002. Nagrade *36. zagrebačkog salona*; 2008. Nagrade Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport Grada Zagreba na *4. hrvatskom trijenalu crteža* Kabineta grafike HAZU; 2019. *Premija HAZU* na *8. hrvatskom trijenalu grafike* Kabineta grafike HAZU. Dobitnica je značajnog sveučilišnog priznanja *Ars summa Universitatis* za 2020. godinu.

Radovi Ines Krasić nalaze se u zbirkama Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci te u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, u Kabinetu grafike HAZU u Zagrebu, u Zbirci suvremene umjetnosti *Filip Trade* i u Grafičkoj zbirci Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu.

MUST!, 2024.

plakat
digitalni tisak
blueback papir
2910×3000 mm
plakat,
digitalni tisak,
blueback papir
1895×3000 mm
metalna
konstrukcija
billboarda
320×350×100 cm

DOKOLICA, 2024.

žičani objekti:
suncobran
ø190 cm, v. 200 cm
ležaljka
80×72×180 cm
loung stolica
96×70×90 cm
stolić
40×40×40 cm

PROTESTNI TRANSPARENTI, 2024.

digitalni tisak
drvena konstrukcija
različite dimenzije

NEVERMORE, 2024.

plakat,
digitalni tisak,
blueback papir
1950×3000 mm
plakat,
digitalni tisak,
blueback papir
1300×3000 mm
plakati,
digitalni tisak,
blueback papir
(unutar konstrukcije:
1935×3000 mm
1935×400 mm)
metalna konstrukcija *billboarda*
300×300×50 cm
metalna konstrukcija stepenica
80×50×105 cm
žičane *loung* stolice
92×52×50 cm

	detalji radova:
str. 03, 09, 13, 27, 116	Proces 2023.–2024. Mario Čaušić
str. 30	Glava 2023. Ana Sladetić
str. 36	Balaževićeve ploče – tragovi vremena 2020. Dajana Radoš
str. 50	Altius 2 2024. Edvin Dragičević
str. 64	Shakti – otvaranje 2021. Celestina Vičević
str. 76	Bez naziva (Arhiv, palača Wrancyzany–Dobrinović) 2023. Viktor Popović
str. 86	Alkemijska konstrukcija prostora II/1 2024. Krunoslav Dundović
str. 94	Post festum 2008.–2020. Domagoj Sušac
str. 100	Archetype IV 2024. Iva Gobić
str. 106	Domestic Grid 2023. Ivona Pupačić

Kabinet
grafike

nakladnik

**Hrvatska akademija
znanosti i umjetnosti**

Trg Nikole Šubića Zrinskog 11
Zagreb, Hrvatska

za nakladnika

akademik Dario Vretnar
glavni tajnik

adresa uredništva

Kabinet grafike
Hebrangova 1, Zagreb
e-adresa: kabgraf@hazu.hr
www.kabinet-grafike.hazu.hr

odgovorni urednik

akademik Igor Fisković

urednica kataloga

Ana Petković Basletić

tekstovi

Vesna Kedmenec Križić
Ana Petković Basletić
Ružica Pepelko

životopisi i kataloška obrada *Trijenala*

Ana Petković Basletić
Ružica Pepelko

životopis i kataloška obrada
izložbe *Ines Krasić / Nevermore*
Ružica Pepelko

fotografije

Goran Vranić

(likovni postav *Trijenala*
i izložbe *Ines Krasić / Nevermore*;
Keser, Pozaić, Šikanja,
Vujičić, Čaušić, Sušac,
Jelača, Marinčić, Meštrović)

Josip Strmečki (Arbanas, Potočnjak)

Branko Babić (Čavrk)

Ivana Franke i **VG Bildkunst, Bonn** (Ivana Franke)

Duško Žorž (Franković)

Ivan Vranjić (Linardić, Vičević, Radoš)

Vjeran Hrpka (Matoković)

Nikola Marinčić (Meić, Pašalić)

Ana Sladetić i **Stephany Štefan** (Sladetić)

Aleksandra Bregović (Šarić)

Sanjin Kaštelan (Vilić)

Dubravko Milinović (Živković)

Mario Javorčić (Cikatić Javorčić)

Ljubica Golubić (Košević)

Skyler Dahan (Marijanović)

Vasja Irma Ivković (Perak)

fotoarhivi autora

lektura

Maja Silov Tovernić

grafičko oblikovanje kataloga,
plakata, pozivnice i priprema za CTP

Sensus Design Factory

Nedjeljko Špoljar

Kristina Špoljar

ISBN 978-953-347-607-0

Izložba je organizirana
uz financijsku podršku

**Ministarstva kulture
i medija Republike Hrvatske,
Gradskog ureda za kulturu
i civilno društvo Grada Zagreba,
Turističke zajednice Grada Zagreba,
Kabineta grafike HAZU,
Galerije Klovićevi dvori
i sponzora.**

sponzor

Kutjevo vina

Galerija Klovićevi dvori
Jezuitski trg 4
Zagreb, Hrvatska
www.gkd.hr

Zagreb

KUTJEVO

**9. hrvatski
trijenale
grafike**

**— Kabinet
grafike**

HAZU